

Psalmi Knjiga Prva

1

Psalmi 1-41

- ¹ Blažen čovek koji ne sledi savet opakih,
ne stoji na grešničkom putu,
niti seda u društvo rugača,
² već uživa u Zakonu Gospodnjem,
dan i noć mu o Zakonu misli.
³ On je kao drvo usađeno kraj potočnih voda,
koje rod svoj daje kada mu je vreme,
a lišće mu nikada ne vene.
Sve što radi, na dobro mu ide.
- ⁴ Nisu takvi opaki!
Oni su kao pleva što je vetar nosi.
⁵ Zato opaki neće opstati na sudu,
ni grešnici na zboru pravednih.
- ⁶ Jer zna Gospod put pravednika,
a put opakih vodi u propast.

Psalam 2

- ¹ Zašto li se bune narodi,
šta to ljudi uzalud smišljaju?
² Carevi se sveta prikupljaju,
knezovi se s njima savetuju,
da navale složno na Gospoda
i na njegovog Pomazanika*:

* **Psalam 2:2** Prevod grčke imenice *Hristos*, prema Dal 4,26, gde je ovaj deo Psalma naveden.

- ³ „Zbacimo sa sebe okove njihove,
strgnimo sa sebe sveze njihove!“
- ⁴ Smeje se onaj što na nebesima stoluje,
Gospod se to njima podruguje.
- ⁵ On im onda u gnevu progovara,
jarošću ih svojom užasava:
- ⁶ „Cara svoga ja sam postavio,
na Sionu, svetoj gori svojoj.“
- ⁷ Objaviću odluku Gospodnju.
On mi reče:
„Ti si Sin moj,
danas si se meni rodio.
- ⁸ Traži od mene, i daću ti u nasledstvo puke,
i krajeve zemaljske da ti budu imovina.
- ⁹ Slomićeš ih gvozdenom palicom,
razbićeš ih kao posudu od gline.“
- ¹⁰ Zato, carevi, budite razumni,
primite nauk, vladari zemaljski!
- ¹¹ Služite Gospodu u strahu,
s trepetom se radujte.
- ¹² Volite Sina, da mu gnev ne plane,
pa da propadnete na svom putu,
jer gnev njegov za tren oka plane.
Blago svakom ko u njemu utočište traži!

Psalam 3

Psalam Davidov, kad je bežao pred svojim sinom Avesalomom.

- ¹ Gospode, koliko li je mojih protivnika,
koliko li je onih što ustaju na mene!
- ² Mnogo je onih što o meni kažu:
„Nema njemu spasenja od Boga.“

*

Sela

- ³ A ti, Gospode, štit si oko mene,
slavo moja, ti mi glavu dižeš!
⁴ Glasom svojim prizivam Gospoda,
odgovara on mi s gore svoje svete.

Sela

- ⁵ Ja ležem i spavam, i opet se budim,
jer On, Gospod, pruža mi oslonac.
⁶ Ne bojim se ni hiljada ljudi,
što odasvud nadiru na mene.

- ⁷ Ustani, Gospode,
spasi me, moj Bože;
sve dušmane moje udari u bradu,
opakima sve zube polomi.

- ⁸ Spasenje pripada Gospodu,
tvoj blagoslov na tvom je narodu.

Sela

Psalam 4

Horovođi, uz žičane instrumente. Davidov psalam.

- ¹ Odgovori kad te zovnem, Bože, moja pravdo,
u mojoj teskobi, daj mi da odahnem,
smiluj mi se, počuj mi molitvu.
² Dokle će, o, ljudski sinovi,
slava moja biti u sramoti?

* **Psalam 3:2** Jevrejski muzički pojam nesigurnog značenja koji se u Septuaginti prevodi kao *prekid, pauza*.

Dokle ćete voleti ispraznost,
dokle ćete ići za prevarom?

Sela

³ Znajte, verne je Gospod odvojio za sebe,
Gospod sluša kad god ga pozovem.

⁴ Gnevite se, ali ne grešite,
na postelji srcem razmišljajte, utihnite.

Sela

⁵ Prinesite žrtve pravedne,
u Gospoda se uzdajte.

⁶ Mnogi kažu: „Ko će nam pokazati sreću?“
Obasjaj nas, Gospode, svetlom svoga lica!

⁷ Ti si mi veseljem ispunio srce,
više ga ima od njihovog žita,
i od mladoga vina njihovog.

⁸ Ja spokojno ležem,
spokojno i spavam,
jer ti sam, Gospode,
daješ mi spokoja.

Sela

Psalam 5

Horovođi, uz frule: Davidov psalam.

¹ O, Gospode, počuj moje reči,
i razmotri uzdisaje moje.

² Čuj moj vapaj, care moj i Bože,
jer tebi svoju upravljam molitvu.

³ Jutrom, Gospode, ti glas mi čuješ,
jutrom tebi prinosim molitvu,
netremice pazim, iščekujem.

- ⁴ Jer ti nisi Bog kome zločin prija,
zlo ne može tvojim gostom biti.
- ⁵ Oholi ti na oči ne mogu izaći,
mrziš sve što čine nepravdu.
- ⁶ Ti zatireš one što govore laži,
krvožedne i podmukle Gospod ne podnosi.
- ⁷ A ja ću u Dom tvoj doći,
po obilnom tvome smilovanju,
pred tvojim ću svetim Domom biti,
u strahu se tebi pokloniti.
- ⁸ Svojom me pravdom vodi, Gospode,
zbog mrzitelja koji mi zasedu spremaju;
put svoj poravnaj preda mnom.
- ⁹ Istine im nema na usnama,
srce im je ispunjeno zlobom,
grob otvoren grlo je njihovo,
a jezik im laska prevrtljivo.
- ¹⁰ O, Bože, krivim ih proglasi,
spletke njihove nek ih upropaste.
Za grehe ih mnoge izagnaj,
jer na tebe oni ustadoše.
- ¹¹ Neka se raduju svi što u tebi utočište traže,
neka se doveka vesele koje ti zaklanjaš,
neka kliču oni koji ime tvoje ljube.
- ¹² Jer ti, Gospode, blagosiljaš pravednog,
milošću ga kao štitom zaklanjaš.

Psalam 6

Horovođi, uz žičane instrumente. Za duboke glasove. Psalam Davidov.

- ¹ Ne karaj me, Gospode, u svome gnevu,

- u srdžbi me svojoj ne kažnjavaj.
2 Smiluj mi se, Gospode, jer sam klonuo,
isceli me, Gospode, kosti mi se tresu.
3 Duša mi je vrlo ustreptala,
dokle, Gospode, dokle ćeš čekati?
4 Okreni se, Gospode, izbavi mi dušu,
spasi mene zbog milosti svoje.
5 Jer, mrtav čovek tebe ne spominje,
ko će te iz Sveta mrtvih* proslavljati?
6 Od jecanja sasvim sam klonuo;
svu noć ležaj ja plačem natapam,
i svoj krevet suzama oblivam.
7 Oko moje od muke se gasi,
iščezava zbog svih mojih dušmana.
8 Odbijte od mene, svi prestupnici,
jer čuo je Gospod glas mog vapaja.
9 Čuo je Gospod moju molbu,
Gospod prima moju molitvu.
10 Nek se osramote svi moji dušmani,
nek velikoj smutnji podlegnu,
nek se odmah povuku u sramu.

Psalam 7

Tužbalica Davidova, koju je ispevao Gospodu zbog reči Huša, Venijaminovca.

- 1 Gospode, Bože moj,
u tebi je moje utočište,
spasi me, izbavi,

* **Psalam 6:5** U izvornom tekstu *Šeol*, ili *podzemlje*, gde prebivaju duše umrlih.

- od svih koji me gone,
2 da mi dušu kao lav ne razderu,
rastrgnu me, a spasa ni od koga.
- 3 Gospode, Bože moj, ako sam ovo učinio,
ako sam ruke svoje nepravdom okaljao,
4 ako sam prijatelju zlom uzvratilo,
a protivnika bez razloga pljačkao,
5 neka me neprijatelj goni i sustigne,
neka život moj na zemlju zgazi,
a slavu moju u prašinu baci.

Sela

- 6 U svom gnevu ustani, Gospode,
digni se na bes mojih dušmana,
probudi se, u pomoć mi dođi,
jer ti si svoj sud zakazao.
- 7 Neka se zbor naroda skupi oko tebe,
pa nad njima vladaj sa visina.
- 8 Gospod sudi narodima,
sudi mi, Gospode, po pravednosti
i neporočnosti mojoj.
- 9 Bog je pravedan,
on ispituje i srca i nutrinu;
neka dođe kraj zlu opakih,
a pravednoga ti učvrsti.
- 10 Bog je moj štit,
on spasava ispravnog u srcu.
- 11 Bog je pravedni sudija,
svakog dana Bog gnev svoj izliva.
- 12 A za onog ko se ne pokaje,
on će svoj mač naoštriti,
i luk svoj zapeti, uperiti;

- ¹³ takvom sprema oružje smrtno,
strele svoje pravi zapaljive.
- ¹⁴ Eto, opaki je zlom bremenit,
začinje nevolju, a rađa prevaru.
- ¹⁵ Kopa jamu, izdubi je,
i pada u jamu koju je načinio.
- ¹⁶ Nevolja njegova neka mu se na glavu vrati,
nasilje njegovo neka mu na teme padne.
- ¹⁷ Hvaliću Gospoda radi njegove pravednosti,
slaviću pesmom ime Gospoda Svevišnjeg!

Psalam 8

Horovođi, „Radosnica“. Psalam Davidov.

- ¹ O, Gospode, naš Bože,
kako je uzvišeno ime tvoje po svoj zemlji!
Ti si hvalu sebi
dao na nebesima.
- ² Sa usana dece i dojenčadi,
ti si sebi moć podigao
radi svojih neprijatelja;
da ućutkaš dušmanina i osvetnika.
- ³ Kad pogledam tvoja nebesa,
koje tvoji prsti načiniše,
mesec i zvezde koje ti postavi...
- ⁴ Šta je čovek da ga se sećaš,
šta li sin čovečiji da brineš za njega?
- ⁵ Ti si ga malo manjim od Boga učinio,
slavom i čašću njega si ovenčao,
- ⁶ dela ruku svojih u vlast si mu dao,
njemu pod noge sve si pokorio:
- ⁷ sve ovce i goveda,

i zverinje poljsko,
⁸ ptice nebeske, i ribe morske,
što plivaju morskim stazama.

⁹ O, Gospode, naš Bože,
kako je uzvišeno ime tvoje po svoj zemlji!

Psalam 9

Za horovođu, po napevu „Smrt sina“. Psalam Davidov.

¹ Slaviću Gospoda svim srcem svojim,
pričaću o svim tvojim čudesima.

² Veseliću se, tebi ću klicati,
tvome ću imenu pevati, Svevišnji.

³ Kad se moji neprijatelji povuku u begu,
neka se sapletu i propadnu pred tobom.

⁴ Jer ti si odbranio moje pravo i sud,
seo si na presto da sudiš po pravdi.

⁵ Ukorio si narode, uništio opake,
zatro si im ime u veke vekova.

⁶ Dokrajčen je dušmanin,
u ruševinama je doveka,
gradove si mu istrebio,
spomen na njih izbrisao.

⁷ Ali Gospod stoluje do veka,
presto je svoj postavio da sudi,

⁸ i svetu će suditi po pravdi,
jednako će suditi narodima.

⁹ Gospod je zaklon ugnjetenom,
zaklon u vreme nevolje.

¹⁰ Neka se uzdaju u tebe oni koji tvoje ime znaju,

jer ti, Gospode, ne ostavljaš one što te traže.

¹¹ Pevajte Gospodu, koji stoluje na Sionu!
Pričajte narodima o delima njegovim!

¹² Jer onaj što se sveti za prolivenu krv,
on pamti, ne zaboravlja vapaj poniznih.

¹³ Smiluj mi se, o, Gospode,
vidi kako me kinje mrzitelji moji
– ti što me izvlačiš iz vrata smrti –

¹⁴ da bih naveštao sva slavna dela tvoja
na dverima ćerke sionske,
i tamo se radovao tvom spasenju.

¹⁵ Narodi jamu iskopaše, al' u nju sami upadoše,
noga im se uhvati u mrežu koju sakriše.

¹⁶ Gospod je sebe učinio znanim,
on postupa po pravu,
a opaki se hvata u zamku svoje ruke.

Misli
Sela

¹⁷ Neka se opaki vrate u Svet mrtvih,
svi narodi koji Boga zaboravljaju,

¹⁸ jer ubogi neće uvek biti zaboravljen,
niti propasti nada poniznih.

¹⁹ Ustani, Gospode,
neka čovek ne nadvlada,
neka se sudi narodima pred tobom.

²⁰ Uteraj im strah u kosti, Gospode,
neka znaju puci da su *samo* ljudi.

Sela

Psalam 10

- ¹ Zašto, Gospode, stojiš daleko?
Što se skrivaš u vreme nevolje?
- ² Opaki, nadmeni, ljuto goni ubogog,
u spletke ga hvata koje je ispleo.
- ³ Jer opaki se hvali žudnjama svog srca,
pohlepni proklinje, prezire Gospoda.
- ⁴ U svojoj ga oholosti on ne traži,
nema Boga ni u jednoj misli svojoj.
- ⁵ Taj uvek uspeva na svojim stazama,
na sudove tvoje on s visoka gleda,
i svojim se dušmanima ruga.
- ⁶ On u srcu kaže:
„Ništa mene neće uzdrmati,
zlo me nikad zadesiti neće.“
- ⁷ Usta su mu puna kletve, laži i uvrede,
a muka i nevolja pod jezikom njegovim.
- ⁸ U dvorištu vreba iz zasede,
iz potaje ubija nevinoga,
iz skrovišta motri nemoćnoga.
- ⁹ Kao lav on vreba u šipražju,
u zasedi čeka da ulovi ubogoga;
u svoju ga mrežu hvata i odvlači.
- ¹⁰ Bespomoćne lomi i obara,
oni mu u kandže dopadaju.
- ¹¹ On govori u srcu:
„Bog zaboravlja, skriva lice,
nikada on to neće videti.“
- ¹² Ustani, Gospode,
digni svoju ruku, Bože,

- ponizne nemoj zaboraviti!
- ¹³ Zašto opaki da prezire Boga,
zašto da u svom srcu kaže:
„Ti me nećeš za to pitati“?
- ¹⁴ Ali, ti to ipak vidiš,
jer posmatraš muku i nevolju,
da stvar uzmeš u svoje ruke.
Nemoćni se oslanja na tebe,
sirotome ti si pomoćnik.
- ¹⁵ Slomi ruku opakome, zlome,
pa kad tražiš njegovu opakost,
ni traga od nje da ne nađeš.
- ¹⁶ Gospod je car u veke vekova,
nestaće narodi sa njegove zemlje.
- ¹⁷ Ti, Gospode, čuješ čežnju poniznih,
hrabriš ih, uho svoje priklanjaš,
- ¹⁸ da daš pravo sirotome i ugnjetenom,
da čovek na zemlji ne zadaje više strah.

Psalam 11

Horovođi. Davidov.

- ¹ Utočište je meni u Gospodu.
Zašto onda meni govorite:
„Kao ptica u goru uteci!
- ² Jer, gle, opaki luk svoj natežu,
na tetivu strelu postavljaju,
da poštene iz mraka gađaju.
- ³ Kada se temelji raspadaju,
šta pravednik može da učini?“
- ⁴ Gospod je u svom svetom hramu,
Gospodnji je presto na nebesima,

- očima on pomno posmatra,
on proniče potomke ljudi.
- ⁵ Pravednoga ispituje Gospod,
ali duša njegova mrzi onoga,
ko je opak i voli nasilje.
- ⁶ Na opakog on će sručiti
užareno ugljevlje i sumpor;
plamenovi ognjenog vihora,
to je deo njihov, to im je u čaši.
- ⁷ Jer pravedan je Gospod,
pravednost on voli,
pošteni će gledati mu lice.

Psalam 12

Horovođi: prema Šeminitu. Psalam Davidov.

- ¹ Spasavaj, Gospode,
jer nestade verni,
iščeznuše pobožni
među potomcima ljudi.
- ² Svako vara svoga bližnjega,
usne njihove govore laskavo,
a u srcu drugačije misle.
- ³ Nek zatre Gospod usne prevrtljive,
nek istrebi jezik hvalisavi.
- ⁴ „Naš je jezik, naša snaga“ – kažu,
„usne su nam naša uzdanica.
Ko će onda da vlada nad nama?“
- ⁵ „Radi siromaha što su potlačeni,
i ubogoga što stenje pod mukom,
ja ću sad ustati – govori Gospod –

spasenje mu dati za kojim uzdiše.“

⁶ Reči Gospodnje čiste su reči,
srebro kaljeno u peći od gline,
sedam puta one su topljene.

⁷ Ti ćeš ih, o, Gospode, sačuvati,
zauvek nas štititi od tog naraštaja.

⁸ Opaki se nesputano šire unaokolo,
kad se zlo veliča među potomcima ljudi.

Psalam 13

Horovođi. Psalam Davidov.

¹ Dokle više, dokle, o, Gospode?
Zar ćeš me ti vazdan zaboravljati?
Dokle ćeš od mene svoje lice kriti?
² Dokle više da se pitam u duši,
i svaki dan u srcu tugujem?
Dokle će dušmanin da bude nada mnom?

³ Pogledaj, usliši me, Gospode,
Bože moj, oči mi prosvetli,
da u san smrtni ja ne utonem,

⁴ da ne kaže neprijatelj:
„Ja sam ga nadjačao“,
i protivnici ne likuju nada mnom.

⁵ A ja ću se u tvoju milost uzdati,
tvome se spasenju u srcu radovati.

⁶ Pevaću Gospodu, jer mi je bio dobrostiv.

Psalam 14

Za horovođu. Davidov psalam.

¹ Bezumnik u svom srcu kaže:
„Nema Boga!“

Dela su im opaka i gadna,
nema nikoga da čini dobro.

² Gospod s neba gleda potomke ljudi,
da vidi ima li razumnoga,
takvoga koji traži Boga.

³ *Od Boga* se svi odvратиše,
pokvareni svi postadoše;
nema toga koji čini dobro,
takvoga nijednoga nema.

⁴ Zar ne znaju svi ti zlikovci,
da moj narod kao hleb proždiru,
a ni samog Gospoda ne prizivaju?

⁵ Tu će njih strah silni spopasti,
jer je Bog s rodom pravedničkim.

⁶ Rugate se onom što ubogi misli,
ali utočište je njemu u Gospodu.

⁷ Ko će sa Siona dati spasenje Izrailju?
Kada Gospod vrati svoj narod izgnani,
radovaće se Jakov,
veseliće se Izrailj.

Psalam 15

Psalam Davidov.

¹ Ko to sme, o, Gospode,
da prebiva u tvom šatoru,
i da živi na svetoj gori tvojoj?

² Onaj koji hoda besprekorno,
i čini što pravda zahteva;
ko iz srca govori istinu,

³ i svoj jezik čuva od pakosti;
ko svom bližnjem ne čini zla,
niti ocrnjuje svoga blišnjega;
⁴ ko s prezirom gleda na opake,
a poštuje one što se boje Gospoda;
ko svoju zakletvu ne poriče
makar mu to i na zlo izašlo;
⁵ ko ne pozajmljuje novac s kamatom,
niti prima mito protiv nevinog.
Ko to čini, neće se poljuljati doveka.

Psalam 16

Davidova pesma pouzdanja u Boga.

¹ Čuvaj me, o, Bože,
jer u tebi je utočište moje.

² Kažem Gospodu:
„Ti si moj Gospod,
bez tebe mi nema dobra.“

³ Uzvišeni su sveti u zemlji,
u njima mi je sva milina.

⁴ Mnoge muke stižu one,
što za *drugim bogovima* hrle.
Zato neću njima krvne žrtve liti,
niti će mi usne prizivati im ime.

⁵ Gospod mi je baština, moja čaša;
ti čvrsto držiš moj deo.

⁶ Zemlja mi je dana na prijatnom mestu;
kako li je divna moja baština!

⁷ Blagosiljam Gospoda koji me savetuje,
i u noćno doba opominje me nutrina.

⁸ Gospod mi je uvek pred očima.

Pošto mi je on sa desne strane,
ništa mene uzdrmati neće.

- ⁹ Zato mi je srce ushićeno,
a biće moje tome se raduje;
celo moje telo počiva spokojno,
¹⁰ što mi dušu nećeš prepustiti Svetu mrtvih,
niti dati da tvoj verni truli.
¹¹ Stazu života ti si mi otkrio,
pun radosti pred tobom ću biti.
Večne su divote u tvojoj desnici!

Psalam 17

Davidova molitva.

- ¹ Čuj, Gospode, pravednosti radi,
okreni se k mome vapaju,
prigni uho mojoj molitvi,
jer na mojim usnama nema prevare.
² Nek mi sud s tvoga lica dođe;
tvoje oči čestitost nek vide.

³ Ti si meni ispitao srce,
došao mi noću u posetu,
misli si mi ognjem iskušao,
ali ništa tamo nisi našao;
a ja reših da ustima ne zgrešim.
⁴ Po čemu će čovek da postupa?
Prema reči sa tvojih usana,
ja se čuvam staza nasilnika.
⁵ Održi mi stope na svojim stazama,
da se moje noge ne okliznu.

⁶ Prizivam te, Bože, jer mi odgovaraš,
prigni uho k meni, počuj moje reči.

- 7 Pokaži milost svoju čudesnu,
ti što desnicom svojom izbavljaš one,
koji traže utočište od svojih zlotvora.
- 8 Čuvaj me kao zenicu svog oka,
pod senku me svojih krila skloni,
- 9 od opakih koji me napadaju,
od dušmana što me opkoljuju.
- 10 Srce im je postalo bezdušno*,
a usta im govore uznosito.
- 11 Oni mene gone, opkoljuju,
a oči im pažljivo gledaju,
kako da me na tlo obore.
- 12 Kao lav su što žudi da rastrgne,
kao mladi lav što vreba iz potaje.
- 13 Ustani na njih, Gospode,
baci ih na kolena,
mačem me svojim izbavi od opakog!
- 14 Izbavi me svojom rukom, Gospode,
od ljudi kojima je deo ovaj svet prolazni;
neka im trbuh puni ono
što si zlima namenio;
siti će im biti i sinovi,
i za potomstvo će im još ostati.
- 15 A ja ću u pravednosti lice tvoje videti,
kad se probudim tvoga ću se lika nasititi.

* **Psalam 17:10** Ili: *Svojim salom su optočeni* – slika otvrdlog srca u kome nema sažaljenja.

Psalam 18

David je ispevao Gospodu reči ove pesme onoga dana kada ga je Gospod izbavio iz ruku svih njegovih neprijatelja i iz Saulove ruke. Rekao je:

¹ Volim te, Gospode, moja snago.

² Gospode, steno moja,
 tvrđavo moja, izbavitelju moj.
Moj Bog je meni stena,
 gde zaklon nalazim.

Štite moj, rože mog spasenja,
 zaklone moj, utočište moje!

³ Prizvaću Gospoda slave predostojnog,
 i on će me spasti od mojih dušmana.

⁴ Smrtna su se užad splela oko mene,
 užasnut sam razornim rekama.

⁵ Užad su me Sveta mrtvih opkolila,
 smrt me vreba sa svojim zamkama.

⁶ U nevolji zavapih Gospodu,
 i povikah ka Bogu svojemu.
Iz svog hrama glas je moj čuo,
 moj vapaj stiže do njega,
 do njegovih ušiju.

⁷ Tad se zemlja uzdrma, zatrese,
 zadrhtaše temelji planina,
 stresoše se zbog njegovog gneva.

⁸ Dim se diže njemu iz nozdrva,
 oganj plamti iz njegovih usta,
 žar ugljeni iz njega izbija.

⁹ On nebesa presavi i siđe,
 pod nogama gusta mu je tama.

- 10 Heruvima uzjaha, polete,
i zaplovi na krilima vetra.
- 11 Od tame načini oko sebe šator,
senicu za sebe od tamnih voda
i od oblaka tamnih.
- 12 Od sjaja pred njim prodoše oblaci,
pljušti grad i ugalj užareni.
- 13 Tada Gospod zagrme s nebesa,
razleže se glas Svevišnjega,
grad i ugalj užareni.
- 14 Strele svoje odape i dušmane rasu,
bljesnu munjama, u pometnju ih baci.
- 15 Kad si Gospode počeo da karaš,
kad ti dah iz nozdrva planu,
doline se vodne pokazaše,
otkriše se temelji sveta.
- 16 Ruku pruži sa visina, dohvati me,
iz voda me moćnih izvuče,
- 17 od moćnog me izbavi dušmana,
i od onih jačih što me mrze.
- 18 Navališe na mene u dan moje muke,
ali Gospod mi je bio oslonac.
- 19 Izvede me na prostrano mesto,
izbavi me jer sam mu po volji.
- 20 Gospod mi po pravdi mojoj plati,
nagradi mi čistoću ruku mojih,
- 21 jer puteve Gospodnje sačuvah;
Bogu svome ja nisam skrivio.
- 22 Sudovi njegovi svi su mi pred očima,
od odredbi njegovih odvratio se nisam.
- 23 Pred njim sam ja bio besprekora,

sačuvao sam sebe od krivice,
24 po pravdi me je mojoj Gospod nagradio,
ruke su mi nedužne pred njegovim očima.

25 Ti vernima iskazuješ vernost,
besprekornima uzvraćaš poštenjem.

26 S čistima ti postupaš čisto,
a s opakima postupaš lukavo.

27 Ti izbavljaš krotak narod,
a obaraš pogled uznositi.

28 Jer ti, Gospode, svetiljku mi pališ,
moj Bog moju tamu rasvetljuje.

29 Jer sa tobom ja razbijam četu,
s Bogom mojim preskačem zidine.

30 Put je Božiji besprekoran,
reč je Gospodnja u vatri prekaljena;
štit je svima što u njemu utočište traže.

31 Jer ko je Bog osim Gospoda?
Ko je stena osim našeg Boga?

32 On je Bog koji me snagom oprema,
on put moj čini besprekornim.

33 Dade mi noge hitre ko u košute,
postavi me čvrsto na visine.

34 Ruke moje uči vojevanju,
da luk bronzani natežem mišicama.

35 Ti mi daješ štit spasenja svoga,
desnica me tvoja podupire,
tvoj odaziv čini me velikim.

36 Širiš tlo pod korakom mojim,
da mi noge ne bi posrnule.

37 Dušmane svoje gonim i sustižem,

- ne vraćam se dok ih ne dokrajčim.
- 38 Razbijam ih i ne mogu ustati,
i padaju pod moje noge.
- 39 Ti me opremaš snagom za bitku,
i obaraš poda mnom moje protivnike.
- 40 Ti učini da dušmani moji
rep svoj podviju preda mnom,
da mrzitelje svoje iskorenim.
- 41 Zavapiše, ali im spasa nema niotkuda;
Gospodu *zavapiše*, ali on im ne odgovara.
- 42 Izmrvih ih kao prah pred vetar,
izbacih ih kao blato sa ulica.
- 43 Ti si me izbavio od sukoba s narodom,
i postavio me za glavu pucima.
- Narod koji nisam znao,
taj mi narod služi.
- 44 Tuđinci mi laskaju,
čim me čuju, oni me slušaju.
- 45 Tuđinci gube srčanost,
iz svojih tvrđava izlaze drhćući.
- 46 Živeo Gospod! Blagoslovena bila stena moja!
Uzvišen bio Bog moga spasenja!
- 47 To je Bog što me osvećuje,
on meni pokorava narode;
- 48 izbavlja me od mojih dušmana.
Nad mojim si me mrziteljima uzvisio,
izbavio me od čoveka nasilnog.
- 49 Zato ću te hvaliti, Gospode, među pucima,
tvoje ću ime pesmom proslavljati.
- 50 Veliko spasenje daje svome caru;
iskazuje milost pomazaniku svome, Davidu,

i njegovom potomstvu doveka.

Psalam 19

Horovodi. Psalam Davidov.

¹ Nebesa pričaju o slavi Božijoj,
nebo objavljuje delo ruku njegovih.

² Jedan dan drugom danu javlja,
a noć noći prenosi saznanje.

³ Nema govora, nema ni jezika,
gde se glas njihov nije začuo.

⁴ Glas je celom odjeknuo zemljom,
reči su im do nakraj sveta stigle.

Suncu je na nebu šator razapeo,
⁵ pa ono kao ženik iz sobe izlazi,
veselo kao junak što trči po putu.

⁶ Izlazak mu je na jednom kraju neba,
a hod mu je do njegovog kraja;
nema skrivanja od njegove jare.

⁷ Zakon je Gospodnji besprekora – obnavlja dušu,
pouzdana je svedočanstvo Gospodnje –
umudruje lakovernog.

⁸ Pravedne su odluke Gospodnje – vesele srce;
bez mane su sudovi Gospodnji – prosvetljaju
oči.

⁹ Čist je strah Gospodnji – traje doveka;
istiniti su sudovi Gospodnji – pravedni su svi
zajedno.

¹⁰ Poželjniji od zlata, zlata žeženog,
slađi su od meda što teče iz saća.

¹¹ Njima se tvoj sluga opominje,
ko njih čuva veliku nagradu prima.

- ¹² Ko će razaznati svoje pogreške?
Očisti me i od onih skrivenih.
¹³ I od voljnih greha čuvaj slugu svoga;
ne dozvoli da ovladaju mnome.
Tada ću ja biti bez krivice,
i nedužan za veliki prestup.
- ¹⁴ Neka reči mojih usta i misli moga srca,
tebi budu ugodne, Gospode, steno moja,
otkupitelju moj.

Psalam 20

Horovođi. Psalam Davidov.

- ¹ Neka te Gospod usliši u dan nevolje,
neka te ime Boga Jakovljevog štiti.
² Neka ti pošalje pomoć iz Svetinje,
sa Siona neka te podupre.
³ Neka se seti svih tvojih prinosa,
i svespalnicu tvoju neka primi.

Sela

- ⁴ Neka ti da što ti srce *hoće*,
i svaku zamisao tvoju neka ispuni.
⁵ A mi ćemo klicati radi tvog spasenja,
i u ime Boga našega dizati zastave.

Neka Gospod ispuni sve tvoje molbe.

- ⁶ Sada znam da Gospod spasava svoga
pomazanika,
i uslišava ga sa svog svetog neba,
silnim spasenjem svoje desnice.
⁷ Jedni se hvale kolima, drugi konjima,
a mi imenom Gospoda, Boga našega.
⁸ Oni posrću i padaju,

- mi se dižemo i stojimo.
⁹ Gospode, spasi cara,
usliši nas kad te prizovemo!

Psalam 21

Horovođi. Psalam Davidov.

- ¹ Gospode, po tvojoj se snazi car veseli,
kako se mnogo raduje tvome spasenju!
- ² Dao si mu što mu srce želi,
prošnjju njegovu nisi odbio. Sela
- ³ Jer susreo si ga dobrim blagoslovima,
na glavu mu stavio krunu od suvoga zlata.
- ⁴ Život je od tebe tražio i život si mu dao;
duge dane zauvek i doveka.
- ⁵ Velika je tvoja slava u tvome spasenju,
podario si mu sjaj i veličanstvo,
- ⁶ Jer ti mu podari blagoslove doveka,
dao mu da se veseli u radosti tvog lica.
- ⁷ Jer car se uzda u Gospoda,
i milošću se Svevišnjega neće uzdrmati.
- ⁸ Ruka će ti naći sve tvoje dušmane,
desnica ti naći one što te mrze.
- ⁹ Učinićeš da budu kao peč ognjena kad se pojaviš,
Gospod će ih progutati u svome gnevu,
oganj proždraće ih.
- ¹⁰ Istrebićeš im potomke sa zemlje,
i seme njihovo među potomcima ljudi.
- ¹¹ Jer zlo su naumili protiv tebe,
zaveru skovaše, al' neće im uspeti,
- ¹² jer ti ćeš ih u beg naterati,

kad im strelu uperiš u lice.

- ¹³ Uzvisi se, Gospode, u svojoj sili!
A mi ćemo pevati i slaviti tvoju snagu.

Psalam 22

Horovođi, po napevu košuta u zori. Davidov psalam.

- ¹ Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?!
Daleko si od moga spasenja,
i od reči vapaja mojega.
- ² Bože moj, vapim danju, a ti ne odgovaraš;
noću, ali nema mi odmora.
- ³ A ti si onaj Sveti,
presto ti je na hvalama Izrailjevim.
- ⁴ U tebe su se naši preci uzdali,
uzdali se i ti ih izbavi.
- ⁵ Tebi su vapili i izbavljeni bili,
u tebe se uzdali i nisu se osramotili.
- ⁶ A ja sam crv, a ne čovek,
ruglo ljudima, prezir naroda.
- ⁷ Ko god me vidi, taj mi se ruga,
cere mi se i mašu glavama:
- ⁸ „U Gospoda se uzdao, neka ga on izbavi,
kad u njemu radost nalazi.“
- ⁹ Jer ti si me izvukao iz utrobe majčine,
na grudima majke dao mi počinak.
- ¹⁰ Tebi sam predan od majčina krila,
od utrobe majčine ti si Bog moj.
- ¹¹ Ne udaljuj se od mene,

jer nevolja je blizu,
a pomoćnika nema.

12 Okružiše me mnogi bikovi,
bikovi me vasanski opkoliše.

13 Na mene su čeljust raširili,
kao lav što razdire i riče.

14 Poput vode život mi ističe,
sve su mi se kosti razglavile,
srce mi je ko vosak postalo,
i topi se u mojim grudima.

15 Snaga mi se kao crep sasuši,
jezik mi je uz nepce prionuo;
u smrtni si me prah stavio.

16 Jer psi su me, evo, opkolili,
okružila me četa zlikovaca,
ruke su mi i noge probili.

17 Sve kosti svoje izbrojati mogu,
a oni me gledaju i zure u mene.

18 Moje haljine dele među sobom,
kocku bacaju za moju odeću.

19 Ne udaljuj se od mene, Gospode,
snago moja, požuri mi u pomoć,

20 dušu moju izbavi od mača,
i moj život od kandži pasa.

21 Izbavi me od lavlje čeljusti,
i od rogova bivolovih!

22 A ja ću pričati o tvom imenu braći svojoj,
hvaliću te usred zbora.

23 Hvalite Gospoda, vi što ga se bojite,

- slavite ga, sve seme Jakovljevo,
sav rod Izrailjev, nek od njega strepi!
- 24 Jer patnju ugnjetenog nije prezreo,
niti mu je postala odvratna,
nije svoje lice sakrio od njega,
nego mu je vapaj uslišio.
- 25 O tebi ću pevati na velikom zboru,
ispuniću zavete svoje pred onima koji ga se
boje.
- 26 Ponizni će jesti i biti siti,
hvaliće Gospoda koji ga traže.
Neka srca vaša žive doveka!
- 27 Setiće se i vratiti Gospodu,
svi krajevi zemaljski,
pašće ničice pred tobom
sva plemena naroda.
- 28 Jer Gospodnje je Carstvo,
on vlada nad narodima.
- 29 Njemu će se klanjati svi bogati
i siti na zemlji,
pred njim će kleknuti svi koji u prah silaze,
kojima se život ugasio.
- 30 Potomstvo njemu će služiti,
pričaće o Gospodu budućem naraštaju,
- 31 doći će i objaviti pravednost njegovu
narodu koji se još nije rodio,
da je on to učinio.

Psalam 23

Psalam Davidov.

¹ Gospod je meni Pastir,

- ni u čemu ja ne oskudevam.
- ² Na zelenoj paši odmara me,
vodi me na vode počinka.
- ³ Dušu moju oporavlja,
vodi me stazama pravednosti,
radi svog imena.
- ⁴ Pa da i dolinom smrtne sene hodam,
neću se bojati zla, jer si ti sa mnom;
štap tvoj i palica tvoja daju mi utehu.
- ⁵ Ti prostireš sto preda mnom
u prisustvu mojih dušmana,
namazao si uljem glavu moju,
i čaša se moja preliiva.
- ⁶ Da, dobrota i milost tvoja
pratiće me u sve dane života moga
i ja ću stanovati u Domu Gospodnjem
u danima mnogim.

Psalam 24

Psalam Davidov.

- ¹ Gospodu pripada zemlja i sve što je na njoj,
svet i svi koji žive na njemu.
- ² Jer on ga je utemeljio na morima,
na vodama ga osnovao.
- ³ Ko će da se uspne na goru Gospodnju?
Ko će da stane na sveto mesto njegovo?
- ⁴ Onaj kome su ruke nedužne,
čovjek koji ima srce bez mane,
čija duša ne sledi ispraznost,
i koji se ne zaklinje lažno.

⁵ On će požnjeti blagoslov od Gospoda,
i pravednost od Boga, svog Spasitelja.

⁶ Takav je naraštaj onih koji ga traže,
koji traže lice tvoje, *Bože Jakovljevi*.

Sela

⁷ Dignite, o, vrata, svoje nadvratnike,
dignite se, dveri večne,
da uđe Car slave.

⁸ Ko je taj Car slave?
Gospod jak i junačan,
Gospod silan u boju.

⁹ Dignite, o, vrata, svoje nadvratnike,
dignite se, dveri večne,
da uđe Car slave.

¹⁰ Ko je taj Car slave?
Gospod nad vojskama,
on je taj Car slave.

Sela

Psalam 25

Davidov.

¹ K tebi, Gospode, uzdižem dušu svoju,

² u tebe se pouzdajem, moj Bože,
ne daj da se osramotim;
ne daj da dušmani moji likuju nada mnom.

³ Neće se stideti ni jedan od onih
koji u tebe nadu svoju polažu;
stideće se oni
koji svoju veru krše bez razloga.

⁴ Objavi mi, Gospode, svoje puteve,
nauči me svojim stazama.

⁵ Vodi me svojom istinom, uči me,

- jer ti si moj Bog, moj Spasitelj,
tebi se nadam povazdan.
- ⁶ Seti se, Gospode, milosrđa
i milosti svoje, jer su od večnosti.
- ⁷ Ne sećaj se greha moje mladosti,
ni mojih prestupa;
sećaj me se po milosti svojoj,
radi svoje dobrote, Gospode.
- ⁸ Gospod je dobar i pravedan,
zato pokazuje put grešnicima.
- ⁹ On vodi ponizne po pravdi,
i uči ponizne svome putu.
- ¹⁰ Sve staze Gospodnje milost su i istina,
onima što čuvaju savez njegov i propise.
- ¹¹ Oprosti mi krivicu, jer je velika,
radi svoga imena, Gospode.
- ¹² Ko je čovek što se boji Gospoda?
On će ga uputiti na put, koji on izabra za njega.
- ¹³ Duša će mu počivati u dobru,
a seme mu naslediti zemlju.
- ¹⁴ Prisan je Gospod s onima
koji ga se boje,
njima svoj savez obznanjuje.
- ¹⁵ Stalno oči upirem ka Gospodu,
jer mi noge iz mreže izvlači.
- ¹⁶ Okreni se k meni, smiluj mi se,
jer sam usamljen i jadan.
- ¹⁷ Množe se muke srca moga;
izvuci me iz mojih nevolja.
- ¹⁸ Pogledaj na moju muku i patnju,

- i oprostí sve grehe moje.
- 19 Pogledaj koliko je dušmana mojih,
koji mene mrže iz dubine duše.
- 20 Čuvaj moju dušu, izbavi me,
ne daj da se postidim,
jer u tebi našođ utočište.
- 21 Neka me nedužnost i poštenje čuvaju,
jer sam svoju nadu stavio u tebe.
- 22 Otkupi, Bože, Izrailj,
od svih njegovih nevolja.

Psalam 26

Davidov.

- 1 Opravdaj me, Gospode,
jer sam živeo u nedužnosti,
u Gospoda sam se pouzdao,
pokolebao se nisam.
- 2 Istraži me, Gospode, iskušaj me,
ispitaj mi i nutrinu i srce.
- 3 Hod svoj upravljam po tvojoj istini,
jer mi je tvoja milost pred očima.
- 4 Ja ne sedim s lažljivcima,
s licemerima se ja ne družim.
- 5 Ja mrzim zbor zlikovaca,
s opakima neću ni da sednem.
- 6 Ruke perem u svojoj nevinosti,
i idem oko tvog žrtvenika, Gospode,
- 7 da glasno uzdignem glas hvalospeva,
i drugima pričam o svim tvojim čudima.

- ⁸ Volim, Gospode, Prebivalište tvoje,
mesto u kome prebiva tvoja slava.
⁹ Ne pogubi moju dušu s grešnicima,
ni moj život s ljudima krvoločnim;
¹⁰ na rukama je njima bezakonje,
a desnica puna im je mita.
¹¹ A ja ću hodati u nedužnosti;
otkupi me, smiluj mi se!
- ¹² Moja noga stoji na ravnom mestu:
na zborovima blagosiljaću Gospoda.

Psalam 27

Davidov.

- ¹ Gospod mi je svetlost i spasenje,
koga da se bojim?
Gospod je moja tvrđava,
od koga da strahujem?
- ² Kad na mene navale opaki
da mi telo žderu,
moji protivnici i dušmani,
oni se spotiču i padaju.
- ³ Pa da i vojska krene protiv mene,
moje se srce neće uplašiti.
Da se i rat povede protiv mene,
i tada ću biti pun pouzdanja.
- ⁴ Jedno tražim od Gospoda
i za time žudim:
da prebivam u Domu Gospodnjem
kroz sve dane svog života;
da posmatram lepotu Gospodnju,
i savet potražim u njegovom Domu.

⁵ Jer on me sklanja pod senicu svoju
u dan nevolje,
skriva me u skrovištu svog šatora,
na stenu me podiže.

⁶ Uzvisila se sada moja glava
iznad mojih dušmana oko mene:
u njegovom šatoru žrtve ću hvale prineti,
pevaću Gospodu, pesmom ga slaviti.

⁷ Čuj, Gospode, glas moj,
smiluj mi se, usliši me!

⁸ Moje me srce upućuje k tebi:
„Traži lice moje.“
Tvoje lice tražim, Gospode.

⁹ Ne krij svoje lice od mene,
ne izruči gnevu slugu svoga,
ti si uvek bio moja pomoć,
ne napuštaj me, ne ostavljaj me,
Bože spasenja moga.

¹⁰ Ako me napuste i otac i majka,
Gospod će me primiti.

¹¹ Uči me, Gospode, svome putu,
ravnom me stazom vodi,
radi mrzitelja mojih.

¹² Ne predaj me volji moga protivnika,
jer lažni svedoci ustaju na mene,
koji odišu nasiljem.

¹³ Ja verujem da ću videti dobrotu Gospodnju
u zemlji živih.

¹⁴ Čekaj na Gospoda:
budi jak i odvažna srca,

i čekaj na Gospoda.

Psalam 28

Davidov.

¹ K tebi, Gospode, vapim, steno moja,
ne budi gluv prema meni,
da neuslišen ne budem
kao oni što u raku silaze.

² Počuj glas moga preklinjanja
kad zavapim k tebi,
kad podignem ruke svoje
k tvom najsvetijem mestu.

³ Ne odvedi me s opakima,
s onima koji čine bezakonje.
Oni pričaju blago s bližnjima svojim,
a u srcu zloba im počiva.

⁴ Vрати im po delima njihovim,
i po njihovim zlim postupcima.
Plati im po delima ruku njihovih,
ti im vrati što su zaslužili.

⁵ Pošto ne mare za dela Gospodnja,
niti za dela ruku njegovih,
srušiće ih, podići ih neće.

⁶ Neka je blagosloven Gospod,
jer je čuo glas moga preklinjanja.

⁷ Gospod je moja snaga i moj štit,
u njega se pouzda je moje srce.
On mi je pomogao, pa mi kliče srce,
svojom pesmom davaću mu hvale.

⁸ Gospod je snaga svom narodu,

- tvrdava spasenja svom pomazaniku.
9 Spasi svoj narod! Blagoslovi svoje nasledstvo!
Napasaj ga i nosi zauvek!

Psalam 29

Psalam Davidov.

- 1 Dajte slavu Gospodu, sinovi Božiji,
dajte Gospodu slavu i silu,
2 dajte Gospodu slavu imena njegovog,
klanjajte se Gospodu u veličanstvu svetinje
njegove.
- 3 Glas je Gospodnji nad vodama,
on to tutnji, on, Bog slave,
on, Gospod, nad mnogim vodama.
- 4 Glas je Gospodnji silan,
glas je Gospodnji veličanstven.
- 5 Glas Gospodnji lomi kedrove,
Gospod lomi kedrove livanske.
- 6 Od njega poskakuju kao tele,
a Livan i Sirjon* kao bivolče.
- 7 Glas Gospodnji sipa munje ognjene,
8 glas Gospodnji potresa pustinju,
trese Gospod pustinju kadisku.
- 9 Od glasa Gospodnjeg košute se mlade,
šumama on skida koru sa stabala,
a u Domu njegovom svi govore „Slava!“
- 10 Gospod stoluje nad potopom,
Gospod stoluje kao Car doveka.
- 11 Gospod daje silu svom narodu,

* **Psalam 29:6** Drugo ime gore Ermon, vidi 5. Moj 3,9.

Gospod mirom blagosilja svoj narod.

Psalam 30

Psalam Davidov. Pjesma za posvećenje hrama.

¹ Uzvisujem te, Gospode, jer si me podigao,
nisi dao da se dušmani nada mnom raduju.

² Tebi zavapih, Gospode, Bože moj,
i ti si me iscelio.

³ Gospode, iz Sveta mrtvih ti si me izveo,
moju si dušu spasao od rake.

⁴ Zapojte Gospodu, verni njegovi,
hvalite ga, spominjite svetost njegovu.

⁵ Jer gnev njegov traje za tren,
a čitav život milost njegova.

Veče donosi plač,
a jutro klicanje.

⁶ U svom spokojstvu rekao sam sebi:
„Nikada me ništa neće uzdrmati.“

⁷ Milošću si me svojom, Gospode,
učvrstio kao moćnu goru;
kad si lice svoje sakrio,
svega me je strah obuzeo.

⁸ K tebi vapim, Gospode,
od svoga Boga tražim milost.

⁹ „Kakva korist od moje smrti,
ako siđem u raku?

Hoće li te prah proslavljati?

Zar će prah o tvojoj vernosti da priča?

¹⁰ Počuj, Gospode, smiluj mi se,
budi moja pomoć, o, Gospode!“

- 11 Moj si plač okrenuo u kolo,
skinuo si s mene ruho žalosti,
i u ruho me radosti obukao.
12 Zato te duša moja slavi bez prestanka.
O, Gospode, Bože moj, hvaliću te večno!

Psalam 31

Za horovođu. Psalam Davidov.

- 1 U tebi je utočište moje, Gospode;
o, da se nikad ne postidim;
izbavi me po svojoj pravednosti.
2 Prigni uho svoje k meni,
brzo me izbavi,
budi mi stena, utočište,
jaka tvrđava za moje spasenje.
3 Ti si moja stena i tvrđava,
radi svog imena vodi me, usmeravaj.
4 Izvuci me iz mreže koju mi postaviše,
jer ti si moja tvrđava.
5 U tvoje ruke predajem svoj duh,
otkupi me, Gospode, verni Bože.
6 Mrzim služitelje bezvrednih idola;
pouzdam se jedino u Gospoda.
7 Klicaću i radovaću se po tvojoj milosti,
jer ti si video moju muku;
ti si znao teskobu moje duše.
8 Nisi me dao u ruke dušmaninu,
nego si mi noge postavio na prostrano mesto.
9 Smiluj mi se, Gospode, jer sam u nevolji,
moje oko od žalosti kopni,
vene moja duša i nutrina.

- 10 Život mi se troši u žalosti,
u jecanju odmiču godine,
snaga me izdaje zbog moje nepravde,
i kosti se moje raspadaju.
- 11 Poruga postadoh zbog svih svojih dušmana:
susedima teret, a znancima strašilo;
beže od mene kad me vide na ulici.
- 12 Padoh u zaborav, kao da sam umro,
postao sam kao razbijeni sud.
- 13 Jer ja čujem klevete mnogih,
užas me je opkolio odasvud.
A oni se udružuju protiv mene,
kuju zaveru da mi život uzmu.
- 14 Ali ja se u tebe uzdam, Gospode,
i kažem: „Ti si Bog moj.“
- 15 Vreme je moje u ruci tvojoj;
izbavi me iz ruku dušmana,
i od onih koji me progone.
- 16 Neka lice tvoje obasja slugu tvoga,
milošću me svojom izbavi.
- 17 Ne daj da se postidim, Gospode,
jer tebi zavapih;
neka se opaki postide,
u Svetu mrtvih nek umuknu.
- 18 Neka umuknu usta lažljiva,
koja protiv pravednika govore
obesno, oholo i prezrivo.
- 19 Kako je obilna dobrota tvoja,
koju čuvaš za one koji te se boje;
iskazuješ je pred potomcima ljudi,
onima što u tebi utočište nađu.
- 20 Ti ih skrivaš u zaklonu svog lica,

od zavera koje ljudi kuju,
zaklanjaš ih pod svoju senicu,
od jezika koji optužuju.

²¹ Blagosloven bio Gospod,
jer mi iskaza divnu milost svoju,
kad sam bio u gradu pod opsadom.

²² Tada rekoh uznemiren:
„Odbačen sam od tvog pogleda.“
Ali ti si čuo glas moga preklinjanja,
kada sam zavapio k tebi.

²³ Volite Gospoda, svi verni njegovi,
Gospod čuva one koji veruju,
a oholima plaća punom merom.

²⁴ Budite jaki i hrabra srca,
svi vi što se nadate Gospodu!

Psalam 32

Davidov. Poučna pesma.

¹ Blago onome kome je oprošten prestup,
kome je pokriven greh.

² Blago čoveku kome Gospod ne uračunava greh
i u čijem duhu nema prevare.

³ Htedoh da prećutim, al' kosti mi usahnuše,
jer dan čitavi u vapaju sam provodio.

⁴ Jer danju i noću
ruka me je tvoja teško pritiskala,
snaga mi je sahnula
kao na letnjoj žezi.

Sela

⁵ Tada priznah tebi greh svoj,

i prestup svoj nisam krio.
Rekoh: „Priznaću Gospodu svoje prestupe.“
I ti si mi prestup greha oprostio.

Sela

⁶ Zato neka ti se svaki verni moli
u vremenu kad se možeš naći;
čak i potop da jurne na njega,
silne vode sustići ga neće.

⁷ Ti si meni utočište,
čuvaj me od nevolje;
ti me zaogrćeš radošću izbavljenja.

Sela

⁸ „Ja ću te umudriti i poučiti
kojim putem ti valja krenuti;
savet ću ti dati i nad tobom bdeti.

⁹ Ne budite kao konj ili mazga bez razuma,
koji se krote vođicama i uzdom,
inače ti neće prići blizu.“

¹⁰ Mnogi jadi snalaze opakoga,
a onog ko se uzda u Gospoda okružuje milost.

¹¹ Radujte se u Gospodu,
veselite se, vi pravedni,
klićite, vi s čestitim srcem!

Psalam 33

¹ Uskliknite u Gospodu, pravedni,
slaviti ga priliči poštenima.

² Hvalite Gospoda harfom,
svirajte mu na liri od deset struna,

³ Pevajte mu novu pesmu,
svirajte skladno uz klicanje.

- ⁴ Jer prava je reč Gospodnja,
dosledan je on u svakom delu svome.
- ⁵ On voli pravednost i pravdu,
puna je zemlja milosti Gospodnje.
- ⁶ Rečju Gospodnjom nebesa su stvorena,
i dahom usta njegovih sva vojska njihova.
- ⁷ On sabire vode morske kao gomilu,
dubine on stavlja u skladišta.
- ⁸ Cela zemlja nek se boji Gospoda,
nek strepe pred njim svi žitelji sveta.
- ⁹ Jer on reče, i sve postade,
on naredi, i sve se stvori.
- ¹⁰ Gospod razbija namere pucima,
i remeti naume narodima.
- ¹¹ Namera Gospodnja ostaje doveka,
misli srca njegovog od kolena do kolena.
- ¹² Blago narodu kome je Bog Gospod,
narodu koji izabra sebi za baštinu.
- ¹³ Gospod posmatra sa nebesa,
on sve ljude vidi.
- ¹⁴ Iz svog boravišta
on motri sve žitelje zemlje,
- ¹⁵ on oblikuje srce njihovo,
on proniče sva njihova dela.
- ¹⁶ Ne spasava cara vojska mnogobrojna,
silna snaga ne izbavlja junaka.
- ¹⁷ Zaludno je u konju tražiti spasenje,
velika sila neće ga izbaviti.
- ¹⁸ Oko je Gospodnje nad onima što ga se boje,

nad onima koji očekuju milost njegovu,
¹⁹ da im dušu od smrti izbavi,
život im sačuva u vreme gladi.

²⁰ Naša duša čeka na Gospoda;
on je naša pomoć, štit naš.

²¹ U njemu se srce naše raduje,
jer se uzdamo u sveto ime njegovo.

²² Neka milost tvoja bude nad nama, Gospode,
jer smo nadu svoju položili u tebe.

Psalam 34

Davidov. Kada se David pretvarao da je lud pred Avimelehem. Ovaj ga je, zatim, oterao, pa je David otišao.

¹ Blagosiljaću Gospoda neprestano,
stalno će ga usne moje hvaliti.

² Hvaliće se Gospodom moja duša;
neka čuju ponizni, neka se raduju.

³ Veličajte sa mnom Gospoda,
zajedno mu uzvisujmo ime.

⁴ Tražio sam Gospoda, i on mi odgovori,
od svih me je strahova izbavio.

⁵ Vedri su oni koji gledaju u njega,
lice se njihovo neće postideti.

⁶ Kad je ovaj siromah vapio, Gospod ga je čuo,
i od svih ga je nevolja izbavio.

⁷ Anđeo Gospodnji taborom okružuje
one koji ga se boje; izbavlja ih.

⁸ Iskusite i vidite da je Gospod dobar,
blago čoveku što u njemu utočište nađe.

- 9 Bojte se Gospoda, vi sveti njegovi,
jer nema oskudice za one koji ga se boje.
- 10 I mladi lavovi trpe i gladuju,
ali onima što traže Gospoda,
njima dobra nikakvog ne manjka.
- 11 Dođite, o, deco, i čujte me,
bogobožnosti ću vas poučiti.
- 12 Koji čovek voli život?
Ko želi da dobre dane vidi?
- 13 Nek se tvoj jezik od zla uzdrži,
nek ti usne ne govore laži,
- 14 zla se kloni, a dobro čini,
traži mir i za njim ti idi.
- 15 Oči Gospodnje motre na pravedne,
i uši njegove vapaj im čuju.
- 16 Lice se Gospodnje mršti na zlikovce,
da sa zemlje pomen im istrebi.
- 17 Gospod čuje kad pravedni zavape,
od svih nevolja on ih izbavlja.
- 18 Blizu je Gospod onima sa slomljenim srcem,
on spasava one sa klonulim duhom.
- 19 Mnoga zla snalaze pravednika,
ali Gospod ga izbavlja od svih.
- 20 On čuva sve kosti njegove,
nijedna mu se neće polomiti.
- 21 Zlo će ubiti opakoga,
a koji mrze pravednika biće okrivljeni.
- 22 Gospod otkupljuje život svojih slugu;
neće biti kriv niko ko u njemu utočište nađe.

Psalam 35

Davidov.

¹ Osudi, Gospode, moje tužioce,
i vojuj protiv mojih napadača.

² Uzmi oružje i štit,
ustani, pomози mi!

³ Potegni koplje dugo i kratko,
protiv onih koji me progone.

Reci mojoj duši:

„Ja sam ti spasenje!“

⁴ Nek se postide i osramote
oni koji mi o glavi rade,
nek se povuku u sramoti
oni što mi зло smišljaju.

⁵ Nek budu kao pleva na vetru,
tako nek ih Anđeo Gospodnji goni,

⁶ nek je taman i klizav put njihov,
kad ih goni Anđeo Gospodnji.

⁷ Bez povoda mi razapeše mrežu,
bez razloga mi iskopaše jamu.

⁸ Nek ih snađe propast iznenada,
nek se uhvate u mrežu koju su sakrili,
nek u nju padnu na svoju propast.

⁹ A moja će se duša radovati u Gospodu,
veseliće se u njegovom spasenju.

¹⁰ Sve će moje kosti govoriti:

„Ko je kao ti, o, Gospode?

Ti izbavljaš siromaha od moćnijeg od njega,
siromaha i ubogoga od onoga što ga pljačka.“

¹¹ Istupaju okrutni svedoci,

- pitaju me za ono što ne znam.
- 12 Za dobro mi zlom plaćaju,
dušu moju u bedu guraju.
- 13 A kad su oni bili u bolesti,
u kostret sam se zbog njih oblačio,
dušu svoju postom sam mučio,
a molitva mi se u krilo vraćala.
- 14 Kao za drugom ili bratom,
šetao sam gore-dole;
kao kad se žali za majkom,
tako sam se u žalosti svio.
- 15 A kad ja posrnem, oni se raduju,
skupljaju se protiv mene bednici,
oni koje ne znam razdiru me neprestano.
- 16 Kao bezbožni zlobno se rugaju,
i zubima svojim škrguću na mene.
- 17 Dokle ćeš to gledati, Gospode?
Spasi me od njihovih napada,
i moj život od mladih lavova.
- 18 Hvaliću te u velikom zboru,
slaviću te među mnogim narodom.
- 19 Ne daj da se vesele nada mnom
podmukli moji dušmani,
da ne namiguju očima
oni što me bez razloga mrze.
- 20 Oni ne govore o miru,
već smišljaju prevare
protiv mirnih u zemlji.
- 21 Usta svoja razjapljuju na mene,
i govore: „Evo! Evo! Svojim smo to očima
videli!“

- 22 Ti vidiš to, Gospode, ne ćuti!
Ne udaljuj se, Gospode, od mene.
- 23 Probudi se, ustani, radi moga prava,
moj spor odbrani, Bože moj, Gospode.
- 24 Opravdaj me, Gospode, moj Bože, po praved-
nosti svojoj,
ne daj da se oni raduju nada mnom.
- 25 Ne daj da u srcu oni kažu: „Eto, to smo hteli!“
Da ne kažu: „Progutali smo ga!“
- 26 Nek se postide i osramote
oni što se nevolji mojoj raduju;
nek stid i sram pokrije one,
koji sebe uzdižu nada mnom.
- 27 Neka kliču i raduju se oni,
kojima je milo moje opravdanje;
neka oni govore stalno:
„Velik je Gospod!
Mio mu je napredak sluge njegovog.“
- 28 Jezik će mi pričati o pravednosti tvojoj,
povazdan ću proslavljati tebe.

Psalam 36

Horovođi. Sluge Gospodnjeg Davida.

- 1 Prestup progovara iz srca opakog,
za strah Božiji oči mu ne znaju.
- 2 Jer on laska sebi
i očima svojim ne nalazi svoju krivicu da bi je
mrzeo.
- 3 Zlobne su i zavodljive reči njegovih usta,
prestaو je da pokazuje mudrost, da čini dobro.

- 4 On zlobu smišlja na postelji svojoj,
predao se putu nevaljalom,
zla se ne odriče.
- 5 O, Gospode, milost ti je do nebesa,
a vernost ti je do oblaka.
- 6 Pravednost je tvoja poput gore Božije,
a tvoja je pravda dubina golema.
Ti, Gospode, čuvaš i ljude i zveri.
- 7 Kako je skupocena milost tvoja, Bože,
potomci ljudi u senci krila tvojih utočište
nalaze.
- 8 Site se izobiljem tvoga Doma,
napajaš ih rekom tvojih dobara.
- 9 Jer u tebi je vrelo života,
u tvom svetlu mi vidimo svetlo.
- 10 Milost svoju pruži onima koji te poznaju,
i pravednost svoju onima srca čestitoga.
- 11 Noga ponosita nek mi ne prilazi,
ruka zlikovaca nek me ne protera.
- 12 Eno, padoše oni koji rade zlobno,
srušeni su i dići se neće moći.

Psalam 37

Davidov.

- 1 Ne žesti se zbog zlotvora,
ne zavidi onim što nepravdu čine.
- 2 Jer će poput trave brzo da uvenu,
ko zeleno bilje osušice se.
- 3 U Gospoda se uzdaj i čini dobro,
prebivaj na zemlji i vernošću napasaj se.
- 4 Raduj se u Gospodu

i daće ti po željama srca tvoga.

⁵ Gospodu prepusti put svoj,
pouzдай se u njega i on će učiniti:

⁶ pravednost će tvoju poput svetla da izvede,
i pravdu tvoju poput podneva.

⁷ Umiri se pred Gospodom,
iščekuj ga sa strpljenjem;
ne žesti se na onoga što mu dobro ide na njegovom
putu,
na čoveka koji spliče spletke.

⁸ Od jarosti suzdrži se
i gneva se okani;

ne žesti se,
to samo zlo donosi.

⁹ Jer, zlikovce će istrebiti,
a zemlju će naslediti oni što Gospoda očekuju.

¹⁰ Još samo malo,
i zlikovca više neće biti;
pomno ćeš da gledaš po njegovom mestu,
a njega neće biti.

¹¹ Ponizni će naslediti zemlju,
radovaće se zbog obilja mira.

¹² Zlikovac spletkari protiv pravednika,
i zubima svojim škrguće na njega.

¹³ A Gospod mu se smeje,
jer vidi da dan njegov stiže.

¹⁴ Zlikovci su mač isukali,
luk su svoj nategnuli;

da obore siromaha i ubogog,
da zakolju ljude pravednih puteva.

15 Srce će im mač probosti,
njihov luk će biti slomljen.

16 Bolje je i malo pravednikovo
nego blago zlikovaca mnogih.

17 Jer, snaga će zlikovaca biti polomljena,
a pravedne Gospod potpomaže.

18 Gospodu su znani dani besprekornih,
nasledstvo njihovo ostaje doveka.

19 U vremenu lošem neće se stideti,
i siti će biti u danima gladi.

20 A zlikovci će propasti;
dušmani Gospodnji biće kao pašnjaci najbolji –
okončaće, u dimu će okončati.

21 Zlikovac pozajmljuje i ne vraća,
a pravednik je darežljiv i daje.

22 Jer, oni koje on blagoslovi,
naslediće zemlju;

a koje on prokune,
biće istrebljeni.

23 Od Gospoda su čovekovi koraci,
i na putu njegovom on uživa.

24 Pa ako i padne, on odbačen neće biti,
jer mu Gospod ruku drži.

25 Bio sam mlad, sada sam star,
i nisam video pravednika napuštenog,
ni njegove potomke da prosjače hleba.

- 26 Darežljiv je povazdan, pozajmljuje,
potomstvo mu je blaženo.
- 27 Od zla se odvрати, čini dobro
i živećeš doveka.
- 28 Jer Gospod voli pravdu i svoje verne neće na-
pustiti,
doveka će biti sačuvani;
a potomci zlikovaca biće istrebljeni.
- 29 Pravedni će zemlju da naslede,
prebivaće na njoj trajno.
- 30 Mudrost zbore usta pravednoga
i jezik mu objavljuje pravdu.
- 31 U srcu mu je Zakon Boga njegovoga,
koraci mu se ne klizaju.
- 32 Zlikovac pravednika vreba
i nastoji da ga ubije.
- 33 Ali njegovoj ga ruci Gospod prepustiti neće;
kada mu se sudi, osuditi ga neće.
- 34 Čekaj na Gospoda,
puta se njegovoga drži;
da te uzvisi, da naslediš zemlju
i gledaš kada se zlikovci budu istrebili.
- 35 Video sam zlikovca bezdušnog,
grana se kao domaće stablo zeleno.
- 36 Ali prošao je; pogledao sam,
a njega nema;
potražio sam ga,
i nisam ga pronašao.

37 Posmatraj onoga bez mane, gledaj u čestitoga;
jer budućnost pripada mirotvorcu.

38 Svi će prestupnici biti razoreni,
istrebljenje je budućnost zlikovaca.

39 Od Gospoda je spasenje pravednih,
u vreme nevolje on im je tvrđava.

40 Gospod im pomaže,
on ih izbavlja;
od zlikovaca izbavlja ih,
spasava ih jer u njemu utočište traže.

Psalam 38

Psalam Davidov. Za sećanje.

1 Ne karaj me u gnevu svom, Gospode,
ne kažnjavaj u jarosti svojoj,

2 jer tvoje su se strele zabole u mene,
i tvoja me je ruka pritisnula.

3 Na mom telu zdravog mesta nema od tvoje
srdžbe,
radi mog greha kosti mi nemaju počinka.

4 Jer moje me nepravde preplaviše,
navališe se na mene kao teret preteški.

5 Moje rane smrde, gnoje se
zbog moje ludosti,

6 pognuo sam se, sasvim se zgurio,
pa povazdan hodam u žalosti.

7 Jer bedra su moja puna bola ljutog,
na telu mi zdravog mesta nema.

8 Potpuno sam ukočen i slomljen,
urlam jer mi srce stenje.

- ⁹ O, Gospode, znana ti je svaka želja moja,
uzdisanje moje nije ti skriveno.
- ¹⁰ Srce moje silno udara,
snaga me moja napušta,
nema više svetla u mojim očima.
- ¹¹ Prijatelji i bližnji moji
odstupaju od mene zbog bolesti moje,
pa i oni koji su mi rod rođeni,
i oni od mene stoje daleko.
- ¹² Oni što mi o glavi rade,
oni meni zamke postavljaju;
ti što hoće meni da naude,
takvi meni prete uništenjem,
pa povazdan smišljaju podlosti.
- ¹³ A ja sam kao gluv i ne čujem ništa,
kao nem sam koji ne otvara usta.
- ¹⁴ Postao sam kao čovek koji ne čuje,
i kao onaj čija usta nemaju odgovor.
- ¹⁵ Jer na tebe ja čekam, Gospode,
ti odgovori, Gospode, moj Bože.
- ¹⁶ Ja rekoh: „Ne daj da se raduju nada mnom,
da likuju nada mnom kad mi noga posrne.“
- ¹⁷ Jer moj pad već se primakao,
bol moj stalno je preda mnom.
- ¹⁸ Ja priznajem svoje bezakonje,
zabrinut sam zbog svog greha.
- ¹⁹ A dušmani moji puni su života,
moćni su i brojni oni što me nepravedno mrze.
- ²⁰ Oni koji uzvraćaju zlo za dobro
optužuju me što sledim dobro.

- 21 Ne ostavljaj me, Gospode,
ne udaljuj se od mene, Bože moj!
22 Požuri mi u pomoć, Gospode, Spasitelju moj!

Psalam 39

Horovođi, za Jedutuna. Psalam Davidov.

- 1 Zarekoh se: „Paziću na put svoj da ne zgrešim
jezikom,
držaću uzde na ustima, sve dok je opaki preda
mnom.“
2 Zanemeh, začutah, čak ni što je dobro ne rekoh,
ali bol moj samo žešći posta.
3 Zapalilo se srce u meni,
u mislima mojim planuo je oganj,
te ja progovorih svojim jezikom:
4 „Objavi mi, Gospode, moj svršetak
i kolika je dužina mojih dana,
da bih znao kako sam prolazan.
5 Eto, dao si mi dane ne duže od pedlja,
i vek je moj kao ništa pred tobom;
svaki čovek, naizgled siguran,
tek je dašak.

Sela

- 6 Baš kao senka čovek prolazi;
uzalud se kida i skuplja bogatstvo,
a ne zna ko će ga pobrati.
7 Čemu sada da se nadam, Gospode?
Moja nada je u tebi.
8 Izbavi me od svih mojih prestupa,
ne daj da budem na podsmeħ bezumniku.

- ⁹ Ja sam nem, ne otvaram usta,
jer ti si to sam učinio.
- ¹⁰ Ukloni svoj bič od mene,
izgiboh od siline ruke tvoje!
- ¹¹ Kad opomenama karaš čoveka zbog greha,
kao moljac rastaćeš što mu je najdraže;
da, svaki čovek je tek dašak.

Sela

- ¹² Poslušaj, Gospode, moju molitvu i čuj moj vapaj,
ne ogлуši se o moje suze,
jer kao došljak kod tebe prebivam, kao svi
preci moji.
- ¹³ Odvрати svoj pogled od mene, da odahnem,
pre nego što odem i ne bude me više.“

Psalam 40

Za horovođu. Psalam Davidov.

- ¹ Strpljivo sam čekao na Gospoda,
i on se prignuo i čuo mi vapaj.
- ² Podigao me je iz jame očaja,
iz gliba blatnjavog,
noge mi je postavio na stenu,
i učvrstio korake moje.
- ³ U usta mi je stavio novu pesmu,
hvalospev Bogu našem.
Mnogi će to videti, bojati se,
i pouzdati se u Gospoda.
- ⁴ Blago čoveku koji se uzda u Gospoda,
a ne okreće se oholima,
ili onima što idu za prevarom.

⁵ Mnoga si svoja čudesa učinio za nas, Gospode,
Bože moj,
i naumi su tvoji za nas neizbrojivi.
A ja ću javljati, govoriti o njima,
kojima nema broja.

⁶ Žrtve i prinose nisi poželeo,
ali si mi zato uši otvorio.
U žrtvama svespalnicama
i žrtvama za greh nisi uživao.

⁷ Tada rekoh: „Evo, dolazim,
jer je tako napisano za mene u svitku.

⁸ Želim da izvršim volju tvoju, Bože moj;
Zakon je tvoj u mom srcu.“

⁹ Objavljujem pravednost u velikom zboru,
ustima svojim to ne branim, Gospode,
i ti to znaš.

¹⁰ Pravednost tvoju ne krijem u srcu,
već govorim o vernosti i spasenju tvome,
ne skrivam milost i istinu tvoju od velikog zbora.

¹¹ Gospode, ne uskraćuj mi milosrđe tvoje;
neka me milost i vernost tvoja štite doveka.

¹² Jer okružiše me nevolje nebrojene,
bezakonja me moja sustigoše, videti ne mogu.
Brojni su kao kosa na mojoj glavi,
pa me srce moje izdaje.

¹³ Neka ti je milo, Gospode, da me izbaviš!
U pomoć mi požuri, Gospode!

¹⁴ Neka se postide zajedno, neka se osramote
oni što mi o glavi rade da je smaknu;

neka se povuku u sramoti, neka budu poniženi
ti što im je mila nevolja moja.

¹⁵ Neka se zapanje nad sramotom svojom,
ti što mi dovikuju: „Aha! Aha!“

¹⁶ Nek likuju i nek se raduju u tebi
svi koji te traže;

neka uvek govore oni što spasenje tvoje vole:
„Velik je Gospod!“

¹⁷ A ja sam siromah i ubog,
neka Gospod misli na mene.

Ti si mi pomoćnik i izbavitelj.
O, moj Bože, ne oklevaj!

Psalam 41

Za horovođu. Psalam Davidov.

¹ Blago onom koji misli na siromaha,
Gospod ga izbavlja u dan nevolje.

² Gospod ga čuva i drži u životu,
on će ga blagosloviti u zemlji,
neće ga izručiti želji dušmana njegovih.

³ Gospod će ga krepiti na postelji boli;
ti ćeš ga od bolesti oporaviti na ležaju.

⁴ Rekoh: „Gospode, smiluj mi se,
isceli mi dušu, jer sam ti zgrešio.“

⁵ Neprijatelji zlorado govore o meni:
„Kada će umreti? Kada će mu se ime zatrti?“

⁶ Kad mi ko u posetu dođe, govori koješta,
a u srcu skuplja pakost;
kad izađe onda javno kaže.

⁷ Zajedno protiv mene šapuću svi što me mrze,

nesreću mi predviđaju:

⁸ „Kobna ga je bolest udarila;
legao je i dići se više neće.“

⁹ Pa i bližnji moj kome sam verovao,
onaj koji sa mnom jede, okrenu se protiv mene.

¹⁰ A ti, Gospode, smiluj mi se,
podigni me, da im vratim milo za drago.

¹¹ Po ovome znam da sam ti ugodan,
jer moj neprijatelj ne likuje nada mnom.

¹² U mom me poštenju podrži,
pred svoje me lice postavi doveka.

¹³ Blagosloven da je Gospod, Bog Izrailjev,
od veka i do veka. Amin. Amin.

Knjiga Druga

42

Psalmi 42-72

Za horovođu. Poučna pesma sinova Korejevih.

¹ Kao što košuta čezne za potocima,
tako duša moja čezne za tobom, Bože.

² Žedna mi je duša Boga, Boga živoga.
Kada ću doći i pred Bogom se pojaviti?

³ Suze su mi hrana i danju i noću,
dok mi povazdan govore: „Gde ti je Bog tvoj?“

⁴ Duša mi vene kad se setim kako sam hodio s mnogima,
predvodeći ih k domu Božijem uz klicanje i hvalospeve,
s mnoštvom koje slavi praznik.

- ⁵ Što si mi klonula, dušo moja,
i što uzdišeš u meni?
Bogu se nadaj, jer opet ću ga slaviti,
Spasitelja mog, Boga mog.
- ⁶ Klonula je duša u meni,
zato te spominjem iz kraja jordanskog,
i s Ermona, na gori Misaru.
- ⁷ Dubina dubinu doziva hukom slapova tvojih,
sve bujice i talasi tvoji predoše preko mene.
- ⁸ Danju Gospod šalje svoju milost,
a noću je pesma njegova sa mnom –
molitva Bogu života mog.
- ⁹ Reći ću Bogu: „Steno moja, zašto si me zaboravio?
Zašto žalim pod tlakom neprijatelja svog?“
- ¹⁰ Kosti mi se lome od ruganja dušmana mojih,
dok mi povazdan govore: „Gde ti je Bog tvoj?“
- ¹¹ Što si mi klonula, dušo moja,
što uzdišeš u meni?
Bogu se nadaj, jer opet ću ga slaviti,
Spasitelja i Boga svog.

Psalam 43

- ¹ Dosudi mi pravdu, Bože,
odbrani moj spor od bezbožnog sveta,
izbavi me od čoveka podlog i nepravednog.
- ² Jer ti si Bog moj, tvrđava moja.
Zašto si me odbacio?
Zašto idem okolo u žalosti
pod tlakom neprijatelja moga?
- ³ Pošalji svetlost i istinu tvoju da me vode,

da me dovedu na svetu goru tvoju,
i do mesta gde ti prebivaš.

⁴Pristupiću tada k žrtveniku Božijem,
k Bogu radosti i užitka svog;
da te harfom hvalim, Bože, Bože moj.

⁵Zašto si mi klonula, dušo moja,
zašto uzdišeš u meni?
Bogu se nadaj, jer opet ću ga slaviti,
Spasitelja i Boga svog.

Psalam 44

Za horovođu. Poučna pesma sinova Korejevih.

¹O, Bože, svojim smo ušima čuli,
naši nam preci rekoše,
za delo koje ti učini u dane njihove,
u dane prдавne.
²Svojom si rukom izгнаo narode, a njih posadio,
puke si razbio, a njih umnožio.
³Nisu oni zemlju mačem osvojili,
niti ih je ruka njihova izbavila,
nego tvoja ruka desnica,
i svetlo tvoga lica, jer si ih zavoleo.

⁴Ti si moj car, Bože!
Naredi, i Jakov će biti spasen.
⁵S tobom probadamo dušmane svoje,
u ime tvoje gazimo neprijatelje svoje.
⁶Jer ja se ne uzdam u luk svoj,
mač moj mene ne spasava.
⁷Jer ti nas izbavi od naših dušmana,
ti osramoti naše mrzitelje.
⁸Bogom smo se hvalili povazdan,

ime tvoje slavili povazdan.

- ⁹ No, ti si nas odbacio i ponizio,
i ne ideš u boj s vojskom našom.
- ¹⁰ Činiš da se povlačimo pred dušmaninom,
da nas pljačkaju naši mrzitelji.
- ¹¹ Izručio si nas kao ovce za klanje,
rasejao nas među narode.
- ¹² Prodao si svoj narod u bescenje,
a od prodaje se nisi obogatio.
- ¹³ Učinio si nas ruglom našim susedima,
na podsmeh smo i ruganje onima oko nas.
- ¹⁴ Učinio si nas rugalicom među narodima,
mašu glavom narodi nad nama.
- ¹⁵ Sramota je moja stalno preda mnom,
stid mi je lice pokrio
- ¹⁶ od glasa rugača i podsmevača,
pred dušmaninom, osvetnikom.
- ¹⁷ Sve nas to snađe, al' nismo te zaboravili,
a ni savez tvoj nismo izneverili.
- ¹⁸ Srce nam se nije odvratilo,
niti su nam stope s tvog puta skrenule,
- ¹⁹ kad si nas razbio u kraju šakalskom,
i u smrtnu nas tamu zavio.
- ²⁰ Ako zaboravimo ime Boga našega,
i raširimo ruke prema tuđem bogu,
- ²¹ neće li Bog to otkriti,
kad poznaje tajne srca?
- ²² Jer zbog tebe nas ubijaju svagda,
smatraju nas ovcima za klanje.

23 Probudi se, zašto spavaš, Gospode?

Ustani, ne odbacuj nas doveka!

24 Zašto kriješ svoje lice?

Zašto zaboravljaš muku i potlačenost našu?

25 Jer duša naša leži u prašini,

stomak nam se prilepio uz zemlju.

26 Ustani, pomози nam,

otkupi nas zbog milosti svoje!

Psalam 45

Za horovođu, po napevu „Ljiljani“, sinova Korejevih. Pouka. Pjesma ljubavi.

1 Iz srca mi teku reči umilne,
caru upravljam svoje stihove;
jezik je moj pisaljka hitroga pisara.

2 Ti si lepši od svih potomaka ljudi,
s tvojih usta milost se preliiva,
jer Bog te je blagoslovio doveka.

3 Uz bok pripaši mač svoj, junače,
u sjaju i veličanstvu svome.

4 Izjaši pobednički u veličanstvu svome,
za istinu, krotkost i pravednost;
nek desnica tvoja strašna dela pokaže.

5 Nek strele tvoje zašiljene
probiju srce carevih dušmana,
i narodi nek padaju pod noge tvoje.

6 Tvoj je presto, Bože, u veke vekova!
Žezlo je pravde žezlo tvoga carstva.

7 Voliš pravdu, a mrziš nepravdu.
Zato te je Bog, tvoj Bog,

pomazao uljem radosti,

više nego tvoje drugove;

⁸ Sva ti odeća miriše na smirnu, aloju i kasiju,
iz dvorova od slonovače harfom te vesele.

⁹ Čerke carske tvoje su dvorkinje,
s desna ti carica stoji u ofirskom zlatu.

¹⁰ Poslušaj, ćerko, pogledaj, dobro slušaj,
zaboravi narod svoj i dom oca svog.

¹¹ Kad car poželi lepotu tvoju,
pokloni mu se, jer on je gospodar tvoj.

¹² Čerka tirska doći će ti s darom,
bogati ljudi tražiće tvoju naklonost.

¹³ Sva slavna, ćerka careva čeka u sobi,
u haljini zlatom izvezenoj,

¹⁴ da je ukrašenu dovedu pred cara,
Device je prate, drugarice njene,
da i njih dovedu pred tebe.

¹⁵ Dovode ih radosno, s veseljem,
te stupaju u careve dvore.

¹⁶ Tvoji sinovi zauzeće mesto očeva tvojih,
postavićeš ih za knezove po svoj zemlji.

¹⁷ Ime ću ti ovekovečiti kroz sva pokolenja;
zato će te narodi slaviti u veke vekova.

Psalam 46

Horovođi. Za potomke Korejeve. Pisma za visoke glasove.

¹ Bog nam je utočište i sila,
trajni pomoćnik u nevolji.

² Ne bojmo se, zato, kad se zemlja ljulja,

kad se gore ruše u dubine mora.

³ Ma, nek buče i pene se njegove vode,
nek se gore tresu od njegove sile.

Sela

⁴ Teče reka i njene pritoke,
gradu Božijem radost donose,
svetom mestu gde Svevišnji živi.

⁵ Bog je usred njega, pomaći se neće,
Bog će mu pomoći u sam osvit jutra.

⁶ Bune se narodi, propadaju carstva,
kad glas povisi zemlja se rastvara.

⁷ S nama je Gospod nad vojskama,
Bog Jakovljevi naša je tvrđava.

Sela

⁸ Dođite, razmotrite dela Gospodnja,
koji pustoš po zemlji ostavlja.

⁹ On prekida ratove do na kraj zemlje,
luk krši, koplje prelama,
bojna kola ognju izručuje.

¹⁰ Utihnite i znajte da sam ja Bog,
uzvišen među narodima,
uzvišen na zemlji.

¹¹ S nama je Gospod nad vojskama,
Bog Jakovljevi naša je tvrđava.

Sela

Psalam 47

Horovođi. Psalam potomaka Korejevih.

¹ Svi narodi, zapljeskajte dlanovima;
kličite Bogu veselim uzvikom!

² Jer je strašan Svevišnji Gospod,
car veliki nad svom zemljom.

³ On nam je pokorio narode
i ljude pod noge naše.

⁴ Nasledstvo je za nas odabrao,
ponos za Jakova koga voli.

Sela

⁵ Podiže se Bog uz poklik;
Gospod, uz zvuk trube.

⁶ Pevajte slavopoje Bogu,
pevajte slavopoje;
pevajte slavopoje caru našem,
pevajte slavopoje.

⁷ Jer, Bog je car cele zemlje;
pevajte pesmu poučnu.

⁸ Bog vlada nad narodima,
Bog stoluje na prestolu svom svetom.

⁹ Plemići naroda se okupljaju,
sa narodom Boga Avrahamovog;
Božiji su štitovi zemlje
i on je preuzvišen.

Psalam 48

Pesma. Psalam potomaka Korejevih.

¹ Velik je Gospod,
mnoge hvale vredan,
u gradu Boga našeg,
na njegovoj svetoj gori.

² Prelepa je njena visina,
radost je cele zemlje;

gora Sion, na ivicama severa,
grad je velikog cara.

³ Bog je u utvrđenjima svojim,
za zaklon je sebe obznanio.

⁴ Jer, gle, carevi su okupljeni,
zajedno napreduju.

⁵ I kad su ga videli, zapanjiše se,
užasnuše se i umakoše.

⁶ Trepet ih je tamo obuzeo
i bol kao porodilju.

⁷ Vetrom sa istoka
skršio si lađe tarsiske.

⁸ Kao što smo čuli,
tako smo i videli
u gradu Gospoda nad vojskama,
u gradu Boga našega,
Boga koji ga je doveka osnovao.

Sela

⁹ Bože, usred Doma tvoga razmišljamo
o milosti tvojoj.

¹⁰ Poput tvog imena, Bože,
slava ti prelazi krajeve zemlje,
desnica ti obiluje pravednošću.

¹¹ Gora Sion neka se raduje,
neka se vesele Judina naselja
zbog tvojih propisa.

¹² Obiđite Sion,
oko njega koračajte,
kule mu prebrojte;

¹³ proverite njegove zidine,

utvrđenja mu pregledajte,
da pokolenju novom
o tome pričate.

¹⁴ Jer, ovo je Bog,
naš Bog u veke vekova;
on nas vodi i do smrti!

Psalam 49

Horovođi. Potomaka Korejevih. Psalam.

- ¹ Čujte ovo, o, svi narodi;
poslušajte, svi žitelji sveta;
² potomci ljudi, potomci čovekovi; bogati i siromasi.
³ Moja će usta objaviti mudrost
i razmišljanje srca moga biće razborito.
⁴ Uho svoje prikloniću posloviци,
zagonetku svoju izložiću uz harfu.
- ⁵ Od zlih dana zašto da strahujem,
kad krivica zlikovačka opkoli me;
⁶ baš onih što se u imanje svoje uzdaju,
i obiljem se svog bogatstva hvale?
⁷ Ne može čovek brata svog da otkupi,
ne može za njega Bogu naknadu da plati.
⁸ Elem, visok je otkup za njegov život;
doveka je neizmiriv
⁹ da bi doveka živio
i groba ne bi video.
- ¹⁰ Jer čovek vidi da mudar umire;
da i bezumnik i onaj bez pameti propadaju,
da drugima imanja svoja ostavljaju.
- ¹¹ U sebi misle da im domovi doveka ostaju,
i njihova mesta od pokolenja do pokolenja;

imenom svojim zemlje nazivaju.

¹² Tek, čovek ni u raskoši ne istrajava,
već je poput stoke što uquine.

¹³ To je put njihov – ludilo –
ali i onih što nakon njih
užívaju u njihovim govorima.

Sela

¹⁴ Poput ovaca određeni su za Svet mrtvih,
smrt će ih napasati.

Pravedni će jutrom vladati nad njima.
Lik će im progutati Svet mrtvih,
daleko od njihovog doma.

¹⁵ Zacelo će Bog dušu moju da otkupi iz ruku Sveta
mrtvih,
jer on će me prihvatiti.

Sela

¹⁶ Ne plaši se kad se bilo ko bogati,
kada raste slava doma njegovoga.

¹⁷ Jer kad umre, poneti ništa neće;
slava njegova za njim neće sići.

¹⁸ A on sebe u životu blagosilja –
i ljudi te hvale kad si sebi dobro učinio –

¹⁹ ali će poći pokolenju svojih predaka,
gde doveka svetlo videti neće.

²⁰ Čovek u raskoši, a bez razuma
je poput stoke što uquine.

Psalam 50

Psalam Asafov.

¹ Gospod, Bog Svevišnji, govori,
doziva zemlju od izlaska sunca

- pa do njegovog zalaska.
2 Od Siona, savršeno lepog,
Bog je zablistao.
3 Dolazi naš Bog i ćutati neće;
pred njim plamen guta,
oko njega buči nepogoda.
4 On s visina poziva nebesa,
a i zemlju, da sudi svom narodu:
5 „Okupite mi moj verni narod
što uz žrtvu savez sa mnom sklopi.“
6 Nebesa javljaju njegovu pravednost;
jer je sam Bog sudija.

Sela

- 7 „Čuj, moj narode, govoriću,
o, Izrailju, protiv tebe svedočiću;
ja sam Bog, tvoj Bog jesam.
8 Ne korim te zbog tvojih žrtava
i tvojih svespalnica što su stalno preda mnom.
9 Ne primam bika iz tvoje štale
i jarce iz tvojih stada.
10 Jer moja je svaka šumska životinja,
stoka sa hiljadu gora.
11 Svaka gorska ptica meni je poznata,
pripada mi što po polju miče.
12 Da ogladnim, ne bih tebi kazao;
jer su moji i svet i šta ga ispunjava.
13 Jedem li ja meso bikova
i pijem li krv jaraca?
14 Žrtvuj Bogu zahvalnicu,
ispuni Svevišnjem zavete svoje;
15 pozovi me u danu nevolje;

izbaviću te, a ti ćeš me proslaviti.“

- 16 A zlikovcu govori Bog:
„Zašto propise moje recituješ
i moj savez uzimaš u usta?
17 Ti, koji mrziš ukor,
i moje si reči odbacio od sebe.
18 Kad vidiš lopova, s njim pod ruku ideš,
ortačiš s preljubnicima.
19 Zlu prepuštaš usta svoja,
jezik ti se s klevetom upleo.
20 Sediš i ocrnjuješ brata svoga,
sina majke svoje ogovaraš.
21 Takve stvari si činio,
a ja sam ćutao;
zamišljao si me sebi ravnim;
a ja ću te ukoriti,
slučaj svoj ti redom predočiti.

- 22 Razmislite o ovome,
vi što Boga zaboravljate;
ili ću vas rastrgnuti,
i neće biti izbavitelja.
23 Mene slavi ko žrtvuje zahvalnicu;
ko se puta drži
pokazaću mu Božije spasenje.“

Psalam 51

Horovođi. Davidov Psalam, kada mu je, nakon posete Vitsaveji, došao prorok Natan.

- 1 Po milosti svojoj, Bože,
smiluj mi se;
po golemom milosrđu svome,
obriši mi prestupe.

- ² Od krivice moje operi me sasvim
i od greha moga očisti me.
- ³ Prestupa sam svojih svestan,
preda mnom je greh moj neprestano.
- ⁴ Tebi, tebi samom zgrešio sam;
u očima tvojim zlo sam učinio.
Zato si pravedan kada progovoriš,
i čist kada sudiš.
- ⁵ Gle, u krivici sam se i rodio
i u grehu začela me moja majka.
- ⁶ Gle, mila ti je istina u srcu;
u nutrini učiš me mudrosti.
- ⁷ Očisti me izopom da čist budem;
operi me da od snega belji budem.
- ⁸ Veselje i radost mi daj da slušam;
nek se obraduju kosti koje si smrskao.
- ⁹ Sakrij lice svoje od greha mojih,
sve krivice moje ti očisti.
- ¹⁰ Čisto srce stvori meni, Bože;
u nutrini mojoj postojan duh obnovi.
- ¹¹ Od sebe me ne odbacuj
i od mene ne uzimaj svoga Duha Svetog.
- ¹² Radost svog spasenja obnovi u meni,
i duhom voljnim ti mene obodri.
- ¹³ Tvojim putevima naučiću prestupnike
i grešnici tebi će se vratiti.
- ¹⁴ Od krvoprolića me oslobodi,
Bože, Bože Spasitelju moj;
i klicaće moj jezik o pravednosti tvojoj.

- 15 Gospode, usne mi otvori;
i usta će moja slavu tvoju da javljaju.
- 16 Jer ti žrtvu ne želiš, jer ja bih je prineo;
ne mili ti se svespalnica.
- 17 Bogu je žrtva duh potrešen;
potrešeno i skrhano srce ti ne prezri, Bože.
- 18 Naklonošću svojom čini dobro Sionu;
sazidaj zidine Jerusalimu.
- 19 Tada ćeš se zaželeći pravednih žrtava,
svespalnice i paljenih žrtava;
tada će ti na žrtveniku prineti bikove.

Psalam 52

Horovođi. Davidova poučna pesma, kada je Doik Edomac došao i dojavio Saulu, rekavši mu: „David je otišao u Ahimelekovu kuću.“

- 1 Što se hvališ zlobom, silniče?
Milost je Božija od jutra do sutra.
- 2 Razaranja ti smišlja jezik
poput britve oštar,
o, prevrtljivče!
- 3 Ti zlo voliš više nego dobro,
i laž više nego pravo da govoriš.
- 4 Ti voliš sve reči proždrljive,
o, jeziče obmanjivi!
- 5 Ali tebe će Bog doveka oboriti;
zgrabiće te, od šatora otrgnuti;
iz zemlje živih iščupaće te.
- 6 I videće to pravednici i bojaće se,

Sela

Sela

- pa će mu se smejati:
⁷ „Gle čoveka što Boga nije uzeo za tvrđavu,
rušitelja silnog,
što se pouzdao u obilje svoga blaga!“
- ⁸ A ja sam kao zelena maslina
u Domu Božijem;
u milost se Božiju uzdam
od veka do veka.
⁹ Hvaliću te u veke vekova
za dela tvoja;
nadaću se imenu tvome
jer je dobro pred tvojim vernima.

Psalam 53

Horovođi. Žalosno. Davidova poučna pesma.

- ¹ Bezumnik u svom srcu kaže:
„Nema Boga!“
Dela su im opaka i gadna,
nema nikoga da čini dobro.
- ² Bog s neba gleda potomke ljudi,
da vidi ima li razumnoga,
takvoga koji traži Boga.
- ³ *Od Boga* se svi odvратиše,
pokvareni svi postadoše;
nema toga koji čini dobro,
takvoga nijednoga nema.
- ⁴ Zar ne znaju ti zlikovci,
da moj narod kao hleb proždiru,
a ni samog Boga ne prizivaju?
- ⁵ Tu će njih strah silni spopasti,

kada straha i ne bude bilo.
Jer, Bog će rasejati kosti
onog koji te opseđa.
Osramotićeš ih,
jer Bog ih je odbacio.

⁶ Ko će sa Siona dati spasenje Izrailju?
Kada Bog vrati svoj narod izgnani,
radovaće se Jakov,
veseliće se Izrailj.

Psalam 54

Horovođi, uz žičane instrumente. Davidova
poučna pesma, kada su Zifejci došli Saulu i rekli:
„Ne krije li se David kod nas?“

¹ Bože, imenom me svojim spasi
i snagom me svojom ti odbrani.

² Bože, čuj molitvu moju;
reči usta mojih poslušaj.

³ Jer, protiv mene ustaju tuđinci;
moju dušu traže bezdušnici;
oni Boga nemaju pred sobom.

Sela

⁴ Gle, Bog mi je pomoćnik;
Gospod je među onima što mi dušu podupiru.

⁵ Vratilo se zlo mrzitelju mome;
ti ih satri u vernosti svojoj.

⁶ Rado ću ti žrtvovati;
hvaliću ime tvoje, Gospode,
jer je dobro.

⁷ Jer ono me je izbavilo iz svake nevolje
i oko mi pobjednički gleda protivnike moje.

Psalam 55

Horovođi, uz žičane instrumente. Davidova
poučna pjesma.

¹ Poslušaj, Bože, molitvu moju;
od moje se molbe ne sakrivaj.

² Dobro me počuj i usliši me.

Nespokojan sam i smeten u žalopojci svojoj;

³ od glasa protivnika,
zbog pritiska zlikovca,
jer navališe na mene nevolju
i u gnevu zamrzeše me.

⁴ U meni je srce moje ustreptalo
i smrtni užas na mene je pao.

⁵ Strah i strepnja došli su na mene,
jeza me je ophrvala.

⁶ Govorim: „Ko će mi dati krila golubice?
Ja bih da odletim i skrasim se.

⁷ Baš daleko ja bih odleteo,
skrasio se u pustinji.

Sela

⁸ Pohitaću u sklonište svoje,
zbog vetra što kovitla i zbog oluje.“

⁹ Smeti ih, Gospode,
jezik im rascepi;
jer vidim nasilje
i sukob u gradu.

¹⁰ Dan i noć zidine mu obilaze,
u njemu su zloba i stradanje.

11 U njemu je razaranje,
s trgova mu ne nestaju tlačenje i prevara.

12 Jer nije neprijatelj taj koji me vređa –
ja bih to pretrpeo;
ni onaj što me mrzi nije taj koji mi čini šta veliko –
od njega bih se ja sakrio;

13 već ti – čovek meni ravan –
prijatelj moj bliski koji me poznaje;

14 sa kim sam se rado savetovao,
u Dom Božiji išao u mnoštvu.

15 Smrt neka ih zaskoči;
u Svet mrtvih neka živi odu,
jer je zlo tamo gde borave,
u njima samima.

16 Ja ću Boga da zazovem
i Gospod će da me spase.

17 Jadaću se, uzdisaću uveče, ujutro i u podne;
i on moj glas čuće.

18 Otkupiće u miru dušu moju
iz boja protiv mene,
jer je mnogo onih
što mi se protive.

19 Čuće Bog,
poniziće ih onaj što stoluje od davnina;

Sela

one što se ne menjaju
i koji se Boga ne boje.

20 Svoju ruku diže na one s kojima je u miru,
svoj savez raskida.

- ²¹ Usta su mu meka kao maslo,
a rat mu je u srcu;
reči su mu od ulja mekše,
a ipak su mačevi isukani.
- ²² Na Gospoda tovar svoj prebaci
i on će te podržati;
pravedniku neće dati
nikad da se zatetura.
- ²³ A ti ćeš ih, Bože, oboriti u ždrelo, u jamu;
krvoloci i varalice ni polovinu svojih dana
doživeti neće.

A ja se u tebe uzdam.

Psalam 56

Horovođi. Prema napevu: „Nema golubica u daljini.“ Davidova pesma pouzdanja u Boga, kada su ga Filistejci uhvatili u Gatu.

- ¹ Smiluj mi se, Bože,
jer me čovek gazi;
od jutra do sutra napadač me ugnjetava.
- ² Gaze me mrzitelji moji od jutra do sutra;
jer mnogo je napadača protiv mene, Uzvišeni.
- ³ U dan bojazni ja ću u tebe da se uzdam.
- ⁴ U Boga, čiju reč ja slavim,
u Boga se uzdam;
neću da se plašim.
Šta mi može puki smrtnik?
- ⁵ Od jutra do sutra reči mi izvrću,
pogubno je sve što protiv mene smisle.
- ⁶ Započinju svađe, skrivaju se,

na korake mi paze dok mi dušu vrebaju.

⁷ Zar im od krivice ima izbavljenja?

U gnevu obori narode, Bože.

⁸ Potucanja moja izbroj,

u mešinu svoju suze moje stavi;

nisu li one u knjizi tvojoj?

⁹ Onda će moji protivnici da se vrate,

ustuknuće kad zazovem;

znam to, jer je Bog uz mene.

¹⁰ U Boga, čiju reč ja slavim;

u Gospoda, čiju reč ja slavim;

¹¹ u Boga se uzdam;

neću da se plašim.

Šta mi može puki smrtnik?

¹² Na meni su, Bože, zaveti tvoji;

prineću ti zahvalnice,

¹³ jer si dušu moju od smrti izbavio,

korake moje od spoticanja;

da hodam pred Bogom

u svetlu života.

Psalam 57

Horovođi. Davidov napev: „Ne pogubi.“ Pesma pouzdanja u Boga, kada je pred Saulom pobegao u pećinu.

¹ Smiluj mi se, Bože, smiluj mi se,

jer u tebi duša moja utočište traži;

i u seni tvojih krila utočište tražim

dok nevolje prođu.

² Vapim Bogu Svevišnjemu,
Bogu koji mi sve čini.

³ Posegnuće sa nebesa, spašće me;
prekoriće tog koji me gazi;

poslaće Bog milost svoju i vernost svoju.

Sela

⁴ Duša mi je među lavovima,
ležim među proždrljivcima;
potomcima ljudi zuba ko koplja i strele,
jezika kao mača oštrog.

⁵ Neka si uzvišen vrh nebesa, Bože;
slava tvoja nek je nad svom zemljom.

⁶ Nozi mojoj spremili su mrežu,
duša mi se povila;
ispred mene jamu iskopaše
i u nju sami upadoše.

Sela

⁷ Srce mi je voljno, Bože,
srce mi je voljno, da ti pevam,
i da ti sviram!

⁸ Probudi se, biće moje;
budite se, o, liro i harfo,
ja bih zoru da probudim.

⁹ O, Gospode, hvaliću te među narodima,
slaviću te među tuđincima.

¹⁰ Jer velika je milost tvoja; do nebesa,
i do oblaka seže vernost tvoja.

¹¹ Neka si uzvišen vrh nebesa, Bože;

slava tvoja nek je nad svom zemljom.

Psalam 58

Horovođi. Davidov napev: „Ne pogubi.“ Pesma pouzdanja u Boga.

- ¹ Zar ćutanjem pravednost javljate?
Sudite li podjednako potomcima ljudi?
- ² Štaviše, smišljate nepravdu da je činite;
rukama svojim nasilje zemljom razmeravate.
- ³ Zastraniše zlikovci od majčinog krila,
zalutaše govornici laži od stomaka.
- ⁴ Njihov otrov nalikuje zmijskom otrovu;
poput kobrinog je, što je gluva, zatvorenog
uva;
- ⁵ što ne čuje glas šaptača,
vračara veštog u bacanju vrački.
- ⁶ Zube im, Bože, u ustima polomi;
Gospode, čeljusti lavićima skrši.
- ⁷ Nek ispare poput voda što otiču svojim putem;
strele svoje nek odapnu kao da su polomljene.
- ⁸ Nek iscure poput puža koji puzi,
nek su poput mrtvorođenčeta što ne vidi
sunca.
- ⁹ Pre nego ti lonci osete potpalu od trnja –
sirovog il' svelog –
biće razvejano.
- ¹⁰ A pravednik će se radovati kad vidi osvetu;
noge će oprati u krvi zlikovca.
- ¹¹ I kazaće svako:
„Pravedniku stvarno plod pripada.
Stvarno ima Boga koji sudi zemlji.“

Psalam 59

Horovođi. Davidov napev: „Ne pogubi.“ Pjesma pouzdanja u Boga, kada je Saul poslao ljude da motre na Davidovu kuću i ubiju ga.

¹ Bože moj, oslobodi me od protivnika mojih;
skloni me od onih što se dižu protiv mene.

² Od zlotvora me oslobodi,
od krvoloka me spasi.

³ Jer, eno, iz potaje vrebaju mi život;
moćnici protiv mene pokreću nevolju,
ali ne zbog prestupa,
ne zbog greha moga, Gospode.

⁴ Bez krivice moje oni jure, spremaju se.
Podigni se, susretni me i primeti!

⁵ A ti, Gospode, Bože nad vojskama,
Bože Izrailjev,
probudi se da sve narode kazniš;
ne smiluj se nijednom zlotvoru zlobnom.

Sela

⁶ Uveče se vraćaju,
poput pseta reže
i šunjaju oko grada.

⁷ Eno, ustima brbljaju,
a mačevi im na usnama,
jer govore: „Ko još sluša?“

⁸ A ti im se, o, Gospode, smeješ;
ti se rugaš svim tim narodima.

⁹ Ti si moja snaga, tebe iščekujem;
jer Bog je moj zaklon.

¹⁰ Bog milosti će me sresti,

daće mi Bog da likujem
nad mrziteljima svojim.

¹¹ Ne ubij ih,
da moj narod zaboravio ne bi;
snagom svojom rasprši ih i obori,
Gospode, štite naš.

¹² Za grehe svojih usta
i reč usana svojih,
neka budu uhvaćeni u svome ponosu,
zbog kletve i laži što iznose.

¹³ Satri ih u gnevnu,
satri da ih nema,
pa da narod shvati da Bog vlada
u Jakovu do krajeva zemlje.

Sela

¹⁴ Uveče se vraćaju,
poput pseta reže
i šunjaju oko grada.

¹⁵ Raspršeni lutaju za jelom,
noć probdeju ako nisu siti.

¹⁶ A ja ću da pevam o tvojoj sili,
veseliću se jutrom zbog milosti tvoje;
jer si moj zaklon,
utočište u danu nevolje.

¹⁷ Silo moja, slavopoj ti pevam;
jer Bog je moj zaklon,
Bog milosti moje.

Psalam 60

Horovođi. Prema „Ljiljanima“. Svedočenja. Davi-
dova pesma pouzdanja u Boga. Za pouku: kada se

borio protiv Aram-Naharajima i Aram-Sove i kada se Joav vratio, pa u Slanoj dolini pobio dvanaest hiljada Edomaca.

¹ Odbacio si nas, Bože,
srušio nas, razgnevio se.
Oporavi nas!

² Ti si zemlju uzdrmao,
rascepao si je;
raseline njene spoji
jer je uzdrmana.

³ Pustio si da tvoj narod vidi strahotu,
primorao da pijemo vino što opija.

⁴ Zastavu si bogobožnima dao
da se zbog istine* razvije.

Sela

⁵ Desnicom nas svojom spasi, usliši nas,
pa da tvoji miljenici izbavljeni budu.

⁶ U svom Svetilištu Bog je objavio:
„Zaklicaću, podeliću Sihem,
premeriću dolinu Sokota.

⁷ Moj je Galad, moj je Manasija;
Jefrem mi je kaciga na glavi,
a Juda mi carsko žezlo.

⁸ Moav mi je korito za pranje,
na Edom sam bacio sandalu;
Filistejo, zbog mene usklikni!“

⁹ Ko će mene da otprati u grad utvrđeni?
A na Edom ko će me povesti?

¹⁰ Nećeš li ti, o, Bože,
koji si nas odbacio,

* **Psalam 60:4** Ili: *zbog luka*.

pa s vojskama našim, Bože,
više ne koračaš?

¹¹ Pomoć daj nam ispred protivnika,
uzalud je ljudsko izbavljenje.

¹² Silno ćemo stupati sa Bogom,
izgaziće naše protivnike!

Psalam 61

Horovođi na žičanim instrumentima. Davidov.

¹ Bože, čuj moj vapaj;
molitvu mi dobro počuj.

² Ja te zovem sa krajeva zemlje
dok mi srce klone;
povedi me na stenu od mene višu.

³ Jer ti si mi utočište,
moćna kula ispred protivnika.

⁴ U šatoru tvome
doveka bih da prebivam,
utočište da mi bude
zaklon tvojih krila.

Sela

⁵ Jer ti si, Bože, čuo zavete moje;
dao si mi nasljedstvo onih koji strepe od imena
tvoga.

⁶ Caru dane na dane nadodaj,
godina njegovih neka bude od naraštaja do
naraštaja.

⁷ Neka ga ima doveka pred Bogom,
odredi mu i milost i vernost, neka ga čuvaju.

⁸ Imenu ću tvome zato slavopoj da pevam doveka;

da ispunim zavete svoje dan za danom.

Psalam 62

Horovođi. Za Jedutuna. Psalam Davidov.

- ¹ Samo u Bogu duša moja počiva,
od njega je spasenje moje.
- ² Samo on je stena moja i spasenje moje;
zaklon moj, ništa mene neće uzdrmati.
- ³ Dokle ćete se obrušavati na čoveka?
Pobiće vas, sve vas,
poput zida nakrivljenog
i ograde polegnute.
- ⁴ Zacelo, dogovoriše se
sa visina njegovih da ga obore.
Oni vole laž,
pa ustima svojim blagosiljaju,
a nutrinom svojom proklinju.

Sela

- ⁵ Samo se u Bogu smiri, dušo moja,
jer je od njega nadanje moje.
- ⁶ Samo on je stena moja
i spasenje moje;
zaklon moj,
mene neće uzdrmati.
- ⁷ Od Boga je spasenje moje
i slava moja;
stena snage moje,
utočište moje je u Bogu.
- ⁸ U njega se uzdaj uvek, narode;
pred njim srce svoje izlivajte,
Bog je naše utočište.

Sela

- ⁹ Samo su dah potomci ljudi,
laž su potomci čovekovi;
na terazijama mereni zajedno
oni su od daha lakši.
- ¹⁰ Ne uzdajte se u otimačinu
i u grabež taštu nadu ne stavljajte;
a bogatstvo kada se umnoži,
srcem se za njega ne vezujte.
- ¹¹ Bog je jedno objavio,
a dve stvari ja sam čuo:
da je sila jedino Božija,
¹² da je milost jedino Gospodnja;
jer, ti uzvraćaš čoveku
po delu njegovom.

Psalam 63

Psalam Davidov. Kada je bio u judejskoj pustinji.

- ¹ Bože, moj Bog ti si
i ja tebe tražim.
Moja je duša tebe žedna,
telo je moje tebe željno,
u zemlji suvoj,
ogoljenoj i bezvodnoj.
- ² Zaista, u Svetinji sam te video,
gledao ti i silu i slavu.
- ³ Milost je tvoja bolja od života,
usne moje veličaće tebe.
- ⁴ Zato ću te blagosiljati kroz život svoj,
u ime ću tvoje podizati ruke svoje.
- ⁵ Sita će mi biti duša
ko od sala i obilja;

sa veseljem na usnama
usta moja proslavljaje te.

⁶ Na postelji svojoj setim te se,
o stražama noćnim razmišljam o tebi.

⁷ Jer si ti pomoć moja
u senci krila tvojih ja se veselim.

⁸ Uz tebe mi je duša prionula,
desnica me tvoja podržava.

⁹ A oni žude da mi dušu upropaste,
oni će otići u dubine zemlje.

¹⁰ Biće predani maču,
biće hrana lisicama.

¹¹ A car će se u Bogu veseliti,
hvaliće se svako ko se njime zakune,
jer će se zatvoriti usta onima što govore laži.

Psalam 64

Horovodi. Psalam Davidov.

¹ Čuj, o, Bože, glas moj, žalopojku moju;
od strahote protivnika život mi sačuvaj.

² Zakloni me od spletke zlotvora,
od halabuke počinitelja zlobe.

³ Jezike svoje poput mača oni oštre,
odapinju strele svoje – reči zajedljive –

⁴ da iz skrivenih mesta
gađaju čoveka bez mane;

i najednom gađaju ga
i straha nemaju.

⁵ Sokole se među sobom na zle stvari,

dogovaraju se da prikriju klopke,
pa govore: „Ko će da ih vidi?“

⁶ Spliću nepravdu:
„Smislili smo! Spletka je spletena.“
Duboki su čovekova nutrina i srce.

⁷ Ali Bog će ih strelom gađati
i najednom ranjeni će biti.

⁸ O svoj jezik sapleće se,
zadrhtaće svako ko ih gleda;

⁹ prepašće se sav rod ljudski,
objaviće delo Božije
i njegovo delo razmatraće.

¹⁰ Radovaće se pravednik u Gospodu,
u njemu će utočište naći,
pa će se hvaliti svako srca čestitoga.

Psalam 65

Horovođi. Psalam Davidov. Pesma.

¹ Bože, na Sionu te hvala očekuje,
tebi dani zavet ispunjen će biti.

² Tebi, što čuješ molitvu,
svaki čovek stiže.

³ Krivice me nadvladaše,
ti oprosti prestupe nam naše.

⁴ Kako je blažen izabranik, onaj kog privučesh,
što prebiva u tvojim dvorištima.

Siti bili od dobara Doma tvoga,
od tvog svetog hrama.

⁵ Čudesnim i pravednim delima si nas uslišio,
Bože spasenja našeg,
pouzdanje svih krajeva zemlje

- i mora dalekih.
6 Ti si snagom svojom osnovao gore,
silom si se opasao.
7 Ti stišavaš huk mora,
huk talasa njihovih
i vrevu naroda.
8 Preplašiš se od čudesu tvojih stanovnici svih
krajeva;
i jutro i večer od radosti kliču.
- 9 Zemljom prolaziš i natapaš je;
izobilno ti je gizdaš potocima Božijim punim
vode;
za žito se njeno brineš.
Eto, to si tako uredio.
10 Brazde joj natapaš,
oranje joj poravnavaš;
pljuskovima omekšavaš
i njen urod blagosiljaš.
11 Godinu si okrunio urodom svojim,
staze tvoje kipe izobiljem.
12 Bujaju pašnjaci pustinjski,
veseljem se brda opasuju.
13 Stadima se oblače pašnjaci,
doline se ogrću pšenicom,
pa pevaju, pa još usklikuju.

Psalam 66

Horovođi. Psalam. Pesma.

- 1 Kliči Bogu, zemljo sva!
2 Pevajte slavi njegovog imena;
slavu mu i hvalu dajte.
3 Recite Bogu: „Kako su strašna dela tvoja!
Zbog velike sile tvoje

pred tobom puze tvoji protivnici.

- ⁴ Sva ti se zemlja klanja;
slavopoj pevaju tebi,
slavopoj pevaju imenu tvome.“

Sela

- ⁵ Dođite i vidite dela Božija,
strašna dela prema potomcima ljudi.

- ⁶ On od mora čini suvu zemlju,
pa su vode pregazili nogom;
hajde da se tamo radujemo njemu.

- ⁷ Snagom svojom on doveka vlada;
njegove oči na narode motre,
pa dušmani nek se ne uzdižu.

Sela

- ⁸ Blagosiljaj našeg Boga, narode,
nek se čuje glas hvale o njemu;

- ⁹ o njemu koji nam život u dušu stavi
i ne dade nogama našim da posrnu.

- ¹⁰ Oprobao si nas, Bože,
pretopio nas kao srebro što se topi.

- ¹¹ U mrežu si nas doveo,
teret si nam na bedra stavio.

- ¹² Pustio si da nam čovek vrat zajaše,
prošli smo i kroz vatru i kroz vodu,
ali si nas doveo do izobilja.

- ¹³ Ući ću sa svespalnicama u Dom tvoj;
ispuniću što sam ti se zavetovao,

- ¹⁴ što su usne moje izustile,
i što su mi usta u nevolji mojoj rekla.

- ¹⁵ Prineću ti tovnu stoku
na svespalnicu sa kadom ovnova;

prineću ti i junce i jarce.

Sela

- ¹⁶ Dođite i slušajte,
vi koji se Boga bojite,
reći ću vam šta je duši mojoj učinio.
¹⁷ Njemu sam vapio ustima svojim,
moj ga je jezik uzdizao.
¹⁸ Da sam zlobu u svom srcu pazio,
ne bi me Gospod uslišio.
¹⁹ Zaista je Gospod čuo,
na zov molitve moje se osvrnuo.
²⁰ Blagosloven da je Bog
što molitvu moju nije uklonio,
a ni milost svoju od mene.

Psalam 67

Horovođi, uz žičane instrumente. Psalam. Pesma.

- ¹ Smilovao nam se Bog i blagoslovio nas,
licem svojim obasjao nas;

Sela

- ² da bi se na zemlji znalo za put tvoj,
za spasenje tvoje u svim narodima.

- ³ Nek te hvale narodi, o, Bože,
nek te hvale svi narodi.
⁴ Neka se raduju i nek se vesele ljudi,
jer pravedno sudiš narodima
i vodiš ljude na zemlji.

Sela

- ⁵ Nek te hvale narodi, o, Bože,
nek te hvale svi narodi.

- ⁶ Zemlja rađa svojim plodovima;

blagoslovio nas Bog, Bog naš.

⁷ Blagoslovio nas Bog
da bi ga se bojali svi krajevi zemlje.

Psalam 68

Horovođi. Davidov. Psalam. Pesma.

¹ Neka Bog ustane,
neka se razidu njegovi dušmani!
Neka se razbeže pred njim oni što ga mrze!

² Razvej ih poput dima razvejanog;
nek propadnu zlikovci pred Bogom
kao vosak istopljen u vatri.

³ A pravedni neka se raduju,
nek pred Bogom kliču,
nek likuju u veselju.

⁴ Pevajte Bogu,
pevajte slavopoj njegovom imenu;
uzdignite onog što na oblacima jaše.
Njegovo je ime Gospod,
uskliknite pred njim.

⁵ Otac siročadi i sudija udovica –
to je Bog u svom svetom Prebivalištu.

⁶ Bog usamljenima daje da u kući žive,
zatočene vodi blagostanju,
a buntovnici boraviće u sparušenoj zemlji.

⁷ Bože, kad si išao ispred svog naroda,
kada si stupao pustinjom,

Sela

⁸ zemlja se tresla, nebesa su pljuštala,
pred Bogom, Bogom sinajskim,
pred Bogom, Bogom Izrailjevim.

- ⁹ Bože, obilje si kiše poslao nasledstvu svome;
umorno je ono bilo, a ti si ga ojačao.
- ¹⁰ Živalj tvoj se onde nastanio,
snabdevaš ubogog dobrima svojim, Bože.
- ¹¹ Gospod objavljuje,
a žena što nose vesti veliko je mnoštvo.
- ¹² Carevi i vojske beže li beže,
a lepotica kuće plen razdeljuje.
- ¹³ Ako i legneš između torova,
ti si golubica krila obloženih srebrom,
i perja svetlucavo zlatnog.
- ¹⁴ Kad Svemoćni rasprši careve u zemlji,
pade sneg na Salmonu.
- ¹⁵ Gora Božija vasanska je gora,
gora s vrhovima vasanska je gora.
- ¹⁶ Zašto zavidno gledate, o, gore,
vrhove gore koju Bog želi za boravište svoje;
gde će Gospod zacelo doveka da prebiva?
- ¹⁷ Božijih je kola na hiljade,
na mnoge hiljade;
a Gospod je među njima,
na Sinaju, u svetosti.
- ¹⁸ Ti se pope na visinu,
povede roblje silno,
primi darove od ljudi,
pa čak i od buntovnika;
da prebivaš tamo,
Gospode Bože.
- ¹⁹ Blagosloven da je Gospod,
što terete naše dan za danom nosi,

Bog našeg spasenja.

Sela

- 20 Bog naš Bog je dela spasonosnih,
od Gospoda Boga izbavljenje je od smrti.
- 21 Zacelo će Bog razbiti glavu svojih protivnika,
i kosmato teme onog koji živi u svojim gresima.
- 22 Gospod kaže: „Sa Vasana vratiću ih,
iz dubina mora vratiću ih,
- 23 pa da ti noga gaca u krvi
i jezik tvojih pasa dobije svoj deo od tvojih protivnika.“
- 24 Videše povorke tvoje, Bože;
povorke Boga moga, moga cara ka Svetinji.
- 25 Napred su išli pevači, potom svirači,
a u sredini su devojke udarale daire.
- 26 Blagosiljajte u zborovima Boga Gospoda,
vi sa vrela Izrailjeva!
- 27 Eno, mladi Venijamin predvodi ih,
glavari Jude sa mnoštvom,
glavari Zavulona i glavari Neftalima.
- 28 Tvoj Bog snagu ti je odredio;
pokaži snagu svoju, Bože, što si za nas delovao.
- 29 Zbog tvog Doma u Jerusalmu
carevi će ti darove donositi.
- 30 Zapreti zverima u trsci,
krdu bikova među teladima naroda;
pa nek se ponize i donesu komade srebra,
a on će rasuti narode što u ratu uživaju.
- 31 Doći će izaslanici iz Egipta,
Kuš žurno pruža ruke svoje Bogu.

³² O, carstva zemaljska, pevajte Bogu;
pevajte slavopoj Gospodu;

Sela

³³ onome što jaše nebom, drevnim nebesima!
Eno, on tutnji glasom svojim, glasom silnim.

³⁴ Prepoznajte silu Božiju nad Izrailjem,
veličanstvo njegovo
i njegovu silu u nebesima.

³⁵ Ti si strašan, Bože, u Svetilištu svome;
Bog Izrailjev sam daje silu i snagu narodu.

Blagosloven da je Bog!

Psalam 69

Horovođi. Napev: „Ljiljani“. Davidov

¹ Spasi me, o, Bože,
dodóše do grla vode!

² Potonuo sam u blato duboko,
a nigde oslonca;

dospeo sam u vode duboke,
bujica me zahvatila.

³ Klonuo sam zovući te,
promuče mi grlo;

oči su mi usahnule
čekajući Boga moga.

⁴ Brojniji su ti što me bez razloga mrze
od kose na glavi mojoj,

ti moćnici što bi da me zbrišu,
bezrazložni protivnici.
Vraćam, a ukrao nisam.

⁵ Ludost moju ti poznaješ, Bože;
gresi moji skriveni ti nisu.

- ⁶ Neka se zbog mene ne postide oni
koji u tebe nadu svoju polažu,
Gospode, Bože nad vojskama.
Neka se zbog mene ne osramote oni
koji te traže,
Bože Izrailjev.
- ⁷ Jer ja zbog tebe trpim prezir,
lice moje prekrila je bruka.
- ⁸ Braći svojoj neznanac postadoh,
tuđinac sam deci moje majke.
- ⁹ Izjeda me revnost za tvoj Dom.
Uvrede onih koji tebe vređaju,
pale su na mene.
- ¹⁰ Plakao sam i postio,
i to mi je na prezir bilo.
- ¹¹ Za odeću sebi kostret ogrnuh,
i postadoh ruglo za njih.
- ¹² O meni pričaju oni što sede na gradskim vratima
i pevaju pesme pijanice.
- ¹³ A ja se samo tebi molim, o, Gospode,
u vreme povoljno;
Bože, usliši me po obilnom tvome smilovanju,
po vernosti svog spasenja.
- ¹⁴ Iz blata me oslobodi,
ne daj da potonem;
oslobodi me od onih što me mrze,
od dubokih voda.
- ¹⁵ Bujica vode nek me ne zahvati,
nek me ne proguta dubina
i ždrelo njeno nada mnom ne zatvori se.
- ¹⁶ Usliši me, Gospode,

- jer je dobra milost tvoja;
po golemom milosrđu svome
na mene se osvrni.
- 17 Lice svoje od svog sluge ne sakrivaj,
jer sam na mukama;
pohitaj, usliši me.
- 18 Priđi bliže duši mojoj, otkupi je;
radi mojih protivnika, izbavi me.
- 19 Ti znaš da sam prezren, osramoćen i obrukan;
pred tobom su svi dušmani moji.
- 20 Prezir mi je srce slomio,
razboleh se;
žudeo sam za utehom –
nikog niotkuda;
za utešiteljima –
našao ih nisam.
- 21 Pelen su mi u hranu stavili,
sirće su mi žednom dali da pijem.
- 22 Nek im sto postane zamka,
odmazda i klopka;
- 23 nek im oči potamne, da ne vide,
i leđa im se zauvek pogrbe.
- 24 Srdžbu svoju na njih izlij,
jarka ljutnja tvoja neka ih sustigne.
- 25 Tabor nek im opustoši;
ne živeo niko u njihovim šatorima.
- 26 Jer oni gone one što si udario
i javljaju jade onih koje si ranio.
- 27 Krivicu im na krivicu dodaj,
da ne uđu u pravednost tvoju.
- 28 Izbrisani bili iz Knjige života,

da sa pravednima ne budu zapisani.

²⁹ A ja sam siromah, u bolovima sam;
spasenje tvoje, Bože, neka me zaštiti.

³⁰ Ime Božije pesmom ću da slavim,
veliçaću ga hvalospevom.

³¹ To će biti Gospodu milije od vola
i od bika, rogatog papkara.

³² Videće to ponizni,
radovaće se;
vi, što Boga tražite,
nek vam srce bude živo.

³³ Jer uboge Gospod čuje,
ne prezire zatočene svoje.

³⁴ Nek ga slave nebesa, zemlja, mora
i sve što se u njima kreće.

³⁵ Jer Sion će Bog da spase,
sazidaće judejske gradove;
i oni će ih zaposesti
i živeće tamo.

³⁶ I potomci njegovih sluga
to će da naslede,
i oni što ime njegovo vole
boraviće tamo.

Psalam 70

Horovođi. Davidov. Za spomen.

¹ Bože, izbavi me! U pomoć mi požuri, Gospode!

² Neka se postide,
neka se osramote ti što mi o glavi rade.
Neka se povuku u sramoti,

neka budu poniženi ti što im je mila nevolja
moja.

³ Nek ustuknu zbog sramote svoje
ti što dovikuju: „Aha! Aha!“

⁴ Nek likuju i nek se raduju u tebi
svi koji te traže;

neka uvek govore oni što spasenje tvoje vole:
„Velik je Bog!“

⁵ A ja sam siromah i ubog,
Bože, požuri k meni.

Ti si moja pomoć i moj izbavitelj.
O, Gospode, ne oklevaj!

Psalam 71

¹ U tebi je utočište moje, Gospode;
o, da se nikad ne postidim.

² Oslobodi me po svojoj pravednosti i izbavi me,
prigni uho svoje k meni i spasi me.

³ Budi mi stena prebivališta
kojoj uvek dolazim;

spasenje moje ti si zapovedio,
jer si moja stena i tvrđava.

⁴ Izbavi me, Bože moj, iz ruke zlikovačke,
od ruke prestupnika i okrutnoga.

⁵ Jer, ti si moja nada, o, Bože Gospode,
pouzdanje si mi od mladosti moje.

⁶ Na tebe se oslanjam od utrobe,
iz krila majke moje si me izvukao;
slaviću te neprestano.

⁷ Poput znaka postao sam mnogima,
a ti si mi utočište jako.

8 Usta si mi slavom svojom ispunio
i krasotom svojom od jutra do sutra.

9 Ne odbaci me u doba starosti,
kad mi snaga klone ne zaboravi me.

10 Jer o meni govore protivnici moji,
oni što mi život vrebaju
zajedno se savetuju.

11 Kažu: „Bog je njega ostavio!
Gonite ga, uhvatite,
jer izbavitelja nema!“

12 Bože, od mene se ne udaljuj!
O, moj Bože, požuri mi u pomoć!

13 Neka se postide i neka propadnu
tužitelji moje duše;
i prezir i bruka nek pokriju
one koji mi o glavi rade.

14 A ja ću uvek da se nadam,
sve više i više slaviću te.

15 Usta će moja o pravednosti tvojoj da govore,
o delima tvog spasenja od jutra do sutra,
jer im broja ne znam.

16 U moćnim delima Boga Gospoda ja ću doći,
tvoju pravednost ću spominjati, samo tvoju.

17 Od mladosti moje, Bože, ti si me učio;
i čudesa tvoja dosad javljao sam.

18 Čak i kada ostarim i osedim,
Bože, ne ostavljaj me,
dok ti silu ne objavim naraštaju novom;
silu tvoju svakom što dolazi.

- 19 Pravednost je tvoja, Bože, do visina,
velika si dela učinio;
ko je poput tebe, Bože?
- 20 Ti – dao si da gledam mnoge nevolje i muke –
ti ćeš mi opet obnoviti život;
iz dubina zemlje podićeš me opet.
- 21 Ti ojačaj dostojanstvo moje
i ponovo uteši me.
- 22 I ja ću harfom da te hvalim
zbog vernosti tvoje;
Bože moj, sviraću ti na liri,
Svetitelju Izrailjev.
- 23 Klicaće radosno usne moje,
jer ću ti svirati,
i duša moja što si je otkupio.
- 24 I moj će jezik od jutra do sutra
pričati o tvojoj pravednosti;
jer će se postideti, jer će se osramotiti
ti što mi o glavi rade.

Psalam 72

Solomonu.

- 1 O, Bože, propise svoje caru podaj
i pravednost svoju sinu carevome!
- 2 Nek narodu tvome on pravedno sudi
i siromasima prema propisima.
- 3 Neka gore narodu mir donesu
i brda pravednost.
- 4 On će siromasima da sudi,
deci ubogih pobedu daće
i skršiće tlačitelja.

- ⁵ Bojaće te se ljudi dok je sunca i meseca,
od roda do roda.
- ⁶ Spustiće se kao kiša na košenu travu
i poput pljuskova natapaće zemlju.
- ⁷ U njegovim danima procvetaće pravednik
i obilje mira dok meseca bude bilo.
- ⁸ Vladaće od mora do mora
i od reke do krajeva gde zemlja prestaje.
- ⁹ Kleknuće pred njim pustinjska plemena,
protivnici njegovi lizaće prašinu.
- ¹⁰ Prineće mu prinos
carevi tarsiski i ostrvski;
carevi Save i Seve
danak će da daju.
- ¹¹ Pokloniće mu se svi carevi,
svi narodi služiće mu.
- ¹² Jer on će da izbavi ubogog što za pomoć vapi,
i siromaha bez pomoći niotkuda.
- ¹³ Poštediće slabog i ubogog,
živote ubogih spasti.
- ¹⁴ Od tlačenja i nasilja život njihov otkupiće,
očima njegovim krv njihova dragocena će biti.
- ¹⁵ Živ nek bude!
Nek mu daju od zlata savskoga;
neka stalno za njega se mole,
od jutra do sutra blagosiljaju ga.
- ¹⁶ Nek pšenicom obiluje zemlja,
nek se rod njegov povija na vrhu gora, kao na
Livanu;
nek procveta narod iz gradova
ko trava zemaljska.

17 Njegovo ime nek bude doveka,
neka traje dokle je i sunca.

Nek u njemu svi narodi blagoslove se
i blaženim nek ga nazivaju.

18 Blagosloven bio Gospod Bog, Bog Izrailja,
on jedini čudesa čini.

19 I blagosloveno doveka bilo njegovo slavno ime,
nek svu zemlju slava mu ispuni.
Amin! Amin!

20 Dovršiše se molitve Davida, sina Jesejevog.

Knjiga Treća

73

Psalmi 73-89

Psalam Asafov.

1 Zacelo je Bog dobar Izrailju,
i onima čije srce je bez mane.

2 Što se mene tiče, zamalo mi noge nisu zašle s puta;
koraci se moji skoro isklizaše.

3 Jer sam zavideo bahatima
gledajući blagostanje zlikovaca.

4 Eto, strepnju od smrti nemaju,
telo im je zadriglo.

5 Ljudske muke ne poznaju,
ne stradaju sa ljudima.

6 Nadmenost je zato njima kao ogrlica,
ogrće ih odeća nasilja.

7 Od debljine oči svoje izbečiše,
zlo im srce za granicu ne zna.

- ⁸ Ismevaju se, govore zlobno
i nasiljem prete ponosito.
- ⁹ Njihova su usta okrenuta nebesima,
a njihov jezik zemljom šeta.
- ¹⁰ Zato im se njihov narod vraća
i obilje vode ispijaju.
- ¹¹ I govore: „Kako bi Bog znao?
Postoji li znanje Svevišnjega?“
- ¹² Gle, takvi su zlikovci:
spokojni doveka
i bogatstvo gomilaju!
- ¹³ Zacelo sam uzalud svoje srce čistim očuvao,
svoje ruke nevinošću očistio!
- ¹⁴ Od jutra do sutra ojađen sam bio,
jutra su mi donosila kaznu.
- ¹⁵ A da sam kazao da ću i ja tako da pričam,
izneverio bih naraštaj tvoje dece.
- ¹⁶ Razmišljao sam da razaznam ovo,
i očima mojim to je mučno bilo;
- ¹⁷ dok nisam ušao u Božije Svetilište,
i shvatio njihov svršetak.
- ¹⁸ Zacelo ih stavljaš na klizavo mesto,
obaraš ih u ruine.
- ¹⁹ Kako su opustošeni, u trenu su okončali
i naglom strahotom dokrajčeni!
- ²⁰ Oni su poput sna kada se neko probudi.
O, Gospode, kada se probudiš, lik njihov
prezrećeš.

- 21 Kada ogorčeno beše srce moje
i nutrina moja beše probodena,
22 bez pameti i bez znanja sam bio,
pred tobom sam bio životinja.
- 23 Ipak sam ja sa tobom stalno,
ti mi držiš desnu ruku.
24 Savetom me svojim vodiš,
naposletku ćeš me u slavu uzeti.
25 Koga ja imam na nebesima?
Pored tebe na zemlji mi ništa milo nije.
26 Neka mi okopne i telo i srce,
Bog je doveka stena moga srca
i baština moja.
- 27 Gle, eno propašće oni od tebe daleki,
ti satireš svakog ko ti je neveran.
28 Što se mene tiče,
dobra mi je Božija blizina.
U Gospodu Bogu sebi načiniću utočište
i sva dela tvoja objaviću.

Psalam 74

Asafova poučna pesma.

- 1 Zašto si nas, o, Bože, odbacio doveka?
Zašto da se jarost tvoja puši na stado tvoje
paše?
- 2 Priseti se svoje zajednice što si je od davnina
stekao,
plemena svoga nasledstva koje si otkupio –
gore Sion na kojoj si prebivao.
- 3 Korake svoje okreni ka ruinama večnim,
svemu čemu je naudio protivnik u Svetinji.

- 4 Dušmani tvoji riču usred tvog mesta sastanka,
postaviše zastave svoje za znakove.
- 5 Poznati su kao čovek
što sekiru na šipražje diže;
- 6 i onda sekirom i polugama
sve rezbarije lomi.
- 7 Svetilište tvoje do tla spališe,
opoganiše Prebivalište imena tvog.
- 8 U srcu su svome rekli: „Hajde da ih sasvim
potlačimo!“
Spalili su sva Božija mesta sastanka u zemlji.
- 9 A naše znakove videli nismo,
ni proroka još nema,
i nikoga s nama ko bi znao – dokle?
- 10 Dokle će se, o, Bože, rugati dušmanin?
Hoće li protivnik doveka tvoje ime da prezire?
- 11 Zašto ruku svoju, baš svoju desnicu, povlačiš?
Iz nedara svojih izvuci je i satri ih!
- 12 A Bog car moj je od davnina,
posred zemlje spasonosna dela čini.
- 13 Silom svojom ti si more razdelio,
u vodama smrskao si glave morskim neman-
ima.
- 14 Levijatanu si glave razdrobio,
narodima uz obalu za hranu si ga dao.
- 15 Ti si dao da nabuja i vrelo i potok,
ti si nepresušne presušio reke.
- 16 Tvoj je dan, baš kao i noć;
ti si postavio i mesec i sunce.
- 17 Ti si zemlji odredio svaku među;

i leto i zimu načinio ti si.

- 18 Seti se tog protivnika koji te prezire, Gospode,
i bezumnih što preziru ti ime.
- 19 Ne daj zveri život golubice svoje,
doveka ne zaboravi na život svojih siromaha.
- 20 Pogledaj na savez,
jer se mračni krajevi zemlje napuniše mes-
tima nasilja.
- 21 Ne daj ugnjetenom da se ponižen vrati,
neka ime tvoje slave i siromah i ubogi.
- 22 Ustani, o, Bože, svoj slučaj odbrani!
Seti se prezira bezumnog prema tebi od jutra
do sutra.
- 23 Ne zaboravi glas dušmana svojih,
poklič što se neprestano diže,
onih što se protiv tebe bune.

Psalam 75

Horovođi. Napev: „Ne pogubi“. Psalam Asafov.
Pesma.

- 1 Hvalimo te, Bože,
hvalimo te, jer nam je ime tvoje blisko;
čudes a tvoja spominje narod.

- 2 „Ja određujem zakazano vreme,
ja podjednako sudim.

- 3 Rastapa se zemlja i sav njezin živalj,
a ja stubove njene postavljam.

Sela

- 4 Bahatima kažem:
'Nemojte se bahatiti';
i zlikovcima:
'Rog svoj ne dižite.

⁵ Rog svoj u visine ne dižite,
drsko ne pričajte.”

⁶ Jer uzdizanje ne dolazi ni sa zapada,
ni sa istoka, ni iz pustinje;

⁷ već je Bog sudija:
jednog ruši, jednog diže.

⁸ Eno, čaša je u Gospodnjoj ruci
i vino puno začina se peni.

I izliće iz nje, i zaista će piti,
do taloga iskapiće je svi zemaljski zlikovci.

⁹ O tome ću doveka da javljam,
pevaću pohvale Bogu Jakovljevom!

¹⁰ „Sve rogove zlikovačke ja ću da izlomim,
a rogovu pravednika uzdignuti biće.“

Psalam 76

Horovođi, uz žičane instrumente. Asafov psalam.
Pesma.

¹ Bog je poznat u Judi,
ime mu je uzvišeno u Izrailju!

² Salim mu je konak,
na Sionu mu stan.

³ Tamo je slomio strelu zapaljenu,
štit i mač i sprave ratničke.

Sela

⁴ Ti blistaš,
slavniji si od tih brda sa plenom.

⁵ Ljudi hrabrog srca su oplenjani,
pozaspashe;

jaki ljudi,
al' ni ruku da podignu.

⁶ Zaspāše doveka od pokliča tvoga,
o, Bože Jakovljevi, i konj i konjanik!

⁷ Ti! Ti si strašan!
Kad se gneviš, ko pred tobom može da opstane?

⁸ Sa nebesa ti sud javljaš.
Zemlja se preplaši, onemi,

⁹ kad ustaje Bog da sudi
i da spase sve ponizne na zemlji.

Sela

¹⁰ Proslavljaš se i ljudskim gnevom,
opasuješ se preživeliima od gneva.

¹¹ Zavetujte se i zavete izvršite Gospodu, svome
Bogu;
svi koji su oko njega,
nek Strašnome dar donesu!

¹² Vladarima on duh obara,
od njega strepe carevi zemaljski!

Psalam 77

Horovođi. Za Jedutuna od Asafa. Psalam.

¹ Glas svoj Bogu dižem,
glasom svojim vapim Bogu i on me usliši!

² U danu nevolje svoje Gospoda sam tražio,
ruke neumorno noću sam pružao.
Ali duša moja neće utehu!

³ Spominjem Boga i jecam,
jadam se, a duh mi malakše.

Sela

⁴ Kapke očne ne daš mi da sklopim!
Nemiran sam, da pričam ne mogu.

- ⁵ Mislim na minule dane
i godine davne.
⁶ Noću se sećam svoje pesme
pa srcem svojim razmišljam
i duhom svojim ispitujem.
⁷ Odbacuje li Gospod doveka?
Zar se neće opet prikloniti?
⁸ Je li mu ljubav doveka iščezla?
Je li propalo obećanje dano naraštaju svakom?
⁹ Zar je Bog zaboravio da se smiluje
ili je milosrđe svoje u svom gnevu ugušio?
Sela

- ¹⁰ Rekao sam: „Ovo je moja rana –
desnica Svevišnjeg više nije ista!“^{*}
¹¹ Spominjem dela Gospodnja,
čuda tvoja od starina pamtim.
¹² Na sva dela tvoja mislim,
razmatram to što si učinio!
¹³ O, Bože, u Svetinji je put tvoj!
Koji je bog velik poput Boga našeg?!
¹⁴ Ti si Bog što čudesa činiš,
silu svoju obznanjuješ među narodima.
¹⁵ Svoj si narod otkupio snagom svojom,
sinove Jakova i Josifa.
Sela

- ¹⁶ Kad te vode ugledaše, Bože,
kad te vode ugledaše,

^{*} **Psalam 77:10** Ovaj stih može i ovako da se prevede: *I za ovim želim: za godinama kada je desnica Gospodnja bila ispružena.*

- skupiše se, a dubine uzburkaše.
17 Oblaci se provališe kišom,
iz oblaka grmljavina dođe
i sevnuše tvoje munje.
18 Prolom tvoga groma beše u vihoru,
munje svetom zasvetliše,
a zemlja se drmala i tresla.
19 Po moru je staza tvoja prošla,
prošao si nemirnim vodama,
a stopama tvojim traga nema.
20 Vodio si svoj narod ko stado,
Mojsijevom i Aronovom rukom.

Psalam 78

Asafova poučna pesma.

- 1 O, narode moj, poslušaj pouku moju
i rečima mojih usta uho priklonite!
2 Moj govor biće u priči,
objaviću zagonetke od davnina.
3 Ono što smo čuli, ono što smo naučili
i što su nam stari naši ispričali;
4 to nećemo da krijemo od njihove dece.
Objavićemo novom naraštaju hvale Gospod-
nje,
njegovu silu i čudesa koja je učinio.
5 On je u Jakovu učvrstio svedočanstvo,
Izrailju je dao Zakon
i zapovedio našim precima
da ih predaju svojim potomcima,
6 da bi novi naraštaj znao,
deca što će se roditi,
pa kad odrastu da to prenesu deci svojoj;

- 7 da se u Boga pouzdaju,
da dela Božija ne zaboravljaju
i zapovesti njegove da izvršavaju.
- 8 Da ne budu ko njihovi stari,
naraštaj buntovni,
neposlušno pokolenje nestalnoga srca
i duha koju nije veran Bogu.
- 9 Jefremovci su bili lukovima naoružani
ali su pobjegli na dan boja!
- 10 Nisu održali savez sa Bogom,
odbili su da postupe po njegovom Zakonu.
- 11 Zaboravili su njegova dela,
čudesna njegova koja im je pokazao.
- 12 A on je pred njihovim precima učinio čudo,
u egipatskoj zemlji, u oblasti Soan.
- 13 More je razdelio i proveo ih,
vode je uspravio da su poput zida.
- 14 Danju ih je vodio oblakom
i svetlošću vatre cele noći.
- 15 Stene je u pustinji rascepio,
obilno ih napojio kao iz dubina.
- 16 Brzake im je izveo iz raseline stene,
učinio da im vode kao reke teku.
- 17 A oni su mu uporno grešili,
prkosili Svevišnjem u pustinji;
- 18 u srcima kušali su Boga,
izvoljevali tražeći hranu.
- 19 Prigovarali su Bogu i rekli:
„Kadar li je Bog da u pustinji prostre trpezu?!
- 20 Jeste, stenu je udario,
potekla je voda i potoci se razlili.

Ali kadar li je da nam da i hranu,
da svoj narod mesom snabde?“

21 Zato se Gospod razjario kada je to čuo,
pa je požar planuo na Jakova
i gnev je buknuo na Izrailj;

22 jer u Boga verovali nisu,
nisu se pouzdali da će da ih spase.

23 I on je zapovedio oblacima
i otvorio odgore vrata nebeska,

24 da ih zapljusne mana,
dade im žito sa neba da jedu.

25 I svi su jeli hleb moćnika,
obilje hrane im je poslao.

26 Doveo je istočni vetar sa nebesa,
doneo je južni vetar snagom svojom.

27 Mesom ih je ko prašinom zasuo
i krilatim pticama kao morskim peskom.

28 Dao je da padaju po njihovom taboru,
oko njihovih šatora.

29 I oni su jeli, najeli se do sitosti,
jer on im je dao kako su žudeli.

30 Ali još ih žudnja nije prošla
i još im je hrana u ustima bila,

31 kada se gnev Božiji digao na njih.
I on pobi njihove najjače
i obori mladiće Izrailja.

32 I pored toga opet su grešili,
nisu verovali njegovim čudima.

33 Uzaludne dane im je prekratio
i nevoljom naglom njihove godine.

34 A kad ih je ubijao, tražili su ga

- i vraćali se, za Bogom čeznuli.
35 Tada bi se prisetili da im je Bog bio stena,
Bog Svevišnji njihov Otkupitelj!
36 Ali bi ga ustima varali
i lagali jezicima svojim.
37 Srcem mu nisu bili odani,
nisu bili verni njegovom savezu.
38 Ipak, on se smilovao,
krivicu im opraštao
i nije ih uništio.
Uporno je susprezao gnev svoj,
ljutnju svoju nije podsticao.
39 Sećao se da su telo,
da su dah što isparava
i što se ne vraća.
40 A kako su se često bunili u pustinji
i žalostili ga u pustari!
41 Uporno su iskušavali Boga,
vređali su Svetitelja Izrailjevog.
42 Nisu se sećali njegove ruke
i dana kada ih je otkupio od tlačitelja,
43 kada je u Egiptu znakove svoje izveo
i čudesa svoja u oblasti Soan.
44 Reke je njihove u krv pretvorio,
a njihovi se potoci nisu mogli piti.
45 Na njih je poslao komarce, da ih ujedaju,
žabe da ih upropaste.
46 Useve njihove dade gusenicama
i skakavcima sav trud njihov.
47 Gradom im je stukao vinograde,
a smokve slanom.
48 Stoku im je gradu izložio

- i njihova goveda munjama.
49 Poslao je na njih vrelinu svog gneva,
srdžbu i jarost,
nevolju i četu anđela propasti.
50 Svom je gnevu stazu pripremio
i život im od smrti poštedeo nije,
život im je pomoru predao.
51 Pobio je sve prvence u Egiptu,
prve od muških u šatorima Hamovim.
52 Svoj je narod izveo ko ovce,
vodio ih poput stada kroz pustinju.
53 Vodio ih je sigurno i plašili se nisu,
a njihove dušmane je preplavilo more.
54 Tada ih je doveo na svoje sveto tlo,
na ovu goru, osvojenu njegovom desnicom.
55 Pred njima je oterao narode,
dodelio im je razmereno nasledstvo
i nastanio plemena Izrailja
po njihovim šatorima.
56 Ali oni su ponovo iskušavali
i bunili se protiv Boga Svevišnjega,
propise njegovi nisu držali.
57 Okrenuli su se, izneverili poput očeva svojih,
izdali su kao luk slomljeni.
58 Izazivali su ga svojim žrtvenim bregovima,
činili ga ljubomornim svojim idolima.
59 Bog je to čuo, razjario se
i sasvim odbacio Izrailj,
60 pa je napustio Prebivalište u Silomu,
stan koji je podigao među ljudima.
61 Tako je ropstvu prepustio snagu svoju

- i svoju krasotu rukama dušmana.
62 I narod je svoj on predao maču
jer se razjario na svoje nasledstvo.
63 Njegove mladiće proždrala je vatra,
pa su mu device ko usedelice.
64 Od mača su mu sveštenici pali,
a udovice ih ožalile nisu.
- 65 Probudi se tada Gospod ko da je spavao,
kao junak kojega je savladalo vino!
66 Dušmane je svoje nazad odvukao
i doveka ih osramotio.
67 Josifov je šator odbacio,
pleme Jefremovo nije izabrao,
68 već je izabrao Judino pleme
i goru Sion koju zavoli!
69 I tu je podigao Svetilište svoje, visoko ko nebo,
poput zemlje doveka ga učvrstio.
70 Izabrao je svog slugu Davida,
uzeo ga je od stada ovaca.
71 Doveo ga je od ovaca dojljica da napasa Jakova,
njegov narod
i Izrailj, njegovo nasledstvo.
72 I on im je Pastir bio po čestitosti svoga srca,
vodio ih je svojim umešnim rukama.

Psalam 79

Psalam Asafov.

- 1 O, Bože, tuđinci su došli u nasledstvo tvoje!
Opoganili su Dom tvoje svetosti,
Jerusalim učinili ruševinom!
2 Mrtva tela tvojih slugu
kao hranu pticama nebeskim su dali

- i zverima zemaljskim tela tvojih vernih.
- ³ Krv njihovu izlili su oko Jerusalima
kao da je voda, i niko ih sahranio nije.
- ⁴ Svojim komšijama postali smo ruglo,
na podsmeh smo i na prezir svojoj okolini.
- ⁵ Dokle ćeš se gneviti, Gospode? Do kada?
Zar će doveka da gori plamen ljubomore
tvoje?
- ⁶ Jarost svoju izlij na tuđince što te ne poznaju
i na carstva koja tvoje ime ne prizivaju!
- ⁷ Jer oni su proždrali Jakova
i naselje mu uništili.
- ⁸ Ne pamti nam predašnje krivice! Pohitaj!
Milosrđem svojim presretni nas
jer smo u velikoj bedi!
- ⁹ Pomozi nam, o, Bože spasenja našega!
Izbavi nas radi svog imena slavnog!
Oprosti nam grehe naše zbog imena svoga!
- ¹⁰ Zašto da tuđinci kažu:
„Gde je njihov Bog?“
- Daj da nam oči vide osvetu među narodima
zbog prolivene krvi slugu tvojih.
- ¹¹ Nek pred tebe dopre jecaj zatočenih,
pa velikom snagom svojom spasi na smrt
osuđene.
- ¹² Osveti se sedmostruko po nedrima komšijama
našim
prezirom njihovim kojim su te, Gospode,
prezreli!
- ¹³ A mi, tvoj narod i stado tvoje paše,

u vekove hvalićemo tebe!
Slavu tvoju javićemo
svakom naraštaju!

Psalam 80

Horovođi. Prema „Ljiljanima“. Svedočenja.
Psalam Asafov.

- ¹ O, Pastiru Izrailja, čuj nas!
Ti što Josifa si vodio ko stado!
Zablistaj ti, što sediš nad heruvimima!
- ² Ustani u sili svojoj pred Jefremom, Venijaminom
i Manasijom.
Dođi i izbavi nas.
- ³ Obnovi nas, o, Bože!
Ozari lice svoje
da bismo se izbavili.
- ⁴ O, Gospode, Bože nad vojskama,
do kada ćeš srdit biti,
a tvoj ti se narod moli?
- ⁵ Suznim hlebom ti ih hraniš,
suzama iz čanka pojiš.
- ⁶ Od nas si napravio razdor među komšijama našim,
među sobom šegače se dušmani sa nama.
- ⁷ O, Bože nad vojskama, povrati nas!
Ozari lice svoje
da bismo se izbavili.
- ⁸ Čokot si iz Egipta iskorenio
i narode oterao da bi ga usadio.
- ⁹ Pred njime si raskrčio i on se ukorenio,
svud po zemlji pružio je žile.

- 10 Hlad je njegov brda zasenio,
a lozama Božije kedrove.
- 11 Do mora su se granale njegove loze,
izdanci njegovi sve do Eufrata.
- 12 Zašto si mu srušio ograde
da ga bere svako ko prolazi putem?
- 13 Rovari ga divlji vepar,
glođe ga sve što se po polju miče.
- 14 Bože nad vojskama, molimo te, vrati se!
Sa nebesa pogledaj i vidi,
pobrini se za čokot ovaj;
15 za koren što si ga desnicom svojom usadio
i mladice što si sebi ojačao.
- 16 Eto, sažežen je vatrom i posečen,
oni ginu od prekornog lica tvoga.
- 17 Neka ruka tvoja bude nad čovekom desnice tvoje,
nad potomkom ljudi kojega si sebi ojačao.
- 18 Tada se od tebe više odvratiti nećemo.
Ti nas oživi, mi ime tvoje prizivamo!
- 19 Obnovi nas Gospode, Bože nad vojskama!
Ozari lice svoje
da bismo se izbavili.

Psalam 81

Horovođi. Radosnica. Asafova.

- 1 Radujte se Bogu, snazi našoj!
Kličite Bogu Jakovljevom!
- 2 Pesmu zapevajte, daire dajte,
liru i harfu umilnu.
- 3 O mladini u rog zaduvajte,

u dan praznika našeg kada je pun mesec.

⁴ Jer takav je propis Izrailju
i zapovest Jakovljevog Boga.

⁵ On je Josifu dao to svedočanstvo
kada je krenuo protiv egipatske zemlje.

Slušao sam jezik neznan što kazuje:

⁶ „S pleća sam mu uklonio teret
i iz ruku uzeo košaru.

⁷ Vapio si u nevolji i ja sam te izbavio,
odazvao sam ti se iz groma i mraka;
iskušao na vodama Merive.

Sela

⁸ Poslušaj me, moj narode, ja te opominjem!
O, Izrailju, kada bi me poslušao;

⁹ među vama ne bi bilo drugog boga
i ne bi se ti klanjao bogu tuđinskome.

¹⁰ Ja sam Gospod, Bog tvoj,
koji sam te izveo iz zemlje egipatske.

Otvori širom usta svoja
i ja ću da ih napunim!

¹¹ Ali moj narod nije poslušao glas moj,
Izrailj mi se pokorio nije.

¹² I ja sam ih prepustio samovolji njihovoga srca,
živeli su kako su želeli.

¹³ O, kad bi me poslušao narod moj
i puteve moje Izrailj sledio!

¹⁴ Ja bih brzo savladao njihove dušmane,
na njihove zlotvore bih ruku svoju podigao.

¹⁵ Puzali bi pred njim oni što Gospoda mrze
i takvo bi stanje za njih trajalo doveka.

- ¹⁶ A ja bih da ih hranim najboljom pšenicom,
iz kamena sitiću ih medom.“

Psalam 82

Psalam Asafov.

- ¹ Bog je stao u Božijem zboru,
pa sad sudi među bogovima:

- ² „Dokle ćete suditi nečasno
i držati stranu zlotvorima?

Sela

- ³ Zastupajte pravo ubogoga i sirotoga,
opravdajte siromaha i nevoljnika.

- ⁴ Spasavajte slabog i tlačénog,
izbavite ih iz ruke zlikovaca.

- ⁵ Ali nisu znali, nisu razumeli;
u tami su posrtali
i temelje zemlji zadrimali.

- ⁶ Ja rekoh: 'Bogovi ste,
svi ste deca Svevišnjega!'

- ⁷ Ipak ćete pomreći ko ljudi,
propašćete ko i glavar svaki.“

- ⁸ Ustani, Bože, i sudi zemlji,
jer svi su narodi nasleđstvo tvoje!

Psalam 83

Pesma. Psalam Asafov.

- ¹ O, Bože, nemoj da začutiš!
Ne onemi,

nemoj da miruješ, o Bože!

- ² Gle, eno ih buče tvoji dušmani,
glavu dižu oni što te mrze!

- ³ Spletke kuju protiv tvog naroda
i zaveru prave tvome štićeniku.
- ⁴ Rekli su: „Dođite, dajte da ih satremo kao narod,
da se ime Izrailja više ne spomene!“
- ⁵ Eno, svi su složni u zamisli
da protiv tebe savez sklope:
- ⁶ šatori Edoma i Ismaila,
Moava i Agarina;
- ⁷ Gevala, Amona i Amalika,
Filistejci s žiteljima Tira.
- ⁸ Još im je i Asirija prišla,
pristala ko vojska uz decu Lotovu.
- Sela
- ⁹ Učini im kao Madijanu i kao Siseri,
kao Javinu na potoku Kisonu!
- ¹⁰ Bili su potrveni kod En-Dora,
pretvoreni u đubrivo za njivu.
- ¹¹ S plemićima im postupi kao s Orivom i Zivom,
a sa knezovima njihovim kao sa Zevejem i
Salmanom.
- ¹² Jer oni govore:
„Zauzmimo Božije pašnjake!“
- ¹³ O, moj Bože, pretvori ih u klupko korova,
u plevu na vetru!
- ¹⁴ Ko kad vatra šumu pali
i ko kad plamen gore žari,
- ¹⁵ tako ih poteraj vihorom svojim,
užasni ih svojom olujom.
- ¹⁶ Beščašćem im lice pokrij,
pa nek vape za imenom tvojim, o, Gospode!

17 Nek se stide i smetu doveka!

Nek propadnu srameći se!

18 Pa neka se zna – ime ti je Gospod –

nad zemljom si celom ti jedini Svevišnji!

Psalam 84

Horovođi. Radosnica potomaka Korejevih.

Psalam.

1 O, Gospode nad vojskama,
divno li je boravište tvoje!

2 Čezne mi i kopni duša
za dvorištem Gospodnjim!
Srce mi i telo kliču živom Bogu!

3 Kraj tvojih žrtvenika –
o, Gospode nad vojskama,
Care moj i Bože moj –

ptica dom svoj nađe
i lastavica gnezdo svoje,
u koje ptiće svoje stavi.

4 Kako su blaženi oni što borave u tvom Domu,
oni što te slave bez prestanka.

Sela

5 Kako je blažen čovek kome je u tebi snaga,
onaj čije srce želi k tebi da putuje.

6 Oni što prolaze suznom dolinom
čine je izvorom,
blagoslove joj rana kiša nosi.

7 Putuju, i sve su silniji,
dok se svako ne pokaže Bogu na Sionu.

8 O, Gospode, Bože nad vojskama, čuj molitvu
moju!

- Prigni uho, o, Jakovljevi Bože!
9 Štit naš pogledaj, o, Bože,
i zapazi lice svog pomazanika.
- 10 Jer bolji je i jedan dan u tvojim dvorištima
nego hiljadu drugih;
bolje i da stojim na pragu Doma Boga moga,
nego da boravim u šatorima zloga.
- 11 Jer Gospod Bog je i sunce i štit,
Gospod daje i naklonost i čast.
Ne uzima dobro besprekornim ljudima.
- 12 O, Gospode nad vojskama,
blago svakom ko se u tebe pouzda!

Psalam 85

Horovođi. Potomaka Korejevih. Psalam.

- 1 Ti si, Gospode, blagonaklon zemlji svojoj;
Jakovu si sreću povratio;
2 svom narodu krivicu oprostio,
sve njihove grehe si pokrio.
- 3 Svu si srdžbu svoju utihnuo
i zgasnuo jaru svoga gneva.
- 4 Obnovi nas, Bože našega spasenja
i ne budi na nas više gnevan.
- 5 Hoćeš li doveka da se gneviš na nas,
srdžbu svoju da preneseš
s naraštaja na naraštaj?
- 6 Nećeš li nam opet doći i oživeti nas,
pa da ti se raduje tvoj narod?
- 7 Milost svoju pokaži nam, o, Gospode!

Sela

Svoje nam spasenje ti podari!

⁸ Poslušaću šta god da mi Gospod Bog objavi.

Jer, on najavljuje mir narodu svome,
svojim vernima;

al' na ludost nek se ne vraćaju.

⁹ Zaista je njegovo spasenje blizu bogobojaznima,
kad će slava našu zemlju da nastani.

¹⁰ Sreću se milost i istina,
pravda i mir ljube se!

¹¹ Iz zemlje istina buja,
a pravda s nebesa dole gleda.

¹² Još će Gospod dobra dati,
našoj zemlji daće njenog roda.

¹³ Pravda pred njim ide
i stazu sprema po koracima njegovim.

Psalam 86

Davidova molitva.

¹ Svoje uho prigni, o, Gospode!
Usliši me, jer siromah
i nevoljnik ja sam.

² Dušu moju ti sačuvaj, jer sam veran;
svoga slugu spasi,
jer ti si moj Bog u koga se uzdam.

³ Smiluj mi se, o, Gospode,
jer ti vapim od jutra do sutra!

⁴ Razgali dušu slugu svoga,
jer ja tebi, o, Gospode, dušu svoju dižem.

⁵ Ti si dobar, Gospode;
voljan si da praštaš,

milošću si bogat

za sve što te prizivaju.

⁶ O, Gospode, čuj molitvu moju!

Pokloni pažnju glasu moga preklinjanja.

⁷ Ja ću tebe zvati u danu moje nevolje
jer ti ćeš se odazvati.

⁸ Nema, Gospode, nikog poput tebe među bogovima,

ne postoje dela kao što su tvoja.

⁹ Svi narodi koje si stvorio će doći,
pred tobom se pokloniti, Gospode,
ime tvoje proslaviti.

¹⁰ Jer ti si velik,
čudesu ti твориш,
ti si Bog jedini.

¹¹ Nauči me svome putu, Gospode,
da postupam po istini tvojoj,
da se srcem celim
tvog imena bojim.

¹² I ja ću da te hvalim, Gospode, moj Bože,
srcem svojim celim!
Doveka ću da veličam ime tvoje.

¹³ Jer velika je milost tvoja prema meni,
jer si dušu moju izbavio
iz najdubljeg Sveta mrtvih.

¹⁴ Bože, protiv mene ustaju oholi;
moju dušu traže bezdušnici;
oni tebe nemaju pred sobom.

¹⁵ A ti si, Gospode, Bog milostiv i milosrdan,
spor na srdžbu, bogat milošću i istinom.

- ¹⁶ Na mene se osvrni,
milostiv mi budi;
svoju snagu podaj sluzi svome,
spasi sina sluškinje svoje.
- ¹⁷ Na meni pokaži znak dobrote,
pa nek vide oni što me mrze;
neka se zastide tebe, o, Gospode,
jer si mi pomogao i utešio me.

Psalam 87

Potomaka Korejevih. Psalam. Pesma.

- ¹ Na svetim je gorama njegov temelj.
- ² Gospod voli vrata Siona
više od svih Jakovljevih prebivališta.
- ³ Slavne se stvari govore o tebi,
o, grade Božiji!
- ⁴ „Spominjaću i Vavilon i Ravu
sa onima koji me poznaju;
eno, onde su Filisteja i Tir sa Kušom,
'A ovaj je ovde rođen.”
- ⁵ A Sionu će reći:
„Taj i taj se u njemu rodio;
Svevišnji je njega osnovao.”
- ⁶ Upisaće Gospod u knjigu popisa naroda:
„Ovaj se rodio ovde!”
- ⁷ A pevači i igrači kažu:
„U tebi su svi izvori moji!”

Sela

Sela

Psalam 88

Pesma. Psalam. Potomaka Korejevih. Horovođi. Žalosno. Peva se naizmenično. Poučna pesma Emana Ezraita.

¹ O, Gospode, Bože mog spasenja,
i danju i noću ja pred tobom vapim!

² Nek pred tebe dođe molitva moja,
mome preklinjanju ti uho prikloni!

³ Duša mi je prepuna očaja,
Svetu mrtvih život mi sve bliži.

⁴ U društvu sam onih što idu u raku,
ja sam kao čovek koji snage nema;

⁵ položen sam među mrtve,
poput mrtvih što leže u grobu,
kao oni koje više ne spominješ
i što su daleko od tvoje pomoći.

⁶ Ti si me položio u najdublju raku,
u tamne dubine.

⁷ Srdžba tvoja na mene je legla
i plave me svi talasi tvoji.

Sela

⁸ Od mene si odvojio prijatelje moje,
gadnim si me njima učinio;
sada sam sputan, napolje ne mogu!

⁹ Oči su mi usahle od bede.

Prizivam te svakog dana,
o, Gospode, tebi širim ruke svoje!

¹⁰ Zar ćeš čuda za mrtve da činiš?
Hoće li pokojni ustati da te slave?

Sela

¹¹ Da li se u grobu tvoja milost razglašava,

- i vernost tvoja u truležu mrtvih?
¹² Pa zar se u tami zna za čuda tvoja,
za pravednost tvoju u zemlji zaborava?
- ¹³ A ja tebe, o, Gospode, prizivam u pomoć;
molitva se moja jutrom podiže do tebe.
¹⁴ Gospode, zašto me odbacuješ?
Zašto svoje lice od mene sakrivaš?
- ¹⁵ Ojađen sam, od mladosti blizu smrti;
očajan sam, natovaren užasima tvojim.
¹⁶ Srdžba tvoja me je pregazila,
strahote me tvoje uništile.
¹⁷ Okružiše me poput vode povazan,
navaljuju jednodušno na me.
¹⁸ Voljene i bliske od mene si uklonio
i ja sada drugujem sa tamom.

Psalam 89

Poučna pesma Etan Ezraita.

- ¹ O milosti Gospodnjoj ja doveka pevam;
ustima svojim vernost tvoju razglašavam
naraštaju svakom!
- ² Jer rekao sam: „Doveka je milost čvrsta,
vernost ti je postavljena u nebesa.“
- ³ A ti: „Savez sam sklopio sa izabranikom svojim,
zakleo se svom sluzi Davidu:
- ⁴ 'Potomstvo ću tvoje doveka da učvrstim,
tvoj će presto da potraje kroz pokolenje
svako!’“

Sela

- ⁵ O, Gospode, nebesa slave čudesa tvoja
i tvoju vernost u zboru svetih!

- ⁶ Jer ko je taj na nebu da je Gospodu nalik,
da je kao Gospod među sinovima Božijim?
- ⁷ Bog je veličanstven na saboru svetih,
strašniji je od svih što ga okružuju.
- ⁸ Gospode, Bože nad vojskama,
ko je poput tebe moćan Gospod?
Vernošću si svojom obavijen.
- ⁹ Ti upravljaš morem ponositim,
ti mu spuštaš talase nemirne.
- ¹⁰ Skršio si Ravu kao da je zaklan,
dušmane si svoje rasterao silom ruke svoje.
- ¹¹ Tvoja su nebesa, baš kao i zemlja;
svet i ono što ga čini ti si postavio.
- ¹² Jug i sever ti si načinio,
i Tavor i Ermon tvom imenu kliču.
- ¹³ Mišica je tvoja jaka, ruka ti je moćna,
desnica je tvoja podignuta.
- ¹⁴ Tvog prestola temelji su pravednost i pravda;
milost i istina idu ispred tvoga lica.
- ¹⁵ Blago narodu kome je klicanje znano,
koji živi u svetlosti lica tvoga, o, Gospode!
- ¹⁶ Imenu se tvome oni povazdan raduju,
pravednošću tvojom oni se uzdižu.
- ¹⁷ Jer ti si slava njihove jakosti,
naklonošću tvojom naš se rog* uzdiže.
- ¹⁸ Jer naš je štit od Gospoda,
naš je car od Svetitelja Izrailjevog.
- ¹⁹ Tada si u viđenju govorio

* **Psalam 89:17** Rog je simbol, metafora vojne snage, dostojanstva.

- svom vernom narodu i rekao:
„Svoju pomoć dao sam junaku,
izabranog iz naroda digoh.
- 20 Našao sam Davida, slugu svoga,
uljem svojim svetim pomazao sam ga.
- 21 Na njemu će moja ruka da počiva,
mišica će moja da ga jača.
- 22 Neće ga varati neprijatelj,
neće mu nauditi nepravednik.
- 23 Izlomiću pred njim dušmane njegove,
i potući one što ga mrze.
- 24 Moja vernost i milost moja biće sa njim,
u moje će se ime podići rog njegov.
- 25 Njegovu ću ruku dignuti na more
i na reke desnicu njegovu.
- 26 A on će me zvati: 'Oče moj, Bože moj,
Steno mog spasenja!'
- 27 A ja ću ga postaviti za prvorodenog,
za najuzvišenijeg među carevima zemlje.
- 28 Doveka ću mu očuvati milost svoju
i svoj ću savez da učvrstim sa njim.
- 29 Doveka ću da učvrstim potomstvo njegovo,
presto njegov biće dok je dana nebu.
- 30 A ako sinovi njegovi moj Zakon napuste
i ne žive po mojim uredbama;
- 31 ako prekrše odredbe moje
i zapovesti moje ne drže;
- 32 kazniću im prestupe šibom
i krivicu udarcima.
- 33 Ali milost svoju nikad neću da im uzmem,
vernost svoju neću da poreknem.
- 34 Neću da pogazim svoj savez,

- neću da poreknem ono što ustima obećao sam.
35 Jednom sam se zakleo Davidu svetošću svojom
i poreći neću!
36 Potomstvo će njegovo doveka da traje
i preda mnom poput sunca presto njegov;
37 kao mesec zauvek će potrajati,
poput neba svedok verni.“

Sela

- 38 A sada si ga svrgnuo, zgrozio se
i razjario na svog pomazanika;
39 Porekao si savez sa slugom svojim,
u prašini mu krunu oskrnavio.
40 Zarušio si mu sve zidine
i utvrđenja mu u ruine pretvorio.
41 Haraju ga svi što putem prođu,
komšijama svojim postao je ruglo.
42 Digao si desnicu dušmana njegovih,
krvnika njegovog ti činiš veselim.
43 Još si mu oštricu mača otupio,
u boju mu pomogao nisi.
44 Njegov sjaj si okončao,
srušio mu presto u prašinu.
45 Skratio si dane mladosti njegove
i zagrmio ga sramotom.

Sela

- 46 O, Gospode, dokle ćeš se kriti?
Doveka ti srdžba kao vatra bukti?
47 Priseti se dužine mog života.
Zar uzalud stvorio si sve potomke ljudi?
48 Ko je čovek koji je živio, a da smrti ugledao nije?
Iz ruku Sveta mrtvih ko je život izbavio?

Sela

- 49 O, Gospode, gde su tvoja milosrđa davna
kojima si se u vernosti svojoj zakleo Davidu?
50 Seti se, o, Gospode, sramoćenja svojih slugu,
koja nosim u nedrima od naroda mnogih!
51 Gospode, njima su nas sramotili protivnici tvoji;
njima su sramotili korake tvog pomazanika.

- 52 Blagosloven doveka da je Gospod!
Amin! Amin!

Knjiga Četvrta

90

Psalmi 90-106

Molitva Mojsija, čoveka Božijega.

- 1 O, Gospode, ti si nama bio prebivalište
kroz sva pokolenja!
2 Pre rođenja planina,
pre nego si saznao zemlju i svet,
od veka do veka, ti si Bog.
3 Ti smrtnika vraćaš u prašinu
i govoriš: „Vratite se, o, potomci ljudi!“
4 Jer je u tvojim očima hiljadu godina
poput minulog, jučerašnjeg dana
i poput smene noćne straže.
5 Odnosiš ih ko bujica, poput sna su,
jutrom su ko trava izniknuli;
6 ujutro cvetaju i rastu,
a uveče suše se i venu.
7 Tako i mi nestajemo u tvom gnevu
i tvoja nas srdžba prestravljuje!

- ⁸ Naše si krivice pred sebe stavio,
naše tajne licem svojim obasjao.
- ⁹ Tako su minuli dani naši svi u tvome gnevu,
poput daha godine su naše isparile.
- ¹⁰ U našem je veku sedamdeset leta,
osamdeset leta ako smo u snazi;
njihovo najbolje – tegoba i muka –
brzo prođu i mi odletimo.
- ¹¹ Ko je upoznao silu tvoga gneva?
Koliko si strašan, toliko si srdit.
- ¹² Nauči nas da brojimo svoje dane tako,
da bismo srce mudro zadobili!
- ¹³ O, Gospode, okreni se! Dokle više?
Smiluj se na svoje sluge.
- ¹⁴ Milošću nas svojom ujutro nahrani;
da kličemo, da se veselimo kroz sve svoje
dane!
- ¹⁵ Obraduj nas za sve one dane kad si nas tlačio,
za godine gledane nedaće.
- ¹⁶ Nek slugama tvojim prikaže se delo tvoje
i njihovoj deci veličanstvo tvoje!
- ¹⁷ Nek naklonost Gospoda, Boga našeg, počiva na
nama.
Šta radili u tome uspeli!
Šta radili u tome uspeli!

Psalam 91

- ¹ U zaklonu Svevišnjeg ko prebiva,
u senci Svemoćnog taj počiva!
- ² Gospodu ću reći:
„Moj zaklone i tvrđavo moja!
Moj Bože u koga se uzdam.“

- ³ Jer on će te izbaviti
iz ptičarske omče
i pomora kobnog.
- ⁴ Svojim perjem pokriće te,
sakrićeš se pod njegova krila;
štit i bedem istina je njegova.
- ⁵ Strahote noćne nećeš se plašiti,
a ni strele koja danju leti;
- ⁶ ni pomora što se mrakom šunja,
ni zaraze što kosi u podne.
- ⁷ Pored tebe hiljada će pasti,
tebi zdesna i deset hiljada,
a tebi se približiti neće!
- ⁸ Samo ćeš rođenim očima da gledaš,
nad opakim videćeš osvetu.
- ⁹ Zato što si u Gospodu, u utočištu mome,
u Svevišnjem prebivalište sebi našao
- ¹⁰ zlo te zadesiti neće,
i ni blizu tvog šatora pošast prići neće.
- ¹¹ Jer on će zapovediti svojim anđelima
da te čuvaju na svim tvojim putevima.
- ¹² Oni će te poneti na svojim rukama,
da nogom ne bi o kamen zapeo.
- ¹³ Izgazićeš i lava i zmiju,
pregazićeš lavića i guju.
- ¹⁴ „Izbaviću ga jer mi je privržen;
na visinu, u zaklon ga stavljam,
jer poznaje moje ime.
- ¹⁵ On će mene zvati, a ja ću mu se odazvati;
biću sa njim u nevolji da ga spasem
i učinim časnim.

- 16 Životom dugim ću ga nasititi,
daću mu da vidi izbavljenje moje.“

Psalam 92

Psalam. Pisma za dan subotnji.

- 1 Baš je dobro hvaliti Gospoda,
tvom imenu pevati, Svevišnji;
2 milost tvoju ujutru javljati,
svake noći vernost tvoju;
3 lirom sa deset struna
i harfinom melodijom!
- 4 Jer ti si me, o, Gospode,
obradovo delom svojim;
kličem trudu ruku tvojih.
5 Kako su velika dela tvoja, o, Gospode!
Kako su duboki naumi tvoji.
- 6 Čovek bez pameti ne zna
i bezumni ovo ne razume;
7 Kad zlikovci niču kao trava
i kad svaki zlotvor cveta,
to je da bi zauvek propali!
- 8 A ti si doveka uzvišen, o, Gospode!
- 9 O, Gospode, eno tvojih dušmana;
eno tvojih dušmana, ginu,
i svi što zlobno rade biće oduvani.
10 Ti si moj rog uzdigao kao u bivola,
pomazan sam svežim uljem.
11 Očima gledam po zidinama mojim
one što se protiv mene dižu;
ušima svojim slušam zlotvore.

- ¹² Kao palma grana se pravednik,
kao kedar raste na Livanu!
¹³ Posaćeni u Domu Gospodnjem
cvetaće u dvorištima Boga našeg.
¹⁴ Biće plodonosni i kada ostare,
jedri i zeleni biće;
¹⁵ i javljaće: pravedan je Gospod, stena moja,
nepravde u njemu nema!

Psalam 93

- ¹ Gospod vlada veličanstvom zaodeven!
Zagrnut je i opasan Gospod snagom;
a svet je utvrđen, nepomičan.
² Utvrđen je od davnina presto tvoj,
a i ti si od iskona.
³ Reke dižu, o, Gospode,
reke dižu svoju huku;
reke dižu svoju buku.
⁴ I od huke voda mnogih,
i od silnih talasa morskih,
silniji je Gospod uzvišeni.
⁵ Propisi su tvoji čvrsti, pouzdani;
Dolikuje svetost tvome Domu, Gospode,
kroz dane mnoge.

Psalam 94

- ¹ O, Bože osvete!
Sevni, Gospode, Bože osvetničel!
² Ustani, sudijo zemlje,
pa uzvрати bahatima istom merom.
³ Dokle će zlikovci, o, Gospode,
dokle će zlikovci da likuju?

- 4 Brbljivci su, bahati hvalisavci
svi ti što opako rade.
- 5 Oni satiru tvoj narod, Gospode,
i nasledstvo tvoje tlače.
- 6 Ubijaju udovicu, došljaka
i siročad kolju.
- 7 I još kažu: „Gospod ne vidi,
ne opaža Bog Jakovljev!“
- 8 Razmislite, vi svirepi ljudi! Budale!
Kad ćete se opametiti?
- 9 Ne čuje li onaj što je tvorac uha?
Ne vidi li onaj što je tvorac oka?
- 10 Zar narode on da ne kori?
Zar da ne pokara onaj koji ljude znanju uči?
- 11 Gospod zna da su misli čovekove bezvredne.
- 12 Blago onome koga ti učiš, Gospode,
koga poučavaš o Zakonu svome;
- 13 da bude spokojan u danima patnje,
dok se za zlikovca jama ne iskopa.
- 14 Jer Gospod ne ostavlja svoj narod
i nasledstva svoga on se ne odriče.
- 15 Jer pravednost se sudu vraća
i slede je sva srca čestita.
- 16 Ko će mene da zastupa protiv zlikovaca?
Ko će protiv zločinaca uz mene da stane?
- 17 Da mi Gospod nije bio pomoć,
ubrzio bi duša moja u grobu ćutala.
- 18 Kada kažem – „Moja noga kleca!“ –
nek me tvoja milost okrepi, Gospode!
- 19 Kada su u meni samom mnogobrojne brige,

utehe mi tvoje razgaljuju dušu.

²⁰ Zar okrutni vladari da ti budu saveznici,
i oni koji krše zapovesti?

²¹ Urotu prave protiv duše pravednika,
krv nevinih osude ko krivu.

²² Gospod mi je zaklon na visini!
Moj je Bog stena utočišta!

²³ On će njima da uzvрати za zlobu njihovu,
zbrisaće ih zbog zala njihovih;
zbrisaće ih, Gospod, Bog naš.

Psalam 95

¹ Dođite! Kličimo Gospodu!
Uskliknimo Steni našega spasenja!

² Dođimo pred njega s pohvalama,
u pesmama kličimo mu!

³ Jer Gospod je velik Bog,
car je velik nad svim bogovima.

⁴ U njegovoj su ruci dubine zemaljske,
njegovi su vrhovi planina.

⁵ Njegovo je more, on ga je stvorio;
ruke su mu kopno načinile.

⁶ Dođite da ničice popadamo!
Hajde da se poklonimo i kleknemo
pred Gospodom, Sazdateljem našim!

⁷ Jer on je naš Bog,
a mi narod njegove ispaše,
stado koje vodi.

Danas kad glas njegov čujete:

- 8 „Tvrda srca ne budite kao na Merivi,
u pustinji u dan Mase*.
9 Oci vaši *mene* su kušali,
izazivali me, iako su dela moja gledali.
10 Četrdeset leta sam se gnušao onog naraštaja i
rekoh:
'Vernosti nema u njima nikakve,
puteve moje oni ne poznaju.'
11 U gnevu sam se tada zakleo:
'Neće oni ući u moj počinak.'“

Psalam 96

- 1 Pevajte Gospodu novu pesmu!
Pevaj Gospodu, sva zemljo!
2 Pevajte Gospodu i ime mu blagosiljajte;
dan za danom navešćujte njegovo spasenje.
3 Objavite mu slavu među pucima,
njegova čudesa među svim narodima.
4 Jer velik je Gospod, mnoge hvale vredan;
strašniji od svih bogova.
5 Jer ništavni su svi bogovi naroda,
ali Gospod je sazdao nebesa.
6 Pred njim su slava i veličanstvo,
sila i lepota u njegovom Svetilištu.
7 Dajte Gospodu, plemena narodna,
dajte Gospodu slavu i silu,
8 dajte Gospodu slavu radi njegovog imena,
donesite mu prinos, dođite u njegova dvorišta,
9 klanjajte se Gospodu sjajnom u svetosti,

* **Psalam 95:8** Prema 2. Moj 17,7 *Masa* i *Meriva* su mesta čija imena, *svađa* i *iskušavanje* imaju slikovito značenje.

- drhti pred njim, sva zemljo!
10 Govorite među narodima: „Gospod vlada!
Čvrsto stoji svet, neće se poljuljati.
On pravedno sudi narodima.“
- 11 Neka se raduju nebesa, neka se veseli zemlja,
Neka hući more i sve što je u njemu,
12 nek se raduje polje i sve što je na njemu.
Tada će pevati šumsko drveće
13 pred Gospodom, jer on dolazi da sudi zemlji.
On će da sudi svetu po pravdi,
narodima po vernosti svojoj.

Psalam 97

- 1 Gospod vlada! Neka se raduje zemlja,
neka se raduju ostrva mnoga!
2 Okružen je oblacima, gustom tamom;
na pravednosti i na pravu presto mu počiva.
3 Pred njim oganj suklja,
na sve strane pali njegove dušmane.
4 Njegove munje blešte svetom,
a zemlja zadrhti kada to ugleda.
5 Kao vosak tope se planine pred Gospodom,
pred Gospodarem zemlje cele.
6 Pravednost njegovu nebesa javljaju
i slavu njegovu svi narodi vide.
- 7 Neka se postide sve sluge kipova,
svi koji se idolima hvale;
o, božanstva razna, njemu se klanjajte!
- 8 Sion čuje pa se raduje;
vesele se Judina naselja

zbog sudova tvojih, Gospode.

- ⁹ Jer, Gospode, ti si Svevišnji sve zemlje;
neizmerno uzvišen si nad svim božanstvima!
¹⁰ O, vi što Gospoda volite, zlo zamrzite!
On je čuvar duše svojih vernih;
on otima dušu njinu iz zlikovačkih ruku.
¹¹ Po pravedniku rasipa se svetlo
i veselje u srca čestitih!
¹² Pravednici, radujte se u Gospodu!
Zahvaljujte mu,
svetost njegovu spominjite!

Psalam 98

Psalam.

- ¹ Pevajte Gospodu novu pesmu,
jer je čudesa učinio!
Desnica mu donese pobjedu
i mišica njegova sveta.
² Spasenje je svoje Gospod obznanio,
naočigled naroda je objavio pravednost svoju.
³ Setio se svoje milosti
i svoje vernosti prema domu Izrailjevom,
i svi su krajevi zemlje
videli spasenje Boga našeg.
⁴ Usklikni Gospodu, zemljo sva!
Podvikujte, zapevajte i zasvirajte!
⁵ Zasvirajte Gospodu uz harfu;
i uz harfu, i uz zvuke pesme.
⁶ Uz trube, uz jeku rogova
uskliknite pred carem Gospodom!
⁷ Neka huči more i sve što je u njemu,

svet i njegovi stanovnici.
⁸ Nek rukama zapljeskaju reke,
s njima gore nek radosno kliču
⁹ pred Gospodom;
jer dolazi da sudi zemlji,
da pošteno sudi svetu
i ljudima po pravdi.

Psalam 99

¹ Gospod vlada –
nek narodi drhte!
Nad heruvimima on sedi –
nek se zemlja trese!
² Veliki je Gospod na Sionu,
uzvišen je nad svim narodima.
³ Veliko ti ime neka slave,
jer je strašno –
on je svet!

⁴ Moćan je car koji voli pravdu;
Jakovu si učvrstio podjednako
i pravdu i pravednost,
ti si to učinio.
⁵ Uzdižite Gospoda, Boga našeg!
Poklonite se pred podnožjem njegovih nogu,
jer je on svet.

⁶ Mojsije i Aron, sveštenici njegovi;
Samuilo, jedan od onih što su mu se molili,
zvali su Gospoda
i on ih je uslišio.
⁷ U stubu od oblaka im je govorio,
a oni su držali propise
i uredbe koje im je dao.

- ⁸ O, Gospode, Bože naš,
ti si ih uslišio!
Bio si im Bog koji oprašta
ali i onaj što kažnjava njihova zlodela.
⁹ Uzdižite Gospoda, Boga našeg!
Poklonite se na njegovoj svetoj gori,
jer naš Gospod, Bog je sveti.

Psalam 100

Psalam zahvalnosti.

- ¹ Kliči Gospodu, zemljo sva!
² Rado Gospodu služite,
priđite mu pevajući!
³ Znajte: Gospod je Bog, on nas je sazdao
i njemu pripadamo;
mi smo njegov narod
i stado njegove ispaše.

⁴ Sa hvalama ulazite na vrata njegova
i s pesmama u njegova dvorišta;
hvalite ga,
ime mu slavite.
⁵ Jer je dobar Gospod,
jer je milost njegova doveka
i veran je naraštaju svakom!

Psalam 101

Davidov Psalam.

- ¹ O milosti i o pravdi pevam!
Ja tebi, Gospode, pevam pohvale.
² Predaću se putu besprekornom!
Kada ćeš mi doći?

U čestitosti srca svoga

- Živeću u svom domu.
³ Stvari gnusne
ne stavljam pred oči svoje;
otpadničke stvari mrzim,
na njih ne pristajem!
⁴ Ništa nemam s podlacima
i za zlo neću da znam.

⁵ Ko svog bližnjeg iza leđa ocrnjuje,
ja toga satirem;
ko je prkosnog pogleda i nadmenog srca,
ja toga ne trpim.

⁶ Moje su oči na vernima u zemlji
da bi sa mnom boravili;
nek mi služi onaj
koji ide putem besprekornim.

⁷ U mom domu mesta
nema za prepredenjaka,
pred očima mojim lažov
potrajati neće.

⁸ Iz jutra u jutro satirem
sve neverne *iz* zemlje,
sve zlotvore istrebljujem
iz Gospodnjeg grada.

Psalam 102

Molitva ojađenog čoveka pred Gospodom, kad izliva svoju muku.

- ¹ O, Gospode, čuj molitvu moju
i moj vapaj nek do tebe dođe!
² Svoje lice ne skrivaj od mene u danu nevolje,

uho svoje prigni meni;
ti požuri,
usliši me u dan kad te zovem.

- ³ Moji dani nestaju u dimu,
poput peći kosti mi spečene.
⁴ Srce je moje kao trava košena, uvela,
pa ni hleb se ne setim da jedem.
⁵ Od jecanja moga silnog
koža mi se slepila za kosti.
⁶ Na pustinjsku buljinu ličim
i na ćuka s ruševina pustih!
⁷ Budan ležim,
postao sam ptica što samuje na krovu.
⁸ Povazdan mi se rugaju dušmani,
imenom mojim proklinju oni što me ruže.
⁹ Pepeo jedem kao da je hleb;
to što pijem sa suzama mešam,
¹⁰ zbog tvog gneva i ljutine tvoje;
jer si me podigao, pa onda bacio.
¹¹ Kao senka blede dani moji,
ja sam kao trava sparušena.
- ¹² A ti si, Gospode, doveka! Ti traješ,
spominješ se kroz naraštaj svaki.
¹³ Ti ustaješ da Sionu se smiluješ,
jer je vreme da ga pomiluješ,
jer je došlo vreme određeno.
¹⁴ Jer sluge tvoje vole mu zidine,
žao im je njegovih ruina.
¹⁵ Drhtaće narodi od imena Gospodnjeg
i od tvoje slave svi carevi zemaljski;
¹⁶ jer će Gospod da izgradi Sion

- i objavi se u njegovoj slavi;
17 kada čuje molitvu jadnika
njihove vapaje prezreti neće.
- 18 Nek se to zapiše za naraštaj novi,
za narod sazdan da Gospoda slavi!
19 Jer će s visine svetosti svoje gledati Gospod,
s nebesa će zemlju da pogleda;
20 čuće ropac zatočenih
i od smrti spasti osuđeničke;
21 da objavi sa Siona ime Gospodnje
i hvalu svoju u Jerusalemu;
22 kada se zajedno okupe narodi,
i carstva da Gospodu služe.
- 23 Sred života snagu mi je oduzeo
i dane mi prekratio!
24 Rekao sam:
„Ne uzmi me usred mojih dana
kad već živiš od roda do roda!
25 Ti si u početku utemeljio zemlju,
i nebesa su delo tvojih ruku.
26 Ona će propasti, ali ti ćeš ostati,
i sve će se ishabati kao iznošena odeća,
izmenićeš ih kao odeću i proći će.
27 A ti si *uvek* isti,
veku tvome *nigde* kraja nema.
28 Sinovi tvojih slugu živeće
i potomci njihovi pred tobom spokojni će biti.“

Psalam 103

Davidov.

- 1 Blagosiljaj, dušo moja, Gospoda
i ime mu sveto sve što je u meni!

- ² Blagosiljaj, dušo moja, Gospoda,
ne zaboravi sva dobročinstva njegova!
- ³ On ti krivice sve tvoje oprašta
i leči ti sve bolesti tvoje;
- ⁴ od propasti spasava ti život,
ovenčava milošću i milosrđem;
- ⁵ život ti dobrotom hrani,
mladost ti je sveža ko u orla.
- ⁶ Gospod čini ono što je pravo,
presuđuje u korist tlačenih.
- ⁷ Puteve je svoje otkrio Mojsiju,
dela svoja deci Izrailja.
- ⁸ Milostiv i milosrdan je Gospod,
dugotrpljiv, bogat milosrđem.
- ⁹ Ne tuži *nas* bez prestanka,
doveka se on ne gnevi.
- ¹⁰ Po gresima našim on nam ne uzvraća,
ne plaća nam prema krivicama.
- ¹¹ Jer koliko je nebo nad zemljom visoko,
tolika je nad bogobožnima milost njegova.
- ¹² Koliko je istok od zapada daleko,
toliko je prestupe naše od nas udaljio.
- ¹³ Kao kad se otac na decu sažali,
sažali se Gospod bogobožnima.
- ¹⁴ Jer on zna kako smo građeni
i seća se da smo tek prašina.
- ¹⁵ Poput trave čovekovi su dani,
poput cveta na livadi što cveta;
- ¹⁶ vetar zaduva i već je nestao,
više ga se i ne seća mesto gde je bio.

17 A milost je Gospodnja oduvek
i zauvek na bogobojaznima
i pravednost njegova na njihovim potom-
cima;

18 na onima koji drže njegov savez,
koji pamte njegove propise i izvršavaju ih.

19 Gospod je na nebesima postavio svoj presto
i nad svim carstvom svojim vlada.

20 Blagosiljajte Gospoda, anđeli njegovi,
jaki i snažni,
koji činite po njegovoj reči
i slušate njegove naredbe!

21 Blagosiljajte Gospoda, sve vojske njegove,
sluge njegove, što činite kako mu je drago!

22 Blagosiljate Gospoda, sva dela njegova,
gde god da je mesto u kome on vlada!

Blagosiljaj, dušo moja, Gospoda!

Psalam 104

1 Blagosiljaj, dušo moja, Gospoda!

O, Gospode, o, moj Bože, ti si od svih veći;
odenut si i sjajem i slavom!

2 Svetlošću je kao plaštom zaogrnut,
kao šator prostireš nebesa.

3 Grede gornjih odaja svojih u vode polaže,
oblake u kočije svoje preže,
na krilima vetra jezdi.

4 On svoje anđele čini vetrovima,
i svoje sluge ognjenim plamenovima.

⁵ On je zemlju postavio na njene temelje,
u veke vekova neće se pomaći.

⁶ Dubinama si je pokrio kao pokrivačem,
a vode su joj bile nad gorama.

⁷ Povlače se od prekora tvoga,
odtekle su od tutnjave groma tvoga –

⁸ kada su se gore digle i doline slegle –
tamo gde si im i odredio mesto;

⁹ ne prelaze među što si im stavio,
vratiti se neće da zemlju prekriju.

¹⁰ Ti izvore šalješ dolinama
da poteku među planinama.

¹¹ Oni poje svaku poljsku zverku
i žeđ gase divljim magarcima.

¹² Nebeske se ptice kraj njih gnezde
i pevaju u rastinju.

¹³ Iz gornjih odaja svojih natapaš gore
i zemlja je puna ploda dela tvojih.

¹⁴ Ti činiš da za stoku trava raste,
bilje što ga čovek obrađuje,
da bi zemlja urodila hlebom;

¹⁵ i vino što čoveku razgaljuje srce,
ulje što lice ozari
i hleb što hrani čoveku srce.

¹⁶ Gospodnja su stabla nalivena,
kedrovi što ih je usadio na Livanu;

¹⁷ na njima se ptice gnezde,
u čempresima rođa im se skući.

¹⁸ Na visokim gorama žive divokoze,
a kamenjari damanima utočište daju.

¹⁹ On je mesec načinio da se meri vreme,

- a i sunce zna kada da zađe.
20 Ti spuštaš tamu i noć biva,
pa izmile sve šumske živuljke.
21 Lavovi za plenom riču
tražeći od Boga za sebe hranu.
22 Kad sunce zarudi
oni se okupe u jazbini svojoj i ležu.
23 A čovek ide za poslom svojim
i radi do večeri.
24 O, Gospode, kako je mnogo dela tvojih!
Svako si od njih učinio mudro
i tvojih je stvorenja puna zemlja!
25 Eno mora, velikog i širokih obala,
vrve od bezbrojnih stvorenja,
životinja malih i velikih;
26 Po njemu brodovi brode
i Levijatan* koga si načinio u njemu igra.
27 Svi oni čekaju tebe
da im na vreme daš ono što jedu.
28 Ti im daješ
i oni to sakupe;
ti otvaraš ruku svoju
i oni su siti dobra.
29 Kad sakriješ lice svoje
oni se prepadnu;
kad im uzmeš dah, oni skapavaju
i ponovo idu u prašinu.
30 Kad im pošalješ svoj dah oni nastaju;
ti obnavljaš lice zemlje.

* **Psalam 104:26** Ne zna se tačno značenje ove reči. Prevodi se kao *kit, krokodil, ili morska neman.*

³¹ Nek doveka bude slava Gospodnja!
Nek delima svojim raduje se Gospod!

³² On u zemlju gleda i ona se trese;
on dotiče gore i one se dime.

³³ Kroz svoj život pevaću Gospodu,
dok me ima Boga moga proslavljaću!

³⁴ Ugodne mu bile misli moje,
a ja ću da se radujem u Gospodu.

³⁵ Nek grešnici nestanu sa zemlje
i zlobnika neka više nema!

Blagosiljaj, dušo moja, Gospoda!

Slavite Gospoda!

Psalam 105

¹ Hvalite Gospoda, prizivajte mu ime,
objavite njegova dela među narodima.

² Pevajte mu, slavite ga pesmom,
govorite o svim njegovim čudesima.

³ Hvalite se svetim imenom njegovim,
nek se raduju srca onih koji traže Gospoda.

⁴ Tražite Gospoda i njegovu snagu,
tražite svagda lice njegovo.

⁵ Pamтите čudesa koja je učinio,
čuda i sudove usta njegovih.

⁶ O, seme Avrahamovo, slugo njegov,
deco Jakovljeva, izabranici njegovi!

⁷ On je Gospod, Bog naš,
sudovi su njegovi po svoj zemlji.

⁸ On se seća uvek njegovog saveza,

reči što je zapovedi za hiljadu naraštaja,
9 koji je sklopio sa Avrahamom,
i kojim se zakleo Isaku,
10 za uredbu ga je postavio Jakovu,
Izrailju za večni savez,
11 govoreći: „Tebi ću dati zemlju hanansku,
kao deo vašega nasledstva.“

12 Dok ih je još bilo malo,
tek šaćica došljaka u zemlji,
13 lutajući od naroda do naroda,
od jednog carstva do drugog,
14 nije dao nikom da ih tlači,
radi njih je kažnjavao careve:
15 „Ne dirajte moje pomazanike,
mojim prorocima zlobu ne činite!“

16 On je glad prizvao na zemlju,
ukinuo svako snabdevanje hlebom.
17 Čoveka je poslao pred njima,
Josifa, prodanog u roblje.
18 Noge su mu sputali lancima,
a vrat su mu okovali gvožđem;
19 sve do časa kad se ispunila reč o njemu,
reč Gospodnja ga je prokušala.
20 Car je zapovedio da ga puste,
vladar naroda ga je oslobodio.
21 Postavio ga je za gospodara kuće,
za upravitelja svih svojih dobara;
22 da po svojoj volji vodi mu glavare,
starešine mu mudro savetuje.

23 Tako je Izrailj došao u Egipat;

- Jakov, došljak u Hamovoj zemlji.
24 I on je veoma umnožio svoj narod,
brojniji su bili od svojih dušmana.
25 Okrenuo im je srce da zamrže njegov narod,
da mu se na sluge pakosno okome.
26 Poslao je Mojsija, svog slugu,
i Arona, svog izabranika.
27 I oni su pred njima prikazali njegove znakove
i čudesa po Hamovoj zemlji.
28 Spustio je tamu na nju, pomračio je,
i oni* nisu bili neposlušni njegovoj reči.
29 Vode im je u krv pretvorio
i ribe im pomorio.
30 Zemlja im je vrvela od žaba,
čak i odaje njihovih careva.
31 Zapovedio je, pa su obadi i komarci
navalili na sve njihove krajeve.
32 Grad im je kao kišu dao
i plamene munje po njihovoj zemlji.
33 Loze im je i smokve slomio,
skršio im stabla po njihovom kraju.
34 Zapovedio je, pa su grunuli
bezbroyni skakavci i gusenice.
35 Obrstili su sve bilje njihove zemlje,
pojeli im letinu sa polja.
36 Pobio je sve prvence njihove zemlje,
prvi plod sve njihove muževnosti.
37 Izveo ih je sa srebrom i zlatom,
među njegovim plemenima nije bilo posr-
nulih.

* **Psalam 105:28** Prema stihu 26, jasno je da se radi o Mojsiju i Aronu.

³⁸ Egipat je odahnuo kada su izašli,
jer ih je od njih spopala strahota.

³⁹ Oblak je kao zaklon razastro
i plamen da noću svetli.

⁴⁰ Molili su ga i on im dovede prepelice,
hlebom s neba ih nasiti.

⁴¹ Otvorio je stenu i vode prokuljaše,
potekle su kao potok u zemlji suvoj.

⁴² Jer se setio svog svetog obećanja Avrahamu,
sluzi svome.

⁴³ Izveo je svoj narod u radosti,
uz klicanje svoje izabrane.

⁴⁴ Dao im je zemlje tuđinske,
zaposeli su trud naroda;

⁴⁵ da bi se držali njegovih propisa
i zakone njegove slušali.

Slavite Gospoda!

Psalam 106

¹ Slavite Gospoda!

Hvalite Gospoda jer je dobar,
jer je milost njegova doveka.

² Ko će da iskaže silna Gospodnja dela,
da mu svu slavu razglasi?

³ Blago onima što se drže pravde,
onima što uvek postupaju pravedno.

⁴ Seti me se, o, Gospode,
kada si milostiv svom narodu;

u spasenju svome
i mene se seti;

⁵ da vidim napredak tvojih izabranih,
da se radujem u radosti naroda tvoga
i hvalim se sa tvojim nasleđtvom.

⁶ Zgrešili smo kao preci naši;
učinili smo nepravdu, skrivili smo!

⁷ Naši preci u Egiptu nisu razumeli čudesa tvoja,
nisu spominjali tvoju veliku milost,
pa su se pobunili kraj mora,
kraj Crvenog mora.

⁸ A on ih je izbavio zarad svog imena,
da bi silu svoju pokazao.

⁹ Zapretio je Crvenom moru
i ono je presušilo,
pa ih je vodio dubinama
kao po pustinji.

¹⁰ Spasao ih je od ruke mrzitelja,
otkupio iz ruke dušmana.

¹¹ I vode su preplavile njihove krvnike,
niko od njih preostao nije.

¹² Tada su poverovali njegovim rečima
i pevali mu hvalospeve.

¹³ Ali brzo su mu dela zaboravili,
na savet njegov čekali nisu.

¹⁴ U pustinji ih spopade žudnja,
u pustari su iskušavali Boga.

¹⁵ I on je dao kako su tražili,
ali im je duše razboleo.

¹⁶ U taboru su zavideali Mojsiju i Aronu,

- svecu Gospodnjem.
- 17 Na to se zemlja raspukla,
progutala je Datana
i zatrpala Avironovu družinu.
- 18 Buknula je vatra u družini,
suknuo je plamen na zlobnike.
- 19 Na Horivu izlili su tele,
klanjali se livenom idolu;
- 20 zamenuli su Slavu svoju
za lik vola koji pase travu!
- 21 Zaboravili su Boga, svog izbavitelja,
koji je u Egiptu velika učinio dela;
- 22 čudesa u Hamovoj zemlji
i strahote na Crvenom moru.
- 23 Rekao je da bi ih istrebio,
da njegov izabranik Mojsije
nije stao pred njega u procep,
i odvratio njegov razorni gnev.
- 24 Prezreli su zemlju milu
i nisu verovali njegovoj reči.
- 25 Gundali su u svojim šatorima
i glas Gospodnji slušali nisu.
- 26 A on im se zakleo
da će ih pobiti u pustinji;
- 27 da će im pobiti decu među narodima
i raseliti po zemljama.
- 28 Ali oni su se priklonili Val-Fegoru
i jeli žrtve za mrtve.
- 29 Svojim su ga postupcima na gnev izazvali
pa je pošast buknila među njima.
- 30 Ali ustao je Fines da posreduje

i pošast je stala.

31 To mu se uračunalo kao pravednost
kroz sva pokolenja, doveka.

32 Gnevili su ga i na vodama Merive,
pa je i Mojsije zbog njih nastradao;

33 jer su mu duh razdražili
pa je nepromišljeno govorio usnama svojim.

34 Nisu istrebili narode
za koje im je Gospod zapovedio.

35 Pomešali su se s narodima,
naviknuli na njihova dela.

36 Služili su njihovim idolima
i oni su im postali zamka.

37 Žrtvovali su svoje sinove
i svoje ćerke zlodusima.

38 Prolivali su nevinu krv,
krv svojih sinova i svojih ćerki
koje su žrtvovali idolima Hanana;
krvlju su opoganili zemlju.

39 Oskrnavili su se delima svojim,
odali se bludu postupcima svojim.

40 Tada je planuo gnev Gospodnji na njegov narod,
zgadilo mu se njegovo nasledstvo.

41 Predavao ih je u ruke naroda
pa su nad njima vladali oni što ih mrze;

42 tlačili ih njihovi dušmani,
ponizili pod njihovom vlašću.

43 Mnogo puta ih je izbavljao,
ali su bili buntovnih namera,
pa su propadali u svojim krivicama.

44 Ali on bi ih pogledao u njihovoj mucij,

- čuo bi im preklinjanje;
⁴⁵ pa se zbog njih podsetio svog saveza
i sažalio po velikoj milosti svojoj.
⁴⁶ Čak je učinio da im se smiluju
svi tlačitelji njihovi.
- ⁴⁷ Spasi nas, Gospode, Bože naš,
skupi nas od naroda,
da hvalimo tvoje sveto ime,
da se dičimo tvojom slavom.
- ⁴⁸ Blagosloven da je Gospod, Bog Izrailjev,
od veka do veka.
I sav narod neka kaže:
„Amin.“

Slavite Gospoda!

Knjiga Peta

107

Psalmi 107-150

- ¹ Hvalite Gospoda jer je dobar,
jer je milost njegova doveka!
- ² Nek govore tako oni što ih je Gospod otkupio,
oni otkupljeni iz ruke dušmana;
- ³ koje je okupio iz zemalja istoka i zapada,
sa severa i s mora.
- ⁴ Tek, tumarali su po pustinji,
po bespuću i nisu našli mesto da se skrase.
- ⁵ A bili su i gladni i žedni,
dušu svoju da ispuste.
- ⁶ Gospodu su zavapili u čemeru svome

- i on ih je izbavio od njihovih muka!
- 7 Ravnim putem ih je poveo
da se skrase, da se skuće.
- 8 Nek Gospoda oni hvale za njegovu milost,
za čudesa nad potomcima ljudi!
- 9 Jer on poji grlo žednom,
dobrim siti dušu gladnom.
- 10 Čame u mraku, u tami;
okovani i bedom i gvožđem;
- 11 jer Božijim rečima prkose,
prezreli su savet Svevišnjega.
- 12 A on im je patnjom srca ponizio;
srljali su, a pomoći niotkuda.
- 13 Gospodu su zavapili u čemeru svome
i on ih je spasao od njihovih muka!
- 14 Izveo ih je iz mraka, iz tame,
okove im polomio.
- 15 Nek Gospoda oni hvale za njegovu milost,
za čudesa nad potomcima ljudi!
- 16 Jer je on razbio bronzana vrata,
izlomio gvozdene vratnice.
- 17 Pobudališe zbog svojih prestupničkih puteva,
mučiše se zbog svojih krivica.
- 18 Duši im se sva hrana zgadila
i do samih vrata smrti su pristigli.
- 19 Gospodu su zavapili u čemeru svome
i on ih je spasao od njihovih muka!
- 20 Reč svoju im je poslao, pa su ozdravili;
iz raka njihovih ih je izvukao.
- 21 Nek Gospoda oni hvale za njegovu milost,
za čudesa nad potomcima ljudi!

- 22 Nek žrtvuju žrtve zahvalnice;
nek mu dela objavljuju, neka kliču!
- 23 Oni što su morem brodovima plovili,
što su trgovali na velikim vodama;
- 24 oni su videli dela Gospodnja,
njegova čudesa u dubini;
- 25 kada je zapovedio, vetru naredio
da talase mora oluja podigne.
- 26 I oni se dižu do nebesa,
lome se do dubina,
pa im se duša topi od zebnje.
- 27 Ljuljaju se, teturaju ko pijani,
nestaje im sva veština.
- 28 Gospodu su zavapili u čemeru svome
i on ih je izveo iz njihovih muka!
- 29 Oluju je umirio
i talasi mora utihnuše.
- 30 A kada se stišaju, pomorci se raduju;
on ih vodi do željene luke.
- 31 Nek Gospoda oni hvale za njegovu milost,
za čudesa nad potomcima ljudi!
- 32 Neka ga uzdižu na narodnom saboru
i neka ga slave u starešinskom zboru!
- 33 On pretvara reke u pustinju,
vrela vode u tlo sparušeno;
- 34 plodnu zemlju u slatinu
zbog zla onih koji na njoj žive.
- 35 Od pustinje on jezero čini,
od zemlje puste vodene izvore.
- 36 Tu je gladne naselio
i oni su grad podigli;

- 37 polja su zasejali, vinograde posadili
i oni obilje plodova rađaju.
- 38 I on ih je blagoslovio
pa su se veoma umnožili;
ni stoka im se proredila nije.
- 39 Ali zbog tlačenja, nevolje i jada
oni se prorediše, poguriše.
- 40 On izliva prezir na plemiće,
pušta da tumaraju pustarom besputnom;
- 41 dok ubogog uzdiže, od nevolje sklanja,
poput stada njegov porod množi.
- 42 Vide to pravedni pa se raduju,
a svi nepravedni zatvaraju svoja usta.
- 43 Ko je mudar? Taj nek ovo pamti,
u Gospodnju milost nek proniče!

Psalam 108

Pesma. Psalam Davidov.

- 1 Srce mi je voljno, Bože,
da ti pevam,
da ti sviram bićem svojim!
- 2 Budite se, o, liro i harfo,
ja bih zoru da probudim.
- 3 O, Gospode, hvaliću te među narodima,
slaviću te među tuđincima.
- 4 Jer je velika milost tvoja, povrh je nebesa;
do oblaka seže vernost tvoja.
- 5 Neka si uzvišen vrh nebesa, Bože;
slava tvoja nek je nad svom zemljom.
- 6 Desnicom nas svojom spasi, usliši nas,
pa da tvoji miljenici izbavljeni budu.

- ⁷ U svom Svetilištu Bog je objavio:
„Zaklicaću, podeliću Sihem,
premeriću dolinu Sokota.
⁸ Moj je Galad, moj je Manasija;
Jefrem mi je kaciga na glavi,
a Juda mi carsko žezlo.
⁹ Moav mi je korito za pranje,
na Edom sam bacio sandalu,
uskliknuću povrh Filisteje!“
- ¹⁰ Ko će mene da otprati u grad utvrđeni?
A na Edom ko će me povesti?
- ¹¹ Nećeš li ti, o, Bože,
koji si nas odbacio,
pa s vojskama našim, Bože,
više ne koračaš?
- ¹² Pomoć daj nam ispred protivnika,
uzalud je ljudsko izbavljenje.
- ¹³ Silno ćemo stupati sa Bogom,
izgaziće naše protivnike!

Psalam 109

Horovođi. Psalam Davidov.

- ¹ O, Bože slavljenja mojega,
nemoj da začutiš!
- ² Eno, usta zlobna i usta pakosna
na mene su razjapljena;
kleveću me jezikom lažljivim.
- ³ Okružili su me rečima mržnje,
bez razloga napali me.
- ⁴ Tužbama mi uzvraćaju ljubav,
ali ja se predajem molitvi.
- ⁵ Na dobro mi uzvraćaju zlobom

i mržnju mi vraćaju za ljubav.

- ⁶ Protiv takvog postavi zlikovca,
tužitelja, nek mu stoji s desna!
- ⁷ Kada mu se sudi, krivac neka bude;
neka mu se i molitva u greh preokrene!
- ⁸ Nek mu dani budu malobrojni,
neka se njegova služba da drugome.
- ⁹ Nek mu deca siročad postanu
i žena mu udovica!
- ¹⁰ Neka mu se deca potucaju, neka prose;
neka mole kada odu iz svojih ruina!
- ¹¹ Nek mu pleni zajmodavac sve što je njegovo,
neka mu tuđinac imanje opljačka!
- ¹² Nema nikoga da mu se smiluje,
siročad mu nemala nikoga koji bi ih požalio!
- ¹³ Neka mu se seme zatre,
ime im se izbrisalo u kolenu drugom!
- ¹⁴ Nek se pamte krivice njegovih predaka pred
Gospodom,
greh majke njegove nek se ne izbriše!
- ¹⁵ Neka budu trajno pred Gospodom,
a on sa zemlje nek im zbriše spomen!
- ¹⁶ Jer se nije setio milost da iskaže,
već je kinjio siromaha, nevoljnika,
ubijao očajnika.
- ¹⁷ Voleo je kletvu,
pa neka ga stigne;
blagoslov mu nije bio mio,
pa neka je daleko od njega.
- ¹⁸ Ko odelom u kletvu se oblačio,
pa nek se ona kao voda u njega ulije

- i kao ulje u njegove kosti.
- 19 Nek mu ona bude ko ogrtač u koga se zamotava,
kao pojas koji stalno opasuje!
- 20 Neka tako Gospod plati mojim tužiteljima
i onima što o meni govore zlobno!
- 21 A ti, o, Gospode Bože,
čini sa mnom kako dolikuje tvom imenu;
izbavi me jer je milost tvoja dobra.
- 22 Evo, i siromah i nevoljnik ja sam,
probodeno srce je u meni.
- 23 Bledim kao senka izdužena,
oduvan sam ko skakavac.
- 24 Od posta mi kolena klecaju;
telo mi je mršavo, bez sala.
- 25 Postao sam ruglo za njih,
odmahuju glavom kad me vide.
- 26 O, Gospode, pomози mi!
Spasi mene, o, moj Bože, po milosti svojoj!
- 27 Neka znaju ljudi da je ovo ruka tvoja;
da si to ti, o, Gospode, učinio.
- 28 Oni neka kunu a ti blagosiljaj;
a kada se dignu neka se zastide,
a tvoj će se sluga radovati.
- 29 Neka se tužitelji moji u bruku obuku,
sramotom svojom neka se pokriju ko plaštom.
- 30 Hvaliću Gospoda na sav glas!
Slaviću ga usred mnoštva;
- 31 jer je ubogome stao s desne strane
da ga spase od onih što mu duši presuđuju!

Psalam 110

Psalam Davidov.

¹ Reče Gospod Gospodu mome:

„Sedi meni s moje desne strane,
dok dušmane ne položim tvoje,
za tvoje noge postolje da budu.

² Žezlo snage tvoje pruža Gospod sa Siona:
Sred dušmana svojih vladaj!

³ Tvoj će ti se narod rado dati u danu tvog pohoda;
u sjaju slave, u ciku zore mladići su tvoji kao
rosa.“

⁴ Gospod je dao zakletvu
i neće je povući:
„Ti si doveka sveštenik
po redu Melhisedekovom.

⁵ Gospod ti je s desne strane
i careve lomi u danu svog gneva.

⁶ On narodima sudi, sve je puno leševa;
širom polja on glave razbija.

⁷ On iz potoka kraj puta pije
i zbog toga diže glavu.“

Psalam 111

¹ Slavite Gospoda!

Hvaliću Gospoda celim srcem svojim,
na saboru pravednika i u zajednici!

² Velika su dela Gospodnja,
željan ih je svako ko uživa u njima.

- ³ Veličanstveno i slavno delo je njegovo,
pravednost njegova trajeće doveka.
- ⁴ Čudesa je svoja učinio da se pamte,
milosrdan je i milostiv Gospod.
- ⁵ Hranu daje bogobožnima,
svog saveza doveka se seća.
- ⁶ Svom narodu javio je silu dela svojih,
dajući im nasledstvo naroda.
- ⁷ Verodostojna su i pravedna dela njegovih ruku,
svi njegovi propisi su pouzdani;
- ⁸ postavljeni od veka do veka,
učinjeni istinito i pravedno.
- ⁹ Za svoj narod otkup je poslao
i svoj savez večno postavio;
ime mu je i sveto i strašno.
- ¹⁰ Mudrost otpočinje bogobožnošću.
Baš su razboriti svi koji tako čine*
i slava im traje za vek veka.

Psalam 112

- ¹ Slavite Gospoda!

Blago čoveku što se Gospoda boji
i u zapovestima njegovim rado uživa.

- ² Moćno će mu potomstvo biti po zemlji,
naraštaj će pravednika blagosloven biti.
- ³ U kući mu blago i imetak,
pravednost mu postojana vavek.

* **Psalam 111:10** Oni koji drže savez i bogobožni su, prema kontekstu ovog i prethodnog stiha.

- ⁴ Svetlo i u tami sija pravednima,
milosrdnima, milostivima i pravičnima.
- ⁵ Sažaljiv je dobar čovek, pozajmljuje,
pravedno se u poslu ophodi.
- ⁶ Taj se nikad uzdrmati neće,
sećanje na pravednika trajaće doveka.
- ⁷ On ne strepi pred lošim vestima,
pouzdanog srca u Gospoda se uzda.
- ⁸ Pribranog je srca, ne strahuje
dok ne zalikuje nad dušmanima svojim.
- ⁹ On neštedimice deli,
daje sirotinji,
pravednost njegova ostaje doveka;
rog će mu se u časti uzdići.
- ¹⁰ Videće to zlotvor, ozlojediće se,
škripaće zubima i grišće se;
propašće žudnja zlotvora!

Psalam 113

- ¹ Slavite Gospoda!

O, slavite, sluge Gospodnje,
slavite ime Gospodnje!

- ² Nek ime Gospodnje proslavljano bude
od sad pa doveka!

- ³ Od izlaska sunca pa do njegovog zalaska,
proslavljano bilo ime Gospodnje!

- ⁴ Nad svim narodima uzvišen je Gospod,
slava mu je vrh nebesa.

- ⁵ Ko je kao Gospod, Bog naš,

- što stoluje u visini;
6 što se sagne da pogleda
i po nebu i po zemlji?
- 7 Siromaha diže iz prašine,
iz bunjišta diže ubogoga;
8 da ga posadi s plemićima,
s plemićima njegovog naroda.
9 Od nerotkinje u kući
čini srećnu majku dece.

Slavite Gospoda!

Psalam 114

- 1 Kada je iz Egipta izašao Izrailj,
dom Jakovljevi iz naroda tuđinskog jezika,
2 Juda je postao njegovo Svetilište
i Izrailj carstvo njegovo.
- 3 Videlo to more, pa ustuknu,
a i Jordan poteče unazad.
4 Ko ovnovi poskakaše gore
i brežuljci poput jaganjaca.
- 5 More, što si uteklo?
Jordane, što si unazad potekao?
6 Gore, što skaćete ko ovnovi
i vi, brežuljci, poput jaganjaca?
- 7 Pred Gospodom potresi se, zemljo,
pred Jakovljevim Bogom;
8 što pretvara stenu u jezero,
kremen-kamen u svoj izvor vode.

Psalam 115

¹ Nemoj nama, o, Gospode, nemoj nama,
već imenu svome slavu podaj,
zbog milosti svoje i istine svoje!

² Zašto narodi da govore:
„Taj Bog njihov, gde je?“

³ A Bog naš je na nebesima
i on čini sve što mu se prohte!

⁴ Srebro su i zlato njihovi idoli,
ljudskih ruku delo.

⁵ Sa ustima – a nemi,
sa očima – a slepi;

⁶ sa ušima – a gluvi
i sa nose koji ne miriše;

⁷ sa rukama koje ne pipaju,
sa nogama koje se ne kreću
i sa grlom što ni glas da pusti.

⁸ Takvi će da budu ti što su ih načinili,
svi koji se u njih pouzdaju!

⁹ Izrailju, u Gospoda se uzdaj!
On im je pomoćnik, on im je štit!

¹⁰ Dome Aronov, u Gospoda se uzdaj!
On im je pomoćnik, on im je zaštitnik!

¹¹ Vi što strepite od Gospoda,
u Gospoda se uzdajte!
On im je pomoćnik, on im je zaštitnik!

¹² Setio se i nas Gospod!
Nek nas blagoslovi,
neka blagoslovi dom Izrailjev;
neka blagoslovi dom Aronov!

¹³ Blagosloviće one što strepe od Gospoda,
kako male tako i velike.

¹⁴ Umnožio vas Gospod,
i vas i decu vašu!

¹⁵ Blagoslovio vas Gospod,
Sazdatelj nebesa i zemlje!

¹⁶ Nebesa su Gospodnja nebesa,
a zemlju je dao potomcima ljudi.

¹⁷ Preminuli ne slave Gospoda,
ni svi što u pokoj idu;

¹⁸ a mi Gospoda slavimo
sada i doveka!

Slavite Gospoda!

Psalam 116

¹ Ja volim Gospoda, jer je čuo moj glas
i preklinjanja moja;

² prignuo je uho svoje k meni
i dokle živim ja ću da mu vapim!

³ Smrtna su se užad splela oko mene
i zamka Sveta mrtvih spopala me;
snađoše me i muka i čemer.

⁴ Ali ime sam Gospodnje zvao:
„O, Gospode, preklinjem te,
izbavi mi dušu!“

⁵ Milostiv je i pravedan Gospod,
naš je Bog milosrdan!

⁶ Gospod brani prostodušne,
jer kada sam bio lakoveran, on me je spasao.

- ⁷ Ti se opet smiri, dušo moja,
jer ti Gospod obilno uzvрати!
- ⁸ Da, ti si dušu moju od smrti spasao,
oko moje od plakanja,
nogu moju od spoticanja.
- ⁹ U zemlji živih
pred Gospodom ja ću ići.
- ¹⁰ Poverovao sam, makar i govorim:
„Ojađen sam jako!“
- ¹¹ A rekao sam brzopleto:
„Svaki čovek je lažljivac!“
- ¹² Čime Gospodu da uzvratim
za sve njegovo dobro prema meni?
- ¹³ Čašu ću spasenja da podignem,
Gospodnje ću ime da prizovem!
- ¹⁴ Zavete svoje izvršiću Gospodu
pred celim njegovim narodom.
- ¹⁵ Skupocena je u očima Gospodnjim
smrt njegovih vernih.
- ¹⁶ O, Gospode, ja sam sluga tvoj!
Tvoj sam sluga, sin tvoje sluškinje,
sa mene si raskovo okove!
- ¹⁷ Prineću ti žrtvu zahvalnicu
i prizvaću ja ime Gospodnje!
- ¹⁸ Zavete svoje izvršiću Gospodu
pred celim njegovim narodom;
- ¹⁹ u dvorištima Doma Gospodnjeg,
usred tebe, o, Jerusalime.

Slavite Gospoda!

Psalam 117

- ¹ Svi puci, slavite Gospoda,
veličajte ga, svi narodi!
² Jer mu je moćna milost prema nama
i doveka istina je Gospodnja!

Slavite Gospoda!

Psalam 118

- ¹ Hvalite Gospoda jer je dobar,
jer je milost njegova doveka!
- ² Nek Izrailj kaže:
„Jer je milost njegova doveka!“
- ³ Neka dom Aronov kaže:
„Jer je milost njegova doveka!“
- ⁴ Neka kažu oni koji strepe od Gospoda:
„Jer je milost njegova doveka!“
- ⁵ U teskobi Gospoda sam zvao;
čuo me je Gospod,
izveo me na prostrano mesto.
- ⁶ Gospod je na mojoj strani, neću se bojati;
šta mi može učiniti čovek?
- ⁷ Gospod je na mojoj strani,
među mojim pomagačima;
ja ću samo da likujem
nad onima što me mrze.
- ⁸ Bolje je u Gospodu utočište naći,
nego u čoveku oslonac pronaći.
- ⁹ Bolje je u Gospodu utočište naći,

- nego u plemićima oslonac pronaći.
10 Svi narodi opkoliše mene,
ali sam ih potisnuo u ime Gospodnje.
11 Opkoliše me, baš me okružiše,
ali sam ih potisnuo u ime Gospodnje.
12 Prekriše me kao pčele,
al' zgasnuše ko plamen u trnju,
jer baš sam ih potisnuo u ime Gospodnje.
13 Divlje su me gurnuli da padnem,
ali mi je Gospod pomogao.
14 Gospod je moja sila i pisma,
on mi je spasenje!
- 15 Povik klicanja i spasenja
u šatoru je pravednika,
silna je na delu desnica Gospodnja.
16 Podigla se desnica Gospodnja!
Silna je na delu desnica Gospodnja!
- 17 Ja umreti neću, živeću
dela Gospodnja da objavim.
18 A korio me je Gospod, baš me je korio;
ali smrti predao me nije.
19 Vrata pravednosti otvorite meni,
da kroz njih prođem i hvalim Gospoda!
- 20 To su vrata Gospodnja,
pravedni će kroz njih proći.
21 Hvaliću te, jer si mi se odazvao,
jer si meni Spasitelj postao!
- 22 Kamen što su zidari odbacili,
postade kamen ugaoni.
23 Od Gospoda ovo beše
i to je divno u našim očima.

- 24 Ovo je dan sazdan od Gospoda;
radujmo se i kličimo u njemu!
- 25 O, Gospode, vapimo ti, spasi!
O, Gospode, vapimo ti, uspeh daj nam!
- 26 Blagosloven onaj koji dolazi u ime Gospodnje!
Blagosiljamo vas iz Doma Gospodnjeg!
- 27 Gospod je Bog,
nas je obasjao.
Žrtvu prazničnu konopcima zavežite
za rogove žrtvenika.
- 28 Bog moj ti si, tebe ću da hvalim;
o, moj Bože, tebe da veličam!
- 29 Hvalite Gospoda jer je dobar,
jer je milost njegova doveka!

Psalam 119

Ⲗ Alef

- 1 Blago ljudima besprekornog puta,
po Gospodnjem Zakonu što žive.
- 2 Blago onima što se drže njegovih propisa,
što ga traže celim srcem;
- 3 i nepravdu što ne čine,
prema stazama njegovim što žive.
- 4 Svoje si nam odredbe ti dao
da bi ih se predano držali.
- 5 O, kada bi moje staze postojane bile,
da se tvojih uredaba držim!
- 6 Ja se onda zastideo ne bi,
sve zapovesti tvoje kad bih razmatrao.

7 Čestitog ću srca hvalu tebi dati,
kad pravila pravednosti tvoje budem naučio.

8 Držaću se tvojih uredaba,
a ti mene sasvim ne napuštaj!

■ *Bet*

9 Kako mladić čistim put svoj da održi?
Držeći se reči tvoje.

10 Tebe tražim celim srcem svojim,
ne daj mi da lutam od tvojih zapovesti.

11 Tvoju reč sam u srce sakrio
da ti ne bih sagrešio.

12 O, Gospode, blagosloven ti si!
Pouči me svojim uredbama.

13 Usnama ja svojim objavljujem
sva pravila usta tvojih.

14 Radujem se putu propisa tvojih
kao da je svakovrsno blago.

15 Na odredbe tvoje mislim,
na puteve tvoje pazim.

16 Uživam u uredbama tvojim,
zaboravu reč ti ne dam.

■ *Gimel*

17 Sluzi svome blagonaklon budi,
pa da živim i reč tvoju držim.

18 Oči mi otvori, pa da gledam
u čudesa tvojega Zakona.

19 Ja sam došljak na zemlji,
zapovesti svoje ne skrivaj od mene.

20 Satire se duša moja,
jer za pravilima tvojim stalno žudi.

21 Ti bahate prekorevaš, prokleti su oni
koji zastraniše od zapovesti tvojih.

22 Skini s mene ruganja i prezir,

jer se tvojih propisa ja držim.

23 I glavari zasedaju, protiv mene se dogovaraju;
a tvoj sluga razmišlja o tvojim uredbama.

24 Da, propisi su tvoji
uživanja moja, savetnici moji.

¶ *Dalet*

25 Duša mi se s prašinom slepila,
po svojoj me reči ti oživi.

26 Puteve sam svoje izložio i ti si me uslišio,
pouči me svojim uredbama.

27 Daj da shvatim put tvojih odredbi,
pa da tvoja čudesa razmatram.

28 Od tuge mi duša jeca,
po svojoj me reči ti osnaži.

29 Put zablude ukloni od mene,
svoj mi Zakon milostivo daruj.

30 Put vernosti ja sam odabrao,
pravila sam tvoja prigrlio.

31 Uz propise tvoje ja prijanjam;
o, Gospode, ne daj da se osramotim.

32 Putem tvojih zapovesti hitam,
jer mi za njih srce širiš.

¶ *He*

33 O, Gospode, pouči me putu svojih uredaba,
da bih ga se do kraja držao.

34 Pronicljivost daj mi,
da tvoj Zakon ispunjavam
pa da ga se celim srcem držim.

35 Daj da idem stazom zapovesti tvojih,
jer je u njoj moje uživanje.

36 Propisima tvojim srce mi prikloni,
a ne nečasnoj dobiti.

37 Oči moje ti okreni da prolaznost ne gledaju,

na svom putu život mi podari.

38 Sluzi svome reč svoju ispuni,
onu što si dao bogobojaznome.

39 Odagnaj od mene prezir od koga strahujem,
jer su tvoja pravila valjana.

40 Gle, za tvojim odredbama čeznem,
oživi me pravednošću svojom!

† Vav

41 O, Gospode, milost tvoja nek na mene dođe,
spasenje tvoje što si obećao;

42 pa da mogu podrugljivcu nešto da uzvratim,
jer ja se u tvoju reč pouzdam.

43 Ne ostavljaj usta moja sasvim bez istine,
jer na tvoja pravila ja čekam;

44 pa tvoj Zakon istrajno da držim,
sve od veka pa do veka;

45 i da živim u prostranoj zemlji,
jer tvoje odredbe ja tražim;

46 da svedočim ja propise tvoje,
pred carevima da se ne postidim;

47 uživaću u zapovestima tvojim,
jer ih volim;

48 podići ću ruke svoje ka zapovestima tvojim, jer
ih volim;

uredbe ću tvoje da razmatram.

† Zajin

49 Seti se reči tvoje za slugu tvoga
kojom si mi ti ulio nadu.

50 Ona mi je u jadu uteha,
jer reč tvoja život meni čuva.

51 Silno mi se rugaju bahati,
a ja od tvoga Zakona ne skrećem.

52 Na pravila tvoja davna mislim, Gospode,

i njima se tešim!

53 Spopada me plamen srdnje zbog zlobnika,
onih što tvoj Zakon napuštaju.

54 Uredbe su tvoje pesme moje
u kući skitnje moje.

55 O, Gospode, ime tvoje spominjem u noći,
da se držim ja tvoga Zakona!

56 I ovo je moja obaveza:
da se držim tvojih odredaba.

▮ *Het*

57 Ja imam Gospoda,
odlučan sam da reč tvoju držim.

58 Preklinjem te celim srcem svojim,
milostivo daj mi što si obećao.

59 Puteve svoje ispitujem,
propisima tvojim korake usmeravam svoje.

60 Žurim, ne oklevam
da zapovesti tvoje držim.

61 Obmotaše me užad zlikovačka,
ali Zakon tvoj ne zaboravljam.

62 Usred noći podižem se da ti zahvaljujem
zbog tvojih pravednih sudova.

63 Prijatelj sam bogobojaznih,
onih što ti odredbe čuvaju.

64 O, Gospode, milosti je tvoje puna zemlja!
Pouči me svojim uredbama.

▮ *Tet*

65 O, Gospode, činiš dobro služi tvome,
kako si i obećao!

66 Nauči me da dobro sudim i shvatam,
jer zapovestima tvojim verujem.

67 Lutao sam pre stradanja svoga,
a sada se držim tvoje reči.

- 68 Ti si dobar, dobročinitelj si;
pouči me uredbama svojim.
69 Lažima me blate osioni,
a ja se svim srcem odredaba tvojih držim.
70 Srce im je zadržiglo, skorelo,
a ja u tvom Zakonu uživam.
71 Korisno je kad se mučim
da bih tvoje uredbe shvatio.
72 Bolji mi je Zakon što si objavio
od hiljada zlatnika i srebrnjaka.

Jod

- 73 Tvoje su me ruke sačinile, stvorile me;
razboritost daj mi da naučim zapovesti tvoje.
74 Neka me vide bogobojažni,
pa neka se obraduju,
jer se tvojoj reči nadam.
75 Gospode, znam da su sudovi tvoji pravedni,
da me koriš jer me voliš.
76 Milost tvoja neka me uteši,
kao što si obećao svome sluzi.
77 Neka mi dođe milosrđe tvoje, da oživim,
jer je Zakon tvoj meni uživanje.
78 Osioni neka se postide za klevetu kojom me
kleveću,
a ja mislim na odredbe tvoje.
79 Bogobojažni neka mi pristupe,
oni koji znaju za tvoje propise.
80 Nek mi srce besprekorno bude
prema tvojim uredbama,
tako da se ne zastidim.

Kaf

- 81 Duša moja kopni za tvojim spasenjem,
jer reč tvoju iščekujem.

- 82 Oči moje sahnu da mi se obratiš,
govorim: „Kada ćeš me utešiti?“
83 Postao sam ko mešina nadimljena,
uredbe tvoje ne dam zaboravu.
84 Koliko je dana sluzi tvom ostalo?
Kad ćeš sudu da privedeš moje tlačitelje?
85 Bahati mi iskopaše jame,
ti što nisu po Zakonu tvome.
86 Svaka ti je zapovest istina,
pomozi mi jer me gone zabludama.
87 Skoro su me sa zemlje zbrisali,
a ja tvoje odredbe ne odbacujem.
88 Milošću me svojom živoga sačuvaj
da održim tvojih usta svedočanstvo.

↳ *Lamed*

- 89 O, Gospode, večna je reč tvoja,
na nebesima je učvršćena!
90 Od roda do roda je vernost tvoja,
ti si zemlju osnovao i ona je postojana.
91 Po odlukama tvojim i danas stoji,
jer tebi služi sve što postoji.
92 Da mi tvoj Zakon uteha nije bio,
propao bih u nevolji svojoj.
93 Doveka pamtim odredbe tvoje,
jer me one u životu drže.
94 Ja pripadam tebi, spasi me,
jer odredbe tvoje tražim!
95 Zlikovci vrebaju da me ubiju,
a ja propise tvoje pažljivo razmatram.
96 Svemu savršenom video sam kraja,
al' širini tvoje zapovesti kraja nema.

↳ *Mem*

- 97 Kako volim Zakon tvoj!
Od jutra do sutra razmišljam o njemu.
- 98 Zapovest me tvoja mudrijim čini od dušmana
mojih,
jer doveka pripada mi.
- 99 Bolje rasuđujem od svih svojih učitelja,
jer razmišljam o propisima tvojim.
- 100 Od staraca umniji sam,
jer razmatram odredbe tvoje.
- 101 Od svake zle staze čuvam stope svoje
da bih reč tvoju mogao da držim.
- 102 Od pravila tvojih ja se ne okrećem
jer si ti sam mene poučio.
- 103 Kako je slatka reč tvoja nepcu mome,
od meda je *slađa* ustima mojim!
- 104 Razborit sam od odredaba tvojih
i zato mrzim svaku lažnu stazu.
- ; *Nun*
- 105 Mojoj nozi tvoja reč je lampa
i svetlo za moju stazu.
- 106 Zakleo sam se, obavezujem se:
držaću se tvojih pravednih sudova.
- 107 Mnogo sam stradao, Gospode,
po svojoj me reči ti oživi.
- 108 Dobrovoljnu žrtvu usta mojih primi, molim te,
Gospode;
pouči me tvojim pravilima.
- 109 Glava moja stalno je u torbi
ali Zakon tvoj ne zaboravljam.
- 110 Zlotvori mi klopku postavljaju
ali ja ne skrećem s tvojih odredaba.
- 111 Doveka sam nasledio propise tvoje,
jer su oni radost mome srcu.

112 Predao sam srce svoje da uredbe tvoje izvršava,
za vekove i do kraja.

☞ *Sameh*

113 Mrzim ljude srca podeljenog,
a tvoj Zakon volim.

114 Utočište, štiti moj ti si,
ja se tvojoj reči nadam.

115 Odlazite od mene, zločinci,
da bih svoga Boga zapovesti ispunjavao!

116 Podrži me kao što si obećao, pa da živim;
sramoti me ne prepusti zbog nadanja moga.

117 Okrepi me, pa da spasen budem
i da trajno težim uredbama tvojim.

118 Ti se gnušaš svih što zastrane od uredaba tvojih,
jer je uzaludna njihova obmana.

119 Kao zguru skinuo si sve zlobnike zemaljske
i zato volim propise tvoje.

120 Telo mi se ježi jer od tebe strepim,
sudovi me tvoji plaše.

☞ *Ajin*

121 Ja postupam pravo i pravedno,
tlačiteljima mojim ne ostavljam mene!

122 Budi jamac za dobro svom sluzi,
da me gordi ne bi tlačili.

123 Oči su mi usahnule za tvojim spasenjem
i za rečju pravednosti tvoje.

124 Tvome sluzi ti učini po milosti svojoj,
pouči me uredbama svojim.

125 Tvoj sam sluga, prosvetljenje daj mi
pa da tvoje propise razumem.

126 Jeste vreme da deluje Gospod,
tvoj su Zakon prekršili!

127 Zato više volim zapovesti tvoje

nego zlato, više nego suvo zlato.

- 128 Zato odobravam odredbe tvoje, svaku i o
svemu,
i prezirem svaku stazu laži.

Pe

- 129 Čudesni su tvoji propisi,
zato ih se duša moja pridržava.
130 Objašnjenje tvojih reči prosvetljuje,
promućurnost daje lakovernima.
131 Zinuo sam, dahćem,
jer sam željan zapovesti tvojih.
132 Na mene se osvrni, smiluj mi se,
ko što često činiš onim što ti ime vole.
133 Rečju svojom korake mi vodi,
ne daj bilo kojem grehu da nada mnom vlada.
134 Otkupi me od tlačitelja ljudi
da odredbi tvojih mogu da se držim.
135 Nek slugu tvoga obasja lice tvoje,
uredbama svojim pouči me!
136 Potoci suza iz mojih očiju teku
jer se Zakona tvoga ne drže ljudi.

Cade

- 137 O, Gospode, ti pravedan jesi
i presude tvoje ispravne su!
138 Propisi tvoji što si zapovedio,
pravedni su i sasvim su verni.
139 Revnost moja izjeda me
jer dušmani su moji tvoje reči zaboravili.
140 Tvoja reč je sasvim proverena
i voli je sluga tvoj!
141 Neznatan sam i omrznut ja sam,
odredbe ti ne dam zaboravu.
142 Pravda tvoja je pravda doveka

i istina tvoj je Zakon.

143 Snašli su me nevolja i muka,
ali uživam u zapovestima tvojim.

144 Propisi tvoji doveka su pravedni,
da živ budem podari mi razum.

✎ *Kof*

145 Od sveg srca vapim! Gospode, usliši me,
da uredbe tvoje držim!

146 Tebi vapim da me spaseš,
da propise tvoje držim.

147 Pre zore se dižem i za pomoć vapim,
jer se tvojoj reči nadam.

148 Još pre smene noćne straže oči moje bdiju,
da o tvojoj reči mislim.

149 O, Gospode, po milosti svojoj glas moj saslušaj,
život mi sačuvaj po svojoj odluci.

150 Primiću se oni što zlobu smišljaju,
oni što su od tvog Zakona daleko.

151 A ti si, o, Gospode, blizu
i istina su sve zapovesti tvoje!

152 Odavno sam naučio iz tvojih propisa
da si ih doveka učvrstio.

✎ *Reš*

153 Pogledaj na moju muku pa me oslobodi,
jer tvoj Zakon zaboravu ne dam.

154 Za moj slučaj se zauzmi, otkupi me,
rečju svojom život mi sačuvaj.

155 A spasenje je daleko od zlobnika,
jer uredbe tvoje oni i ne traže.

156 O, Gospode, golemo je milosrđe tvoje,
život mi sačuvaj po svojoj odluci.

157 Brojni su progonitelji moji i dušmani moji,

- ali ja ne skrećem od propisa tvojih.
158 Gadi mi se kad gledam neverne,
što ne mare za reč tvoju.
159 Vidi kako odredbe ti volim!
O, Gospode, po milosti svojoj život mi sačuvaj!
160 Sva je tvoja reč istina,
doveka ti svaka presuda pravedna.
✠ Šin i Sin
161 Bezrazložno gone me glavari,
al' od reči tvoje strepi srce moje.
162 Zbog reči tvoje radujem se
kao onaj koji plen veliki stekne.
163 Mrzim laž, prezirem je,
a tvoj Zakon volim.
164 Sedam puta na dan ja te slavim
zbog tvojih pravednih odluka.
165 Obilje je mira na onima što ti Zakon vole,
za njih nema spoticanja.
166 O, Gospode, spasu tvom se nadam;
izvršavam tvoje zapovesti.
167 Propisa se tvojih drži duša moja,
ja ih neizmerno volim.
168 Odredaba tvojih i propisa tvojih ja se držim,
jer svi su moji putevi pred tobom.
✠ Tav
169 O, Gospode, plač moj neka ti je blizak!
Po reči mi svojoj prosvetljenje podaj.
170 Moja molba nek pred tebe dođe,
po svom obećanju ti mene izbavi.
171 Nek se sliva slavopoj sa mojih usana,
jer me svojim uredbama učiš.
172 Nek reč tvoju moj jezik zapeva,
jer su pravedne sve zapovesti tvoje.

- 173 Nek ti ruka u pomoć mi stigne,
jer sam tvoje odredbe odabrao.
174 O, Gospode, za spasenjem tvojim čeznem
i u tvome Zakonu uživam!
175 Neka mi je duša živa da bi te slavila,
sudovi tvoji neka mi pomognu.
176 Poput ovce ja sam zalutao; a ti slugu svoga traži,
jer zapovesti tvoje ne dam zaboravu.

Psalam 120

Pesma poklonička.

- 1 U nevolji Gospoda sam zvao
i on mi se odazvao.
2 O, Gospode, izbavi mi dušu
od lažljivih usana
i jezika prevrtljivog!
3 Šta li će se tebi dati,
šta će ti se nadodati,
o, jeziče prevrtljivi?
4 Junakove oštre strele
sa smrekinom žeravicom!
5 Jao meni!
Ja sam došljak kod Meseha,
u kedarskim šatorima živim.
6 Predugo sam boravio
sa onima što mir mrze.
7 Ja sam miru predan,
ali čim bih da govorim,
oni bi da zarate.

Psalam 121

Pesma poklonička.

- ¹ Svoje oči ka gorama dižem.
Odakle će meni pomoć doći?
² Doći će mi pomoć od Gospoda,
Sazdatelja nebesa i zemlje!
- ³ Nozi tvojoj da posrne ne da,
tvoj zaštitnik zadremati neće.
⁴ Gle, ne drema i ne spava
zaštitnik Izrailja!
- ⁵ Gospod je zaštitnik tvoj!
Gospod ti je senka s tvoje desne strane.
⁶ Neće ti škoditi ni sunce po danu
ni mesec po noći.
- ⁷ Od svakoga zla Gospod će te zaštititi,
zaštitće dušu tvoju.
⁸ Gospod će te zaštititi kada budeš odlazio
i kad budeš dolazio,
od sada pa doveka!

Psalam 122

Pesma poklonička. Davidova.

- ¹ Obradovao sam se kada su mi rekli:
„Idemo u Dom Gospodnji!“
² Evo nas, stojimo na vratima tvojim,
o, Jerusalime!
- ³ Jerusalim, grad podignut,
postojan i skladan.
⁴ Plemena se u njega uspinju,
Gospodnja plemena
prema propisu za Izrailj,

da hvalospev daju Gospodnjem imenu.

⁵ Jer prestoli suda su postavljeni tamo,
prestoli doma Davidovog.

⁶ Molite se za mir Jerusalima!

Oni što te vole neka napreduju!

⁷ Neka bude mira među tvojim zidinama,
blagostanja među tvojim dvorovima!

⁸ Radi braće moje, prijatelja mojih,
kažem: „Mir u tebi bio!“

⁹ Radi Doma Gospoda, Boga našeg,
tvoje dobro tražim!

Psalam 123

Pesma poklonička.

¹ Oči svoje ja podižem tebi,
koji sediš na nebesima!

² Gle, kao što su oči slugu
na rukama njihovih gazda;
kao što su sluškinjine oči
na rukama njene gazdarice;
tako su i naše oči
na Gospodu Bogu našem,
dok se na nas ne sažali.

³ Sažali se, o, Gospode,
sažali se na nas,
jer prezira smo siti!

⁴ Duša naša dovoljno je sita
ruganja bahatih
i prezira osionih ljudi!

Psalam 124

Pesma poklonička. Davidova.

- ¹ „Da Gospod sa nama nije bio“ –
 nek Izrailj kaže –
² „da Gospod sa nama nije bio,
 kada su se ljudi na nas digli;
³ tada bi nas žive progutali,
 kad su svojim gnevom usplamteli na nas;
⁴ tada bi nas bujice odnele,
 brzak bi nam preplavio duše;
⁵ tada bi nam mahnitale vode
 preplavile duše.
- ⁶ Gospod nek je blagosloven
 što nas nije ko plen dao njihovim zubima!
⁷ Duša se naša izbavila
 kao ptica iz lovčeve zamke;
zamka je pukla
 i mi smo se izbavili.
⁸ Naša pomoć ime je Gospoda,
 Sazdatelja nebesa i zemlje!“

Psalam 125

Pesma poklonička.

- ¹ Oni što se u Gospoda uzdaju,
 jesu kao gora Sion – postojana,
 doveka se pomaknuti ne da!
² Poput gora što Jerusalem okružuju,
 tako je i Gospod oko svog naroda,
 sve od sada pa za večnost celu.
- ³ Uistinu, neće žezlo zločinaca vladati
 nad zemljom što pripada pravednima;
da pravedni ruke svoje ne bi
 nepravdi pružali.

- ⁴ O, Gospode, dobro čini dobrima
i onima čestitoga srca!
⁵ A one što na svoje krive staze skreću,
Gospod će odagnati sa zlotvorima.

Mir Izrailju!

Psalam 126

Pesma poklonička.

- ¹ Kad je Gospod prognanike na Sion vraćao,
bilo nam je kao da sanjamo!
² Usta su nam praskala od smeha,
jezik nam je klicao
kada se među narodima pričalo:
„Njima je Gospod veliko delo učinio!“
³ Gospod nam je veliko delo učinio
i kako smo samo razdragani bili!

⁴ O, Gospode, sreću našu ti povrati
ko brzake na ispucalu zemlju!
⁵ Oni koji sa suzama seju,
žanju sa klicanjem.
⁶ Plačući ide čovek
i zobnicu sa semenom nosi,
ali će se vratiti sigurno,
i klicaće, svoje snoplje
dok bude nosio!

Psalam 127

Pesma poklonička. Solomonova.

- ¹ Ako Gospod ne podiže kuću,
uzalud se na njoj graditelji muče;
ako Gospod nad gradom ne bdije,
uzalud je nad njim stražar budan.

² Uzaludno je i vama da se rano podižete,
da kasno ležete
i jedete hleb sa mukom stečen,
jer on san svom miljeniku daje.

³ Gle, sinovi su poklon od Gospoda,
plod utrobe je nagrada!

⁴ Slični su strelama u ruci ratnika,
baš su takvi u mladosti rođeni sinovi.

⁵ Blago čoveku
koji njima tobolac svoj napuni!

Takvi se crveneti neće
kad se budu s dušmanima
na vratima grada raspravljali!

Psalam 128

Pesma poklionička.

¹ Blago svakom što se Gospoda boji,
onom koji puteve mu sledi!

² Zato ćeš jesti plod svojih ruku;
blago tebi, dobro nek ti bude!

³ Žena će ti biti kao loza plodonosna
usred kuće tvoje,
sinovi ti kao izdanci masline
oko tvoga stola!

⁴ Gle! Tako će biti blagosloven čovek
što se Gospoda boji!

⁵ Nek te sa Siona blagoslovi Gospod,
pa da svakog dana svog života
gledaš blagostanje Jerusalima;

⁶ pa da gledaš decu dece svoje.
Mir Izrailju!

Psalam 129

Pesma poklonička.

- 1 „Mnogo su me tlačili još od kako mlad sam bio“ –
nek kaže Izrailj –
- 2 „Mnogo su me tlačili još od kako mlad sam bio,
a ipak me nisu nadvladali.
- 3 Preko mojih leđa su orali orači
svoje duge brazde.
- 4 Pravedan je Gospod,
presekao je konopce zlotvora!“
- 5 Nek se stide, nek ustuknu
svi što Sion mrze.
- 6 Nek su kao trava po krovovima,
koja svene pre nego se počupa;
- 7 koja žeteocu ruku ne ispuni,
ni naručje onom koji snoplje veže.
- 8 A ni prolaznici nek ne kažu:
„Blagosloveni od Gospoda da ste!
Blagosiljamo vas u Gospodnje ime!“

Psalam 130

Pesma poklonička.

- 1 O, Gospode, iz dubina ja tebe prizivam!
- 2 O, Gospode, čuj glas moj,
uho svoje prigni
pozivu preklinjanja mojih!
- 3 O, Gospode, budeš li krivice zadržavao,
ko bi onda opstao, Gospode?
- 4 Ali u tebi je opraštanje
da bi te se bojali.

- ⁵ Gospoda ja iščekujem,
iščekuje duša moja;
njegovoj se reči nadam.
- ⁶ Duša moja Gospoda iščekuje
više no stražari jutro,
više no stražari jutro.
- ⁷ O, Izrailju, Gospodu se nadaj!
Jer milostiv je Gospod,
otkupljuje prebogato.
- ⁸ Baš on će da otkupi Izrailj
od svih njegovih krivica.

Psalam 131

Pesma poklonička. Davidova.

- ¹ O, Gospode, ne gordi se srce moje!
Oči moje nisu uznosite.
Ne pružam se za velikim,
ni za nečim meni nedosežnim.
- ² Evo, dušu sam smirio i utišao
kao odojče kod majke svoje,
kao odojče u meni je duša moja.
- ³ O, Izrailju, Gospodu se nadaj
od sad pa doveka!

Psalam 132

Pesma poklonička.

- ¹ O, Gospode, Davida se seti
i svih muka njegovih;
- ² kako se Gospodu zakleo
i zavetovao Silnom Jakovljevom:
- ³ „U šator doma svoga neću ući,

na postelju kreveta svog neću leći;

⁴ očima sna neću dati,
ni kapcima da se spuste;

⁵ dok ne nađem mesto za Gospoda,
Prebivalište Silnom Jakovljevom!“

⁶ Gle! Mi smo za to u Efrati čuli,
u poljima jarimskim našli smo ga.

⁷ Pođimo u Prebivalište njegovo!
Poklonimo se kod podnožja njegovih nogu!

⁸ Uzdigni se, o, Gospode, na mesto svog počinka;
ti i Kovčeg Sile tvoje!

⁹ Sveštenici nek ogrnu pravdu,
tvoji verni nek radosno kliču.

¹⁰ Zbog Davida, sluge svoga,
ne okreći se od lica svog pomazanika.

¹¹ Davidu se istinski zakleo Gospod
i poreći neće:

„Jednog od tvojih potomaka
postaviću na tvoj presto.

¹² Ako sinovi tvoji budu držali moj savez
i propise moje, što ću ih učiti,

i sinovi će njihovi doveka sedeti
na prestolu tvome.“

¹³ Da, Gospod je Sion izabrao,
za Prebivalište svoje poželeo ga je:

¹⁴ „Doveka je ovo mesto mog počinka,
tu ću da boravim jer sam tako poželeo.

¹⁵ Šta mu treba, daću izobilno;
uboge mu nahraniću hlebom.

- ¹⁶ U spasenje ću mu obući sveštenike,
verni će mu podcikovati, klicati.
- ¹⁷ Daću da Davidu rog moći uzraste,
svetiljku ću da postavim za svog pomazanika.
- ¹⁸ U sramotu ja zaviću dušmane njegove,
a na njemu njegova će kruna da zablista!“

Psalam 133

Pesma poklonička. Davidova.

- ¹ Gle! Kako je dobro, kakva je milina
kada su braća zajedno i složno!
- ² Ko na glavi dobro ulje,
koje se na bradu sliva,
na Aronovu bradu;
što se sliva na porube odeće njegove;
- ³ kao rosa sa Ermona,
koja rosi na sionske gore;
tamo gde je Gospod odredio
blagoslov života večnog.

Psalam 134

Pesma poklonička.

- ¹ Sad Gospoda blagosiljajte, sve sluge Gospodnje,
vi što noću stojite u Domu Gospodnjem!
- ² Ka Svetilištu ruke svoje podignite
i Gospoda blagosiljajte!
- ³ Sa Siona te blagoslovio Gospod,
Sazdatelj nebesa i zemlje!

Psalam 135

- ¹ Slavite Gospoda!

Slavite ime Gospodnje!

Slavite, o, sluge Gospodnje;

² vi što stojite u Gospodnjem Domu,
u dvorištima Doma Boga našeg!

³ Slavite Gospoda jer je dobar Gospod.
Pesmom mu proslavljajte ime,
jer je milo.

⁴ Jer, Jakova je sebi izabrao,
Izrailja za svoju dragocenu svojinu.

⁵ Zaista, ja znam da je velik Gospod,
naš je Gospod veći od svih božanstava.

⁶ Sve što hoće, to Gospod i čini –
na nebesima i na zemlji,
u morima i u svim dubinama.

⁷ On podiže oblake s kraja zemlje,
kiši munje daje
i izvodi vetar iz svojih riznica.

⁸ On je pobio prvence u Egiptu,
kako ljude, tako životinje.

⁹ Poslao je znakove i čudesu usred tebe, Egipte,
na faraona i sve njegove sluge.

¹⁰ Pobio je narode mnoge,
pogubio je careve silne –

¹¹ Sihona, amorejskog cara;
Oga, vasanskoga cara
i sva carstva u Hananu.

¹² Njihovu je zemlju dao u nasledstvo,
u nasledstvo za svoj narod, za Izrailj.

¹³ O, Gospode, večito je ime tvoje!

- O, Gospode, spominješ se kroz naraštaj svaki!
- 14 Gospod će suditi* svome narodu,
na svoje će se sluge sažaliti.
- 15 Srebro su i zlato idoli naroda,
ljudskih ruku delo.
- 16 Sa ustima – a nemi,
sa očima – a slepi;
- 17 sa ušima – a gluvi,
u ustima im nema daha.
- 18 Takvi će da budu ti što su ih načinili,
svi koji se u njih pouzdaju!
- 19 Blagosiljaj Gospoda, o, dome Izrailjev!
Blagosiljaj Gospoda, o, dome Aronov!
- 20 Blagosiljaj Gospoda, o, dome Levijev!
Blagosiljajte Gospoda, o, svi što strepите od
Gospoda!
- 21 Blagosloven nek je sa Siona Gospod,
u Jerusalimu što prebiva!

Slavite Gospoda!

Psalam 136

- 1 Hvalite Gospoda jer je dobar,
jer je milost njegova doveka.
- 2 Hvalite Boga nad bogovima,
jer je milost njegova doveka.
- 3 Hvalite Gospodara nad gospodarima,
jer je milost njegova doveka;
- 4 onog što ko niko čudesu velika čini,

* **Psalam 135:14** Ovo je sud na kome Bog brani, opravdava.

- jer je milost njegova doveka;
5 onog što umešno načini nebesa,
jer je milost njegova doveka;
6 onog što je zemlju razastro na vodama,
jer je milost njegova doveka;
7 onog što načini velika svetleća tela,
jer je milost njegova doveka;
8 sunce da upravlja danom,
jer je milost njegova doveka;
9 mesec i zvezde da upravljaju noću;
jer je milost njegova doveka;
- 10 onog što je pobio prvence Egipta,
jer je milost njegova doveka;
11 i iz njega izveo Izrailja,
jer je milost njegova doveka;
12 moćnom rukom i ispruženom mišicom,
jer je milost njegova doveka;
- 13 onog što je razdelio Crveno more napola,
jer je milost njegova doveka;
14 i kroz njega proveo Izrailja,
jer je milost njegova doveka;
15 i sručio faraona i njegovu vojsku u Crveno more,
jer je milost njegova doveka;
- 16 onog što je svoj narod po pustinji vodio,
jer je milost njegova doveka;
- 17 onog što je pogubio careve velike,
jer je milost njegova doveka;
18 i pobio careve silne,
jer je milost njegova doveka;

- 19 Sihona, amorejskog cara,
jer je milost njegova doveka;
20 i Oga, vasanskoga cara,
jer je milost njegova doveka;
21 i njihovu je zemlju dao u nasledstvo,
jer je milost njegova doveka;
22 u nasledstvo za svog slugu, za Izrailj,
jer je milost njegova doveka;

23 onoga što nas se poniženih setio,
jer je milost njegova doveka;
24 i od dušmana nas izbavio naših,
jer je milost njegova doveka;
25 onog koji daje hranu stvorenju svakom,
jer je milost njegova doveka.

26 Hvalite Boga nebeskog,
jer je milost njegova doveka!

Psalam 137

- 1 Sedeli smo tamo, pored reka Vavilona
i plakali kad bi se setili Siona.
2 O tamošnje smo vrbe
povešali harfe svoje,
3 jer su naši tlačitelji od nas zahtevali pesmu;
mučitelji naši da se veselimo:
„Pevajte nam pesmu o Sionu!“

4 Kako da pevamo Gospodnju pesmu
u tuđinskoj zemlji?
5 O, Jeruslime, ako bih tebe zaboravio,
zaboravljena bila i desnica moja!
6 Jezik mi se za nepce slepio

ako te se ne setio,
ako se ne radovao Jerusalimu
više nego i najboljem svome!

⁷ O, Gospode, seti se Edomaca
što su na dan pada Jerusalima govorili:
„Razvaljajte! Razvaljajte ga do temelja!“

⁸ O, ćerko vavilonska,
što ćeš biti razorena!
Blago onom koji ti uzvрати istom merom,
onako kako si činila nama.

⁹ Blago onom ko ti nejač zgrabi
i o stenu smrska!

Psalam 138

Davidov.

¹ Hvaliću te od sveg srca,
pred bogovima pevaću ti slavopoje!
² Klanjaću se u Domu svetosti tvoje;
hvaliću ime tvoje za milost tvoju i istinu tvoju;
za obećanje tvoje, za reč tvoju
što je iznad sveg imena svoga diže.
³ Na dan kada sam vapió, ti si me uslišio;
smelost si mi dao, dušu ojačao.

⁴ Nek te hvale, o, Gospode, svi carevi zemlje,
kada čuju reči tvojih usta!

⁵ Opevaće puteve Gospodnje,
jer je slava Gospodnja velika.

⁶ Uzvišen je Gospod ali gleda poniženog,
a bahatog nadaleko prepoznaje.

⁷ Makar se i našao usred nevolje,
život ćeš mi sačuvati;

na bes moga protivnika ispružićeš ruku svoju,
spašće mene desna ruka tvoja!

⁸ Gospod će me osvetiti!
O, Gospode, milost tvoja je doveka;
dela svojih ruku ne napuštaj!

Psalam 139

Horovođi. Davidov Psalam.

¹ O, Gospode, ti me poničeš
i tebi sam poznat!

² Znaš me i kad sedim i kad stojim,
poznaješ mi misli izdaleka.

³ Posmatraš me dok hodam, dok ležim,
i svestan si svih mojih puteva.

⁴ Elem, još mi reči na jeziku nema,
a ti, eto, o, Gospode, poznaješ baš svaku!

⁵ Obuhvataš me i spreda i straga,
ruku svoju na mene polažeš.

⁶ Čudesno mi je to saznanje, uzvišeno,
nemoćan sam da ga shvatim!

⁷ Od tvog Duha gde da odem?
Od tvog lica kuda da pobegnem?

⁸ Dignem li se do nebesa – ti si tamo;
spustim li se u Svet mrtvih – i tamo si!

⁹ Vinem li se zorinim krilima
i preselim na kraj mora;

¹⁰ i tamo me ruka tvoja vodi,
pridrži me desnica tvoja.

¹¹ Sve i da kažem –
„Tama će me svakako prekriti,
svetlo oko mene ko noć će postati“ –

¹² od tebe me ni tama ne skriva

i noć poput dana sija,
jer i tama ti je kao svetlo!

¹³ Da, ti si mi nutrinu stvorio,
satao me u utrobi majke moje!

¹⁴ Hvaliću te što sam takav sazdan,
zapanjujuće divan,

što su ti dela čudesna;
a duša je moja toga dobro svesna.

¹⁵ Moje kosti tebi nisu sakrivene bile,
dok sam bio stvaran na tajnome mestu;
dok sam bio oblikovan u dubini zemlje.

¹⁶ Oči su me tvoje ko zametak gledale;
u tvojoj su knjizi zapisani dani moji određeni,
a da još ni jedan od njih postojao nije!

¹⁷ I kako su mi dragocene tvoje misli, Bože!
Kako ih je mnogo kad se zbroje!

¹⁸ Da ih brojim,
više ih je nego peska;
a kada se probudim,
još uvek sam sa tobom.

¹⁹ O, Bože, kad bi hteo zlikovca da smakneš!
Odlazite od mene, krvnici!

²⁰ Oni protiv tebe spletkare,
laži o tebi šire tvoji protivnici.

²¹ O, Gospode, zar da ne mrzim te što tebe mrže?
Bogoboraca se gnušam!

²² Mržnjom krajnjom ja ih mrzim!
Dušmani su oni moji!

²³ Pronikni me, o, Bože! Srce mi upoznaj,
okušaj me, zabrinute misli moje saznaj!

24 Vidi da li idem putem zastranjenja
i vodi me putem iz davnina.

Psalam 140

Horovođi. Davidov Psalam.

¹ O, Gospode, izbavi me od čoveka zlobnog,
od čoveka nasilnika ti mene zaštititi;
² onog što mu srce zlobu smišlja,
onih što povazdan započinju svađe.
³ Poput zmije oštre jezik,
otrov im je zmijski pod usnama.

Sela

⁴ Zaštititi me, o, Gospode,
od šaka pokvarenog,
od čoveka nasilnika ti mene zaštititi
i od onih što bi da me sa nogu pometu.
⁵ Oholi su mi zamku i omče sakrili,
kraj puta mi mrežu raširili
i klopke stavili.

Sela

⁶ Gospodu govorim: „Bog moj ti si!“
O, Gospode, prigni uho glasu mojih preklin-
janja!
⁷ O, Gospode Bože, silo mog spasenja,
u dan ratni glavu moju pokrij.
⁸ O, Gospode, ne daj zlobnom po željama;
zlu nameru mu ne ostvari, da se *ne* oholi.

Sela

⁹ Eno glava onih što me okružuju!
Zlo usana njihovih nek se na njih sruči!
¹⁰ Neka na njih padne žar ugljeni;

- u vatru neka ih gurne,
u rake, i nek se ne dignu!
- ¹¹ Neka se klevetnik ne ukoreni na zemlji;
nasilnika neka zloba lovi,
neka ga nadvlada.
- ¹² A ja znam da će Gospod sud doneti siromahu
i pravdu za ubogoga!
- ¹³ Nek pravedni hvale tvoje ime!
Čestiti će pred tobom živeti!

Psalam 141

Psalam Davidov.

- ¹ O, Gospode, tebi vapim: brzo meni dođi,
glas mi počuj kada te dozivam!
- ² Molitva moja nek pred tobom kao tamjan bude,
moje ruke podignute ko večernji prinos.
- ³ O, Gospode, pred usta mi stražu stavi,
čuvaj vrata usana mojih!
- ⁴ Mome srcu ne daj zloj reči da skrene,
da se predam zlobi sa zlobnim ljudima;
ne daj da se sladih slastima njihovim.
- ⁵ Nek pravednik milošću udara me;
nek me kori, nek mi glava ne odbije ulje
odabrano;
još uvek se molim
protiv zlih dela zlotvora.
- ⁶ Niz liticu baciše ih njihove sudije
što su čule reči moje,
jer su milozvučne.

⁷ Ko kad neko ore i po zemlji rije,
rasute su kosti naše sve do ždrela Sveta mrtvih.

⁸ A ja tebi, o, Gospode Bože,
oči svoje dižem;
ti si moje utočište,
dušu moju ne satiri!

⁹ Čuvaj me, da me ne zgrabi zamka
što su mi je postavili
i klopke zločinaca.

¹⁰ U mreže svoje nek padnu zlobnici,
a ja nek ih prođem!

Psalam 142

Davidova poučna pesma, kad je bio u pećini.
Molitva.

¹ Glasom svojim ja Gospodu vapim,
glasom svojim ja Gospoda za milost preklin-
jem.

² Žalopojku svoju pred njega izlivam,
muku svoju njemu obrazlažem.

³ Kada duh mi na izmaku beše,
ti si znao stazu moju;
put kojim sam išao,
na kome su mi zamku postavili.

⁴ Udesno pogledaj pa vidi
da niko na me ne obraća pažnju;
meni više utočišta nema,
nema nikog da za mene mari.

⁵ O, Gospode, tebi vapim! Govorim ti:
„Utočište moje ti si

i nasledstvo moje u zemlji živih!“

⁶ Jecaj moj pažljivo počuj,
jer sam jadan preko svake mere;
od tlačitelja me oslobodi,
jer za mene su prejaki.

⁷ Dušu moju iz tamnice vadi
pa da hvalim ime tvoje;
pa neka me okruže pravedni,
jer si meni blagonaklon bio!

Psalam 143

Psalam Davidov.

¹ O, Gospode, čuj molitvu moju
i poslušaj preklinjanja moja!

Usliši me po vernosti,
po pravednosti svojoj.

² Sa slugom svojim nemoj na sud ići,
jer pred tobom nema živog,
a da je pravedan.

³ Jer dušmanin dušu moju goni,
živog me o zemlju lomi;
tera me da živim po mračnim mestima,
kao one što su odavno pokojni.

⁴ Klonuo je duh moj u meni,
srce mi je ucveljeno u grudima!

⁵ Prohujalih dana prisećam se,
unosim se u sva tvoja dela
i razmatram delo tvojih ruku.

⁶ Ruke svoje k tebi širim,
duša moja te je žedna
kao zemlja suva.

Sela

- ⁷ Požuri se, usliši me!
O, Gospode, duh moj kopni!
Lice svoje od mene ne skrivaj,
da ne budem poput onih što idu u raku.
- ⁸ Kad je jutro objavi mi svoju milost,
jer u tebe uzdajem se;
objavi mi put kojim ću poći
jer je moja duša tebe željna.
- ⁹ O, Gospode, izbavi me od dušmana mojih!
K tebi bežim da se skrijem.
- ¹⁰ Pouči me da po tvojoj volji činim,
jer Bog moj ti si;
ti si dobrog duha,
povedi me gde je zemlja ravna.
- ¹¹ O, Gospode, zbog imena svoga
sačuvaj me živog!
Pravednošću svojom dušu moju
od nevolje spasi.
- ¹² Po milosti svojoj
zatri protivnike moje;
iskoreni sve dušmane duše moje,
jer ja sam tvoj sluga!

Psalam 144

Davidov.

- ¹ Blagosloven da je Gospod, stena moja,
što mi ruke za rat
i prste za borbu uvežbava;
- ² milosrđe moje i tvrđava moja;
moje utočište i moj izbavitelj;
moj štit, onaj u kome utočište nalazim
i koji mi moj narod pokorava.

³ O, Gospode, šta je čovek da za njega mariš
i ljudski potomak da se sa njim baviš?

⁴ Čovek tek je dahu nalik
i dani mu blede kao senka.

⁵ O, Gospode, nebesa svoja spusti, pa da siđeš
i dotakneš brda da se puše!

⁶ Zasevaj munjom,
neka se rasprše!

Strele svoje baci,
neka se razbeže!

⁷ Sa visina ruke pruži,
izbavi me;

izvadi me iz bujica
i iz ruku dece tuđinaca;

⁸ onih što ustima svojim obmanjuju
i desnicom svojom zaklinju se lažno.

⁹ O, Bože, pevaću ti novu pesmu,
na liri sa deset struna ja sviraću tebi;

¹⁰ tebi koji carevima izbavljenje daješ;
koji Davida, slugu svoga,
spasavaš od mača opakoga.

¹¹ Oslobodi me, izbavi me
iz ruke dece tuđinaca,
onih što ustima svojim obmanjuju
i desnicom svojom zaklinju se lažno.

¹² Tad sinovi naši neka budu
kao stablo gorostasno u mladosti svojoj;
naše ćerke neka budu
poput šara stubova palate.

¹³ Ambari će naši biti puni

raznovrsnog roda;
hiljade će ojagnjiti ovce naše,
i deset hiljada po pašnjacima našim.
¹⁴ Volovi će tegliti, neće biti razaranja,
neće biti bežanije
i vriska se neće čuti
po trgovima našim.

¹⁵ Blago narodu kome tako bude!
Blago narodu kome Bog je Gospod!

Psalam 145

Davidova pohvalna pesma.

- ¹ O, moj Bože, o, care, veličaću tebe,
ime tvoje blagosiljaću u veke vekova!
² Svakog dana blagosiljaću te,
ime ću ti proslavljati u veke vekova.
- ³ Veliki je Gospod, predostojan slave,
veličanstva nedokučivoga.
⁴ Pokolenje pokolenju tvoja dela razglašava,
obznanjuje silu tvoju.
⁵ O krasoti slave veličanstva tvoga,
o stvarima čudnim tvojim ja ću da razmišljam*.
⁶ Govoriće ljudi o snazi tvojih strašnih dela,
a i ja ću da svedočim o tvom veličanstvu.
⁷ Kazivaće sećanje o tvojoj velikoj dobroti,
klicaće radosno o pravednosti tvojoj.
- ⁸ Milosrdan i milostiv je Gospod,
spor na srdžbu i bogat milošću!

* **Psalam 145:5** Ovaj glagol, ova misao se može prevesti i ovako:
ja ću da govorim.

- 9 Svakome je Gospod dobar,
milosrdan svim svojim delima.
- 10 O, Gospode, slaviće te svako delo tvoje;
tvoji verni blagosiljaće te!
- 11 O slavi tvoga carstva govoriće,
o snazi tvojoj svedočiće;
- 12 dela će mu silna objaviti ljudima,
i slavnu krasotu njegovoga carstva.
- 13 Carstvo svih vremena jeste carstvo tvoje,
tvoja vladavina za sve naraštaje.
- 14 Gospod je oslonac za sve koji padnu,
uzdanica za sve ponižene.
- 15 Tebe očekuju baš svačije oči
i ti im daješ hranu kad je tome vreme.
- 16 Ruku svoju ti otvaraš
i sitiš želju svakog živog bića.
- 17 Na svim putevima svojim pravedan je Gospod
i veran je u svakom poduhvatu.
- 18 Gospod je blizak svima što ga prizivaju,
svima što ga u istini zovu.
- 19 Ispunjava čežnju bogobojaznima,
spasava ih kada čuje kako vape.
- 20 Gospod brani sve koji ga vole,
a zlotvore sve će da razori.
- 21 Gospodu će usta moja uskliknuti slavopoje!
Nek sve živo blagosilja to sveto mu ime,
u veke vekova!

Psalam 146

- 1 Slavite Gospoda!

Dušo moja, proslavljaj Gospoda!

² Gospoda ću proslavljati dokle živim,
dok me ima Bogu svome pevaću pohvale!

³ Ne uzdajte se u vladare, u čovekov izdanak,
jer u njemu izbavljenja nema.

⁴ Napusti ga duh njegov, u zemlju se vraća
i tog dana propadne mu što je naumio.

⁵ Blago onom kom pomaže Bog Jakovljev;
onom što se Gospodu, Bogu nada!

⁶ On je stvorio nebo, zemlju
i more i sve što je u njima;
on istine doveka se drži.

⁷ Potlačenim on pravedno uzvraća
i gladnima hranu daje;
Gospod oslobađa utamničene.

⁸ Gospod slepima oči otvara,
Gospod podiže ponižene,
Gospod voli pravednike.

⁹ Gospod štiti pridošlice,
olakšava siročetu i udovici,
a put zlikovcima osujećuje.

¹⁰ Dveka vladaće Gospod,
tvoj Bog, Sione, kroz naraštaj svaki!

Slavite Gospoda!

Psalam 147

¹ Slavite Gospoda!

Baš je dobro Bogu našem zapevati slavopoje;
baš je milo prikladno slaviti.

- ² Gospod gradi Jerusalem
i okuplja izgnane Izrailjce.
- ³ On leči srca ucveljenih
i rane im previja.
- ⁴ Zvezde on prebrojava
i svaku od njih poimence zove.
- ⁵ Velik je naš Gospod i sile goleme,
njegova je mudrost bezgranična.
- ⁶ Gospod diže ponizne,
a zlikovce do zemlje sroza.
- ⁷ Zapevajte hvalospev Gospodu!
Zapevajte slavopoj na harfi Bogu našem!
- ⁸ On je nebo zastro oblacima,
za zemlju se kišom postarao,
dao travi da raste po gorju.
- ⁹ On zverima hranu daje kad zatreba,
i gavrančićima kada mu zagrakću.
- ¹⁰ Ne zadivljuje se snagom konja,
ne oduševljava se bedrima junaka.
- ¹¹ Gospodu su mili ti što ga se boje,
oni što se nadaju milosti njegovoj!
- ¹² O, Jerusalime, veličaj Gospoda!
O, Sione, slavi Boga svoga!
- ¹³ Jer on je ojačao krila vrata tvojih,
bлагословio je decu tvoju u tebi.
- ¹⁴ Zemlji tvojoj on mir donosi
i siti te pšenicom najboljom.

- 15 Reč odluke svoje on pošalje zemlji,
i reč mu već hita, ne zastaje.
- 16 On sneg daje kao da je vuna,
razbacuje inje ko da je pepeo.
- 17 Grad svoj baca kao da su mrve
i mraz njegov ko može da trpi?
- 18 Reč pošalje svoju, pa ih onda topi;
vetrom svojim dune i poteku vode.
- 19 Jakovu je reči svoje objavio
i Izrailju uredbe svoje i svoja pravila.
- 20 A to nije uradio nijednom narodu,
pravila njegova nisu im poznata.

Slavite Gospoda!

Psalam 148

¹ Slavite Gospoda!

Slavite Gospoda sa nebesa,
slavite ga na visinama!

² O, anđeli svi njegovi, slavite ga,
slavite ga, sve vojske njegove!

³ Slavite ga, sunce i meseče,
slavite ga, sve blistave zvezde!

⁴ Slavite ga, nebesa najviša,
i vi, vode vrh nebesa!

⁵ Nek Gospodnje ime slave,
jer on zapovedi i oni postaje.

⁶ Za svu večnost njih je postavio,
uredbu je dao koja proći neće.

- ⁷ Vi sa zemlje slavite Gospoda –
nemani morske i dubino svaka;
⁸ grome i grade, sneže i maglo,
olujo što reč njegovu ostvaruješ;
⁹ gore i sva brda, svako stablo rodno
i svi kedrovi;
¹⁰ zveri i sva stoko,
gmizavci i ptice krilate;
¹¹ zemaljski carevi i svi ljudi,
glavari i vladari zemlje;
¹² mladići, a i devojke;
stari sa mladima!
- ¹³ Nek Gospodnje ime slave,
jer samo je njegovo ime uzvišeno;
veličanstvo mu je i nad zemljom i nad nebes-
ima!
- ¹⁴ Svom narodu on će rog uzdići –
slavu svakog koji mu je veran –
narodu izrailjskom, narodu njemu bliskom.

Slavite Gospoda!

Psalam 149

- ¹ Slavite Gospoda!

Novu pesmu zapevajte Gospodu
i njegove hvalospeve u zboru vernika.

- ² Nek Izrailj raduje se svome Stvoritelju!
Neka kliče svome Caru narod sa Siona!
- ³ Nek mu ime slave igrajući kolo,
nek mu zasviraju na bubnju i liri.
- ⁴ Jer Gospodu je njegov narod mio,

- on ponizne ovenčava spasenjem.
5 Neka narod verni likuje u časti!
Neka kliču sa ležaja svojih!
- 6 U grlima nek im budu hvalospevi Božiji,
u rukama im mač s obe strane oštar;
7 da se osvete narodima
i donesu kaznu tuđincima;
8 da lancima careve im svežu
i okuju gvožđem njihove plemiće;
9 da na njima izvrše zapisanu presudu,
što je na čast svih njegovih vernih.

Slavite Gospoda!

Psalam 150

1 Slavite Gospoda!

- Slavite Boga u Svetilištu njegovom,
slavite ga pod nebeskim svodom sile njegove!
- 2 Slavite ga zbog njegovih silnih dela,
slavite ga zbog njegove silne veličine!
- 3 Slavite ga uz jeku truba,
slavite ga i lirom i harfom!
- 4 Slavite ga i bubnjem i kolom,
slavite ga strunama i sviralama!
- 5 Slavite ga cimbalima gromkim,
slavite ga cimbalima zvonkim!
- 6 Nek Gospoda slavi sve što diše!

Slavite Gospoda!

Biblica® Novi srpski prevod, slobodna prava
The Holy Bible in the Serbian language, Latin script:
Biblica® Novi srpski prevod, slobodna prava

copyright © 2005 2017 Biblica, Inc.

Language: Српски/ Srpski (Serbian)

Contributor: Biblica, Inc.

Biblica® Novi srpski prevod, slobodna prava™

Autorska prava © 2005, 2017 Biblica, Inc.

Biblica® Open New Serbian Translation™

Copyright © 2005, 2017 by Biblica, Inc.

„Biblica“ je zaštićeni znak registrovan od strane Biblica, Inc u Zavodu za patente i žigove Sjedinjenih Američkih Država. Koristi se sa dozvolom.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trade-mark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

Creative Commons License

Ovo Sveti pismo ili „Delo“ je dostupna pod međunarodnom licencom Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 (CC BY-SA). Da biste videli ovu licencu, posetite <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> | <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> ili pošaljite pismo na adresu: Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, SAD.

“Biblica” je zaštićeni znak registrovan od strane Biblica, Inc. Svaki put kada koristite žig Biblica®, morate da imate pisanu dozvolu od Biblica, Inc. Imate dozvolu da kopirate i distribuirate ovo delo, sve dok ga ne menjate i zadržavate naslov kakav jeste, koji uključuje zaštićeni znak „Biblica®“. Promena ili prevođenje ovog dela će stvoriti izvedeno delo, koje će zahtevati da uklonite zaštićeni znak Biblica®. Kada objavite ovo izvedeno delo, morate da navedete koje ste promene napravili tamo gde ljudi mogu da ih vide, na primer na internet stranici. Takođe, morate da pokažete odakle je originalno delo: „Originalno delo Biblica, Inc. je besplatno dostupno na www.biblica.com fi <https://open.bible>.“

Bez obzira da li koristite ovo delo bez promena ili napravite izvedeno delo, izjava o autorskim pravima mora da bude navedena na naslovnoj strani ili strani o autorskim pravima dela/proizvednog dela na sledeći način:

Biblica® Novi srpski prevod, slobodna prava™

Autorska prava © 2005, 2017 Biblica, Inc.

Biblica® Open New Serbian Translation™

Copyright © 2005, 2017 by Biblica, Inc.

„Biblica“ je zaštićeni znak registrovan od strane Biblica, Inc u Zavodu za patente i žigove Sjedinjenih Američkih Država. Koristi se sa dozvolom.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trade-mark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

Takođe, morate da ponudite svoj izvedeni rad koristeći istu licencu (CC BY-SA) i pravila.

Ukoliko želite da obavestite Biblicu, Inc. u vezi sa vašim prevodom ovog dela, molimo vas da nas kontaktirate na <https://open.bible/contact-us>.

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). To view a copy of this license, visit <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> | <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

Biblica® is a trademark registered by Biblica, Inc., and use of the Biblica® trademark requires the written permission of Biblica, Inc. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the Biblica® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the Biblica® trademark. On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: “The original work by Biblica, Inc. is available for free at www.biblica.com and open.bible.”

Notice of copyright must appear on the title or copyright page of the work as follows:

Biblica® Novi srpski prevod, slobodna prava™

Autorska prava © 2005, 2017 Biblica, Inc.

Biblica® Open New Serbian Translation™

Copyright © 2005, 2017 by Biblica, Inc.

„Biblica“ je zaštićeni znak registrovan od strane Biblica, Inc u Zavodu za patente i žigove Sjedinjenih Američkih Država. Koristi se sa dozvolom.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trade-mark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

You must also make your derivative work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify Biblica, Inc. regarding your translation of this work, please contact us at open.bible/contact-us.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

- You include the above copyright and source information.

- If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

- If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2025-05-21

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 20 May 2025 from source files dated 21 May 2025

b57e665f-db1e-586a-8f9f-488f99e19ac3